விபுலானந்த அமுதம்

220
விபுலா
SLIPR

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

54/PR

விபுலாநந்த அமுதம்

220
விபு
கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

தொகுப்பாசிரியர் :
அருள் செல்வநாயகம்

18911
உசாத்துணை நூல்கள்
இரவல் எடுப்பதற்கன்று

கலா நிலையம்
175, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு.

[பதிப்புரிமை] [விலை 40/=

PRINTED AT
THE PREMIER ART PRESS
PURASAWALKAM, MADRAS—7

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

மதிப்புரை

அருட்டிரு. விபுலானந்த அடிகளார் உடன் பிறந்த
தமக்கையாரின் தலையாய புதல்வராகிய
திரு. பூ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் அளித்தது.

"மறக்கப்பட்டனவும், காலத்தின் மாறுதலால் மறைந்து அழிந்தனவுமான பழந்தமிழ்ப் பெருமை பாராட்டிலே தொடர்பாக முன்னிருந்த பரிசச் செல்வத்தை மீண்டும் பெறுவதற்கு முயல்வோம்" என்று தமது சன்மார்க்க ஆராய்ச்சித் திறனும் முயற்சியும் பெருங்காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தின் அரங்கேற்றுகாதையிலுள்ள இசை நுணுக்கங்களைத் தெளிவாக விளக்கி, யாழ் நூல் என்னும் கலைச்செல்வத்தைத் தமிழுலகிற்குப் பெருமையுடன் தமிழ் வித்தகர் அருட்டிரு. விபுலானந்த அடிகளுக்கே உரியதாகும்.

பெரும்பேராசிரியர் சாமிநாதையரவர்கள் சிலப்பதிகாரத்தை அச்சிட்டுத் தமிழகத்திற்களித்த 1892-ஆம் ஆண்டிலே கிழக்கு இலங்கையில் மட்டக்களப்பு நகரிற் பிறப்பெய்தி, காரேறுமூதூர் என்ற பழம்பதியுடையாரான வேளாளர் குலத்திலே அடிகளாரைத் தமிழ்த்தாய் தோற்றுவித்தது தமிழ் மக்களின் தவப்பேறேயாகும்.

மயில்வாகனர் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம் பெற்ற அடிகளார், தமது இளமைப் பருவத்தில் தெய்வ வழிபாட்டில் நம்பிக்கையும் சிரத்தையும் உடையவராகவும், கூடவேயிருந்து பாடம் சொல்லிக்கொடுத்துப் படிக்கும் பழக்கமற்றிராத மனக் கருத்தில் கொண்டே உறுதியாயிருந்த தந்தை

யாரையும் பற்றிச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் போதெல்லாம் சிறிது கூசாது போற்றத் தவறுவதில்லை.

தமிழ்ப் பணி ஆற்றுவதற்காக இல்லறத்தைத் துறந்து, துறவறத்தை மேற்கொண்டு கதிர்காமம் முதல் கயிலாயம் வரை தமிழ் அன்னையின் புகழைப் பரப்பிய அடிகளாரின் அச்சு வாகனமேறாக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஆக்கித்தரும் 'விபுலாநந்த அமுத'த்தின் வெளியீட்டால் உள்ளத்தில் உவகை உண்டாகுமென பகர்வதையின்று.

அடிகளாரின் அச்சு வாகனமேறாத கட்டுரைகளை அரும்பாடு பட்டுத் தேடித் தொகுத்து, அச்சு வாகனமேற்று குறையைப் போக்க முன் வந்த அருள் செல்வநாயகம், தமிழறிஞர் பாராட்டுதலுக்கு உரியவர் என்பதில் சிறிதும் ஐயமின்று.

நடுநிலை பிறழாமல் எழுதியிருப்பதும், அவரது உழைப்பின் திறனும், தன்னலம் கருதாத பணிச்சிறப்பும், ஒழுக்கமும் அருள் செல்வநாயகம், அறிவாற்றலில் கொண்டு வந்துள்ளமையால், ஈழநாட்டு மக்கள் மனதிலே சிறந்ததொரு ஓர் இடத்தைப் பெற்றுள்ளார்.

'விபுலாநந்த அமுதம்' என்னும் நூல் அமுதம் போன்று சுவையுடையதாய் இருக்கின்றது. ஆகவே, இந்நூல் ஒவ்வொருவரின் கையிலும் இருக்கவேண்டியதொன்று. பெரும்புலவர்களும் மாணவர்களும் ஏனையோர் அனைவரும் படித்து இன்புறுவதற்குரிய விபுலாநந்த அமுதத்தைக் கொண்டு வந்த ஆசிரியரைப் பாராட்டுவோமாக!

காரைதீவு, மட்டக்களப்பு } பூ. சுந்தரம் பிள்ளை

முன்னுரை

இற்றைக்குப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றி உலகில் உயர்நிலை எய்திய மொழிகள் இலத்தீன், கிரேக்கு, சமஸ்கிருதம், பாளி என்பனவாகும். இம்மொழிகள் தோன்றிய காலத்திலேயே தமிழ் மொழியும் தோன்றியது. ஆனால், இம்மொழிகள் வழக்கொழிந்து விட்டன. தமிழ் மொழி மட்டும், தனது இளமை மாறாது இன்றும் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தழைத்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

இவ்வாறு தமிழ் மொழி வளம் குன்றாது சிறப்படைந்தமைக்குக் காரணம், தமிழ்ப் புலவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் தமிழை வளர்த்தமையே. அவர்கள் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிப் பெருமையடையச் செய்தார்கள். இந்த வகையிலே ஈழத்து அறிஞர்கள் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த பணிகள் அளப்பரியன. அவர்கள் வழியிலே வந்த பல அறிஞர்கள் இக்காலத்தும் தமிழ் மொழிக்காகப் பல சேவைகள் செய்துள்ளார்கள்.

இந்த வகையிலே மீன்பாடும் தேனாடும் பல அறிஞர்களைப் பெற்றுள்ளது. அவர்களின் அளப்பரிய பணியினையும் தமிழ் மொழி பெற்றுள்ளது. உயர் வளமான இறைவன் புகழும் மலையையும் பெற்ற நாடு பல அறிஞர்கள் இன்றும் தமிழகத்திலே, தமிழ் மொழியிலே ஈர்த்து பெருமை கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய அறிஞர்களுள் அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகளாருக்கு என்றுமே அழியாத சிறப்புமிக்க ஓர் இடம் இருக்கவே இருக்கிறது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பணி செய்வதையே குறிக்கோளாகக் கொண்ட அடிகளார், அறவழி நெறியிலே நின்றொழுகினார். ஆதலினாற்றான், அவருடைய பெரும்பணி தமிழ் மொழிக்குக் கிடைக்கலாயிற்று. முத்தமிழ் முனிவரான அடிகளார், தமது பேச்சினாலும், எழுத்தினாலும் தமிழ் மொழிக்காகச் செய்த பணிகள் அளப்பரியன. அடிகளாரின் அமரத்துவமான தமிழ்ப்பணியினை எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருப்பவை அவர் விட்டுச் சென்ற எழுத்துச் செல்வங்களேயாகும்.

அடிகளார் இதழ்களில் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளோ இன்னும் எண்ணிலடங்காதனவாய் இருக்கின்றன. இருந்தும், இதுவரையிலே வெளி வாராமல் கையெழுத்துப் பிரதியில் பல அருமையான கட்டுரைகள் இருக்கின்றனவென்றும் பலர் கூறக் கேட்டேன்.

'நாடகம்' என்பது கட்டுரையைக் கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதியொன்று இன்றுவரையும் அச்சு வாகனமேறாமல் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து நூல் நிலையத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டுரையானது கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தாரால் பாதுகாக்கப்பட்டு, அடிகளாருடைய ஒரு கையெழுத்துச் சின்னமாய் இருக்கின்றதென்று, எம்முடைய அனுபவாளர்களுள் ஒருவரான திருவாளர் க. மா. சின்னையா அவர்கள் கூறினார்.

அடிகளாரின் கட்டுரையின் கையெழுத்துப் பிரதியாய் இருப்பதனால், ஒரு சிலரைத் தவிர ஏனையோர்களுக்குப் பயன்படாதென்று எண்ணம் எழவும், அவற்றைத் தமிழ் மக்களுக்காகத் தமிழ் மொழிக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதி கோரினேன். அன்னார், "இப்படிச் சின்னமான கையெழுத்துப் பிரதியைக் கொடுக்க முடியாது. ஆனால், கட்டுரையைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்," என்று கூறியதன் பேரில்

உருவானதே 'விபுலாநந்த அமுதம்' என்னும் இந் நூல்.

அச்சு வாகனமேறாத அடிகளாரின் கட்டுரைகள் அச்சு வாகனமேறி, விபுலாநந்த அமுதமாய் மலர்கின்றன. மலரின் இறுதியில் அடிகளாரைப் பற்றிய இரங்கல் உரைகள் பலவற்றைச் சேர்த்துள்ளேன்.

விபுலாநந்த அமுதத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக எனக்கு உறுதுணை புரிந்த கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்து அலுவலாளரான திரு. க. மா. சின்னையா அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றியறிதலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அடிகளாரின் கையெழுத்துப் பிரதியைப் படம் பெயர்த்துதவிய திரு. ஆர். கேசவ நாயுடு அவர்களுக்கும், நூலைச் சிறந்த முறையில் வெளியிட்ட கொழும்பு கலா நிலைய திருவாளர் அவர்களுக்கும் என் நன்றியறிதல் உரித்தாகுக!

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நம்மை விட்டு மறைந்த அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகள் அவர்களின் எழுத்தோவியங்களைத் தொகுத்துத் தரும் விபுலாநந்த அமுதத்தினை இன்புடன் அளிக்கின்றேன். தமிழகம் பற்றுக் கற்றுப் போற்றி இன்புறுமாக!

குருமான் வெளி,
மட்டக்களப்பு. | அருள் செல்வநாயகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உள்ளுறை

எண்	பொருள்		பக்கம்
1.	அருமையான உலகம்	...	1
2.	வேண்டும்	...	3
3.	அடைக்கலம்	...	5
4.	ஒரு பொல்லாப்புமில்லை	...	7
5.	ஒரு குறையுமில்லை	...	9
6.	ஒரு தேவையுமில்லை	...	11
7.	நாமறியோம்	...	12
8.	வரமாட்டோம்	...	15
9.	எப்பவோ முடிந்த காரியம்	...	18
10.	முழுதுண்மை	...	20
11.	ஆத்தும சிந்தனை	...	21
12.	சன்மார்க்கம்	...	31
13.	மனிதனும் செயல்முறையும்	...	34
14.	மனத்தின் வேலை	...	36
15.	மனத்தின் பிரதிபிம்பம்	...	43
16.	மனமும் வாழ்க்கைமுறையும்	...	46
17.	மனமும் உடல் நலமும்	...	48
18.	மனமும் வாழ்வு நீட்டிப்பும்	...	51
19.	வீடும் மனமும்	...	52
20.	புது வீடு	...	53
21.	மனமும் செல்வப்பொருளும்	...	55
22.	மனமும் மனச்சாட்சியும்	...	56
23.	மனமும் விடாமுயற்சியும்	...	60
24.	மனம்போல் வாழ்வு	...	65
25.	மறைந்து விளையாடும் மணவாளன்	...	67
26.	யாரும் என் தலைவரும்	...	69
27.	சன்மார்க்க சமயம்	...	73
28.	கண்ணன் காட்டிய வழி	...	79
29.	பெரியோர்	...	88
30.	மௌனம்	...	90
31.	நாடகக்காரன்	...	93
32.	தியானம்	...	95
33.	அன்பு	...	98
34.	எளிய வாழ்வு	...	100
35.	பிரமசரியம்	...	102
36.	இல்லறமும் பிரமசரியமும்	...	104
37.	கருத்துச் சொற்கள்	...	110
38.	அஜாதி யோகம்	...	114
39.	யாத்திரை	...	122
	இரங்கல் உரைகள்	...	131

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விபுலாநந்த அமுதம்

1. அருமையான உலகம்!

"இன்புற இன்னம் பாலிக்குமோ இப்பிறவியே," என்கிறார், தொண்டர் தலைவராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள். இவருடைய இன்பம் சரி, தெரியு மல்லவா? இறைவன் எங்கும் காண்கிறான். பரந்த நீலநிறமான நட்சத்திரங்கள் நிறைந்த ஆகாய மாக, அழகான மலைகள் காடுகள் பசும்புல் வெளி களையுடைய பூமியாக, அலை புரளுகிற நீலக்கடல், கொழித்தும் குதித்தும் செல்லும் ஆறு, நாகரீகரும் குளிர்ந்த இனிமையான காற்றுடைய சோலை இரவு களின் வடிவத்திலுள்ள நிலவு, அழகான நிறங்களைத் தெரிந்து வாழ்க்கையை இன்பமயமாக வெளிச் சத்தை உண்டாக்குகிறதாக, ஜில்லென்ன வந்து மென்மையாகத் தழுவுகின்ற காற்றாக, நமது பிரா—பனாகி — இருக்கிறானென்றார். இவ்வுலகிலும் இனிமேலேது? இந்த அற்புதமான அகண்ட அமைப்பில், மிகச் சிறியனோர்களாம் எறும்பு போல மனிதரும் அடங்குபவரல்லவோ? அன்று முதல் இன்று வரையும் உன்னதமான இமயத்தின் உச்சிக்கு வெகு தூரம் மேலே சென்ற கொள்கைகளையுடைய இருடி கள் இவ்வுலகிலே பேரின்பத்தோடு விளையாடி வரு கிறார்கள். ஆனந்த நடனம் செய்துகொண்டிருக் கிறான், இவ்வுலகிலே நடேசன். எவ்வளவு அருமை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யான உலகம்! ஓ! உலகவாழ்வின் வெறுப்பு வருவது நினைக்கக்கூடக் கஷ்டமாயிருக்கிறது! எவ்வளவு மடமை! நம்முடைய அன்பையும் ஊழியத்தையும் பெற்றுப் பதிலுக்குப் பேரன்பும் பேருதவியும் செய்ய நாய், பூனை, மரம் வரையும் எண்ணற்ற உயிர்கள் இருக்கின்றன. என்ன அருமையான உலகம்! பழகமுடியாவிட்டாலும், பேசமுடியாவிட்டாலும் பெரியோர்களிருக்கிறார்களல்லவோ! அவர்களை நினைந்து நினைந்து சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு பொழுது போக்கலாமே! அவர்களுடைய பாதையைக் கேட்டு இன்புறலாமே! என்ன அருமையான உலகம்! ஆண்டவனுடைய கருணையோ நினைக்க நினைக்க இன்பம் பெருகுகிறதே! அவன் நம்மோடிருக்கும்போது தேடுவது கவலைகூட இல்லையே! ஆ! என்ன அருமையான உலகம்! நல்லவர்கள் எப்போதும் நம் உறவை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். மேலான அறிவும், நல்லொழுக்கமும், கடவுட்பற்றுமுடைய அவர்களின் அன்பினால் உரிமை யாக்கிக்கொள்வோம். இப்போது நம்மை மதியாதவர்களான அந்தக் கோடீசுவரனும், சக்கிராதிபதியும் நம் காலின் தூசு!

2. வேண்டும்

தன்மையும் தாய்மையும் ஒண்மையும் ஒரே மலையாய்க் கிடக்கின்றன. அதன் உச்சியில்—உச்சி கடந்த உச்சியில்—அழகு என்னும் மொழி யின்றி தனிமையமைந்த மிகவின்ப தோற்றம்—தலைக் கனிந்த எளிமையின் எல்லை வடிவம்—வண்மை பொலிவை எல்லாப் பக்கமும் அடங்கலாகப் பரப்புகிற சத்தி விசேடம்—அமைதி வெள்ளம். என்ன அதிசயமசித்து. ஆறுதல் உயிர் கொண்ட அமைவு சற்றே படைத்தும் அமைதியிலொழ்வாம்! உயிர்க்குயிர்! உள்ளே நிறைந்த அருள் கை, பேச்சே இல்லை, கவலையின்மை, கார்த்தும் குறிப்புகள் வெளிப்படுத்திக் கனிகின்றன. சடைமுடி காலடியையும் பற்றுகளும் தாங்கிய கைப்பலர்கள்! நெற்றுகொய்விய எல்லையே நோக்கும் திருநோக்கம்! அவர் பெருந்தகை! பரமசாரியன்! அந்த முன்னிலையிலே அந்தத் தன்மை யிலே வாழும் பெருவாழ்வு, இன்பவாழ்வு, வேண்டும். தீயது செய்யாத உடற்றூய்மை, தீமை நினையாத கவலையறியாத மனத்தூய்மை, பொய்யுரையாத அறிவுத்தூய்மை, பத்தி நீங்காத உயிர்த்தூய்மை வேண்டும். தன்மை, அருளுடைமை, உயிர்களிடத்தே இரக்கமுடைமை, கஷ்டத்தால் வாடாத தளரா உள்ளம் வேண்டும். வல்லறிவாளரால் கல்லுவென்று குதித்துரைப்படுகிற புகழொளி, எப்பற்றும், இறை வழிபாட்டை அறியாத அறிவொளி, குருவிற்குப் பார்க்கு வழி காட்டும் தேசுடைய நினைவு வேண்டும். அந்தத் தவ

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முதல்வன் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் தாள் நிழலிலே வீற் றிருக்கும் பெருவாழ்வு, சிவவாழ்வு வேண்டும்!

நிறைந்த வாழ்வு. மெலிந்து ஒளி சிந்துகிற திரு மேனி, சாந்தமயமான கண்கள். தெய்வவுணர்ச்சி கரைந்த பூரணக்கலை கரைந்த நிலையாகிக் குளிர்ந்து ஒழுகிய பொன்மொழிகள். மனமோ, உடல் நோயோ அறிந்ததில்லை. பக்தியால் மேற்கொள்ளப் பட்ட வாழ்வு. பார்த்தாலும் நினைத்தாலும் இன்ப வெள்ளத்தின் அமைதி நிலை கூடுகிறது. அந்தச் செல்வனை—சன்னியாசியை—வழிபட வேண்டும்.

வாழுநாள் விரைந்து. அடுத்த வருஷமும் அடுத்த வருடப்பிறப்பும் காணாமலிருப்பதா? அடுத்த பிறவியில் இப்பிறவியைக்காட்டிலும் இறைவனுக்கு மிகச் சமீபமாகப் போய்விட வேண்டாமா? இல்லா விட்டால், இப்போதிருப்பதிலும் கீழேயல்லவா போய்விடுவோம்? மகிமைசாலியைப்போல இம்மை யிலேயே இறைவனோடு ஒன்றுகொள்ள வேண்டாமா? நாம் இப்படித் தாமதிக்கலாமா? [illegible] 'உலக சுகத்தை அனுபவிப்பது இப்போதைய வாழ்வு. அதை மீற முடியாது' என்பவர்களுடைய போலி வாதத்தைக் [illegible]? [illegible] இடத்திலிருந்து பின்னோக்கிச் செல்பவர்களுடைய போக்கைப் பார்த்து முன்னுடைய போக்கை மறந்து விடுவதா? [illegible] பெரியோர்களுடைய [illegible] பட்டங்களிற் கண்டுகொள்வது அபத்தம். அந்தத் தோணியிலும் புகுவோமா? பல்லுயிர்த்தொண்டும் தம் [illegible] கடமையும் [illegible] வாழ்க்கையுடைய பெரியோரைத்தொடர்ந்து அவர் நெறியிலே போதல் வேண்டும், வாருங்கள்.

3. அடைக்கலம்

பெருமானே, அடைக்கலம்! ஒவ்வொரு தினம் அலைவதிலும் பெருநீர் அலைக்கழிவு. சித்த விகாரங் கடப்பரிசுத்தமான சாந்த நிலையில் இருக்க முடிய வில்லை. ஒரு பிரயோசனமுமில்லாத ஆயிரம் எண் ணம்; ஐயோ! என் ஆருயிர் நாதா! அடைக்கலம்! ஆத்மசக்தியில்லாத [illegible] மான வாழ்வு! மீள வழி யில்லை! இதோ உன் ஸ்ரீபாதங்களில் வீழ்கிறேன். எல்லாவற்றையும் மட்டும் நம்பியிருக்கிறேன். உன் திருவடி கூட்டாமல் யான் பரகதியடைய முடி யாது. முடியவே முடியாது. ஐயா! தயாநிதி! என் உயிர்ப்பெரிய அன்பன்—நம்பன்—நீயன்றி கதி. உன்னையே வேண்டும். உனக்கே சரணமென்று மற்றவைகளிட எனக்கு வேறோர் எண்ணமும் ஆசையும் இல்லாத வாழ்வு வேண்டும். தேவரீர் தேவா! என்னுடைய பொருள் நீ மட்டுமே. ஒரு வலையை அறுத்தால் மற்றொரு வலையில் விழுகிறேன். சாதி மாறும் மட்டிலும் நான். ஐயா, இனி போகட்டும் இது. ஆசைப் பேய் வருகிறது; அஞ்சுகிறேன்! ஆட்டுகிறது. ஏங்கிப் போகிறேன்! உன்னை நினைக்கும் [illegible] இடையூறான தென்ன இருக்கிறது? பரிசோதனை காண்பவர்கள் உன் பெருமையையே கண்டுகொண்டிருக்கின்றனரே!

நீ கூட்டிய பாதங்கள் என் [illegible] மறந்து ஜெபிக்கிறேன். செல்வமே! வணக்கம்! அடைக்கலம்! இப்படியே இருக்கிறேன். ஏழைப்ப

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வேண்டாம். அது போதும். ஐயோ! உன் பேர் கூறக்கூட எனக்குத் தகுதியில்லையே! என் மனத்துக்கு நிம்மதியளிக்க நண்பர்களால் முடியவில்லை; கலைகளால் முடியவில்லை; சன்மார்க்க நூல்களாலும் இன்று முடியவில்லை. கடைசியாக, இனி இடமில்லாமற் போனபிறகு, உன் திவ்ய பாதங்களே துணையாகி அமைதியை — ஆனந்தத்தை அளிக்கின்றன; உன் திருவடிகளிலே தஞ்சமாய் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் — ஐயோ! — இவ்வளவே கடுமையான கஷ்டங்களிலிருந்து பிழைத்திருக்கிறேன். என் ஆசை நிறைந்த முத்தங்கள் அந்தத் திருவடிகளுக்கே உரியன.

பெருமானே, அடைக்கலம்! புண்ணின் வேதனை தாங்க முடியவில்லை! புண் வருகிறது! ஐயோ! அடைக்கலம்! நாதா! என்னுடைய மிகமிக உயர்வான பக்தியை — ஒரே பெரிய மன்னிப்பை அடைக்கலத்தை — உனக்கன்றி வேறு யாருக்கு நான் மனமொருமித்துச் செய்யமுடியும்? இறைவா! பேச முடியாத எல்லையில் நீ இருக்கின்றாயல்லவா; பேச முடியாத நிலையைத் திடமென்று அளித்துவிடுகிறாய். துணைவா! அடைக்கலம்! பிராணனே! உன் உயர்குணங்களை நினைக்குந்தோறும் உன்னைத் தலைவனாய்ப் பெற்றுக்கொண்ட பெருமை பொங்கிக் கொண்டு வருகிறது எனக்கு. ஐயா! என்னைத் திருத்தி ஏற்றுக்கொள். அடைக்கலம்! அடைக்கலம்!!

4. ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

நாம் நம்முடைய நன்மைக்கு அல்லது எந்த உயிருக்காவது நன்மை செய்யப் புறப்படுவோம். யாராவது தடுக்க முடியுமா பார்க்கலாம்! நாம் செய்யக்கூடிய உயர்ந்த உதவி, குறித்த உயிருக்கு ஆக்கமாகக் காட்டினால் வேண்டியதுதான். அதனைத் தடுப்பவர் யார்? நாம் புகழுண்டு இல்லை என்றும் பிரமசரிய மனுஷ்டிப்பதென்றும் விரதம் கொள்வோம். யாராவது புகழைத் தீர்த்துப் பார்க்கட்டும்; பலாத்காரஞ் செய்யட்டும். அதனால் நாம் நெறி தவறிவிடுவோமா? இல்லையே! நாம் எப்போதும் திருப்தியாகவே இருப்பதென்றும், கவலையே அடைவதில்லை என்றுமிருந்தால், நம் நிலையை மாற்ற எந்த மனிதனுக்குத்தான் சக்தியுண்டு?

நமக்குப் பேரறிவோ, பெருஞ்செல்வமோ, பெரும்புகழோ இல்லை என்றால், அது நம் பாக்கியம். ஏனென்றால், அவற்றைக்கொண்டு மற்றவர்களைக் கஷ்டப்படுத்தவோ, நாம் தொல்லைப்படவோ வேண்டுவதில்லை. நம்முடைய இன்றியமையாத பொருளாகக் கொண்டவரொருவரும் இந்த உலகத்தில் இல்லையா? அது நம் பாக்கியம். அவர்களுடைய பொறுப்பு — அவர்களைப் பற்றிய கவலை நமக்கில்லையே! நன்றாகச் சுதந்தர சுகத்தை அனுபவிக்கலாமல்லவா? சரி, பெரியோர்கள்தாம் நம்மைப் புறக்கணித்தார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்களுக்கென்ன? பெரியோரை பகவானுமா புறக்கணிப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

போகிறான்? நாம் சாகும் வரையும் படுக்கையிலே கிடக்க வேண்டிய நோய் வந்துவிட்டதோ? அதுவும் நல்லதே. உயிர் நீங்குமளவும் கஷ்டங்களைச் சகித்துப் பகவானைச் சரணமடைந்தால், அந்தப் படுக்கையே மேலான தவவாழ்வாகுமல்லவா? நமக்கு மேற்படிப்புக்கு வழியில்லையா? சரி, பகவந்நாமம் சொல்லுவதே மேலான படிப்பாகச் செய்து அடியார்களை வணங்கிக் கடவுளை வழிபட்டுக்கொள்ள விரும்புவோம். அப்பொழுது நம்மைக்காட்டிலும் உயர்ந்தவர்கள் யார்? உண்மையாக வாழ்க்கையில் ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

5. ஒரு குறையுமில்லை.

ஆண்டவன் இருக்கும் போது நமக்கென்ன குறை? பணமில்லை, பதவிபோனாலென்ன கவலை? அவன்தானே நம் காதலன், தலைவன்? அவன் சந்தோஷமாக இருக்கும் போது, நம்முடனேயே இருக்கும் போது, நம்மிடம் பேரன்பு வைத்திருக்கும் போது, நமக்கென்ன குறை? இந்த வெற்றுலகப் பொருள்களுள் ஒன்று நமக்குக் கிட்டவில்லையானால், அதனை வெட்டியா மறந்துவிடுவோம். ஏன் அதைக் கட்டிக்கொண்டழவேண்டும்?

எங்கே குறை வந்துவிட்டது, வரப்போகிறது நமக்கு? நம்மைப் பரிகசிப்பவர்களை நாம் தூசாகவே மதிப்போம். அவர்களென்ன மகாத்துமாக்களா? மகாத்துமாக்களென்றால் பிறருடைய குறைகளையா தேடுவார்கள்? பெரியோர்களெல்லாரும்— எல்லாப் பெரியவர்களுமறிந்தசரி - நம்முடைய அன்பை ஏற்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள்; நம்மிடம் தயை இரக்கமுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். நமக்கென்ன குறை? நம்மிடத்து எவ்வளவும் கவனமில்லாத ஒருவன் நல்ல அந்தஸ்திலிருக்கிறானென்றால், அவனோடொப்பிட்டும் நம் நிலைமையைக் குறைத்துப் பார்க்கக்கூட முடியாதே! அவன் ஒரு பெரியோனுக்கிட்டானாயின், உடனே நாம் அப்படியாவானோ? நமக்கென்ன குறை? சர்வோத்தமனான இறைவன் எப்போதும் ஆருமற்ற ஏழைகளுக்குமே நேர் நின்று உதவி செய்யக் காத்திருக்கிறான். நாம் எல்லோருக்கு ஏழைகளா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கிறோமோ, அவ்வளவுக்கு அந்த ஆத்துமாவினு டைய துணையைப் பெறுவோம். நமக்கென்ன குறை? கண்டானனுடைய மனத்திலே கூட அவனு டைய ஆபத்துக்காலத்தில் அந்தப்பெரியோர் பிரகா சித்து அருளுகிறான். ஆருக்குத்தான் குறையிருக்கப் போகிறது? பரம்பொருளைப் போலவே நாமும் மற் றவர்களுடைய கஷ்டகாலத்தில் உதவி செய்து விட்டு மறைந்துவிடுவோம். நமக்கு ஒரு குறையு மில்லை.

6. ஒரு தேவையுமில்லை.

இறைவனுடைய திருவடிகளிலே தோய்ந்திரு க்கிற ஒன்றேயல்லாமல் வேறொன்றும் வேண்டா. இந்த உலகப் பொருள்களுள் ஒன்றை நல்லதென்று எடுப்போமானால், அதனிலும் சிறந்த தொன்றை இழந் துவிடவோ பெறாது கழியவோ வேண்டி வரலாம். அல்லது, நாம் தேர்ந்தெடுத்த பொருளே நமக்குத் தீமையுந் தரலாம். எதை வேண்டாவென்கிறோமோ அதுவொன்றே நமக்குத் துன்பந்தாராதது; நன்மை தருவது; பெருமுயற்சியின்றிக் கிடைப்பது; அல் லது தானே கிடைப்பதாகலாம். ஆயின், எதை வேண்டாவெனலாம்? நிலையற்ற பொருள்களின் தேவை காண் துறவாற்றது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

7. நாமறியோம்!

எந்தப் பொருளை நாம் பார்த்தாலும், அதன் அடி யோடு முழுமையை உணரமாட்டோம். ஏனெனில், ஒளிக்கதிர்கள் அப்பொருளிலிருந்து கண்ணுக்கு வரு வழியிலேயே சில சிதறி வீணாகக் குறைந்துவிடுகிறது. வடிவங்களோ வேறுபாடு நிறமும் முதலியவற்றை யும் உடனே உணரமாட்டோம். ஒரு பொருளின் ஒரு பாகத்தை அல்லது முழுமையையும் ஒரே முறை யில் உணரமாட்டோம். பொருள்களின் உண்மை யான தூரத்தினைப் பார்த்தால் உணர முடியாது. சிறிய பொருள்களைக் காண வல்ல நமது கண்ணோ நாம் காண்பதற்கு வசதியாக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு சொல்லின் முழுவடிவத்தையும் நாம் ஒரே முறை யில் கேட்கும் பொழுதுதான் அறிந்துவிட முடி யாது. பொருள், சொல், எழுத்து, வரி வடிவு, ஒலி வடிவு இவைகள் ஒன்றோடொன்றாய் மறைந்திருக் கின்றன. மணிக்கம்பியின் அசைவை நாம் உடனுக் குடன் அறிகின்றோமோ? ஒளியின் வரவு நீட்சி முதலியவற்றாலும் பொருள்களின் சரியான நிலையை உணருந் தடை ஏற்படுகிறது. இந்த உலகில் பார் க்காமல் யார் இதுவென்று நிச்சயிக்க, எடுத்துக் கூற முடி யும்? ஒருமென்றுறுதிய மனிதனாற்றலில்லை. கண்ணை திரிலிருந்தே சிறிய விஷயங்களை பூரணமாகக் கிட் டாத—அறிய முடியாது நாம கேவலம் சொறிய ரியனை முழுதும் ஆன முடியாத நாமா, மனிதனுக்கு அதீதமான பரம்பொருளைப் பற்றி, அவன் மெய்ய

டியார்களைப் பற்றி அறியப்போகிறோம்? தாயமானியும், முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியும், ஆர இருந்து முதலான ஒன்றோடொன்றும் இந்தப் பரம் பொருளைக் காணத் தோன்றுமென்றால், தவமும், பக்தி யும், நம்பிக்கையும், பிறர் உதவி தொண்டும், இடை யறா முயற்சியும் தேவையாகின்றன. அன்ன பொரு ளைத்து அனைபொருளை பரமாத்துமாவைக் காண்ப தற்கு.

ஓர் எல்லைக்குட்பட்ட ஒளியைத்தான், வடி வைத்தான், நிறங்களைத்தான் நம் கண்ணுற்றால் அனுபவிக்க முடியும். ஒளியிலும்—இயைமேலும் நிறும்—அப்பாற்றத்தான். எல்லைக்கு மேலும் கீழும் இருட்டு. இறைவனுடைய எல்லையற்ற அருளையும் நாம் அறிய அனுபவிக்க முடிவதில்லை. கண்ணைக் கையைக் கட்டி பேசி விட்டு இருப்பது போல, அந் வெளியே உடைந்த ஆன்மாவின் பேராற்றல் நமக் குக் கொடுமையாகக்கூடத் தெரிகிறது. பொறிபுலி களுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களின் சுமையெல்லாம் யானை பார்த்த குருடர்களே. குருடர் அறியானிட் டாலும் நாம் பல பக்கத்திலும் பார்வையைச் செலுத்தி யானையின் உண்மை வடிவை ஒருவாறு மனத்திலே கண்டுகொள்ளலாம். அதே போல, தன் பார்வை அறிவிலே நின்று பகவானை வேண்டினால், உண்மையை உணரலாம். மெய்யறிவென்பது இன்ன தன்மையதென்று விளக்கத்தாலும் நம்மால் முடியவில்லை. ஆனால், தவநெறி நின்ற பெரியார் களோ, தங்களுடைய கண்களை எல்லா உயிர்களின் கண்ணாகவும் சாக்கிக்கொண்டவர்கள். அதாவது, அந் தந்த உயிர்களின் கண்களால் அவ்வவ்வுயிர்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அடையும் பயனைத் தங்கள் கண்களால் ஆக்குபவர்கள். எனவே, உலகம் முழுதும் அவர்கள் கண்ணுகிறது. அப்படியே உலகம் முழுதும் அவர்களுக்குச் செவி, மூக்கு, வாய். அவர்கள் எல்லையற்றறையும் பிறைமயிற்றி அறிய வல்லவர்கள். அவர்களோட்டின் பற்றுவதே நமது கடமை. நாமறிவோம்!

8. வரமாட்டோம்.

'அப்பா, நீ திருந்த வேண்டும். திருத்தத்தைத் தேடுவதற்கு இறைவனைத் தொழு. திருத்தத்தால் அடையும் பயனாக அவனை வணங்கு. மிக எளிதான பாதை. வாழ்வின் கஷ்டங்களிலிருந்து நீங்குவாய். போகப்போக இன்பமாயிருக்கும்,' என்று ஒருவர் சொன்னால், 'சன்மார்க்க வாழ்வு மிகக் கடினமானது ஐயா. ஆனால், அதற்கும் நமக்கும் வெகு தூரம்! அது எம் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது. காசிய வழியிலே புகுவிட்டோம்,' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகின்றனர் சிலர். சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் இவர்கள் நல்ல நூல்களை மேற்போக்காகவே படிக்கிறார்கள். நல்ல அந்தஸ்திலிருப்பவர்கள் — படிப்பாளிகள் — இயற்கையில் சாந்தமான நல்ல மனமுள்ளவர்களான இவர்கள் — திருந்தினால், உலகம் விரைவிலே திருந்தப் பெருமையுறும். உண்மையில், சன்மார்க்கவாழ்வு இவர்களுக்கு எளிதானதே. அவ்வாறாகவும், இவர்கள் இப்படியிருப்பது உலகத்தின் தவக்குறைவேயே.

இன்னுமொரு பயங்கரக் கூட்டத்தினர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் கையில் நல்ல நூல்கள் அகப்பட்டுக்கொள்வதே பாவமாயிருக்கிறது. 'குருடது கைக்கிட்டல்,' என்றால், 'நற்குணங்களோடு நறுமேம் பெருமையை ஒருபோதும் விலக்கக்கூடாது,' என்று அழகாய்ப் பொருள் கூறுவார்கள்; குறுகிய ஆராய்ச்சியோடு படிப்பார்கள்; உண்மைப் பொருள்களைக்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குறித்து வாதங்கள் நிகழ்த்துவார்கள். 'உங்கள் வாழ்க்கையைத் திருத்திக்கொண்டாலென்ன?' என்று கேட்டால், ஹாஸ்யமாகப் பேசுவாரேனோ, சொல்லாற்றலாலோ, கேட்பவரை மயக்கிவிட்டு, மறுமொழி சொல்லாமலே போவார்கள். அல்லது, 'அவதார புருஷர்களுக்கு முடியுமல்லாமல், நமக்கும் சன்மார்க்கம் எளிய காரியமா?' என்று சந்தேகமின்மையைக் கூறுவார்கள். இன்னும் சொல்லுவார்கள், 'காந்தி எப்பொழுது மகாத்மாவானாரோ? உலக சுகங்களில் அவர் விழுந்து கிடந்தவரல்லவோ? மாணிக்கவாசகப் பெருமான் அருளிய திருவாசகத்திலே, அவர் முன்னே கெட்டவனாக நெறி சென்றதற்கு அடையாளம் கிடக்கிறது! எப்படியும் இருந்தாவிடாது. உலக சுகங்களை அனுபவித்துத் தீர வேண்டுவதுதான். எத்தனை பேர் தாம் கட்டுரைகள், பட்டினி பிரசாரம் செய்திருப்பவர்கள், கடவுள் உடனுறைவென்று திருவாசகமும் கையுமாய்த் திரிந்தார்கள்? இப்பொழுதென்ன செய்கிறார்கள், தெரியுமா?' என்று கூறுவர். இவர்கள் சன்மார்க்க வழிக்கு வரமாட்டோம் என்று கூறுவதும் வைராக்கியமுமே ஆண்மை பெருமை என்று கூட நினைத்துக்கொள்கிறார்கள். தாங்கள் உலகத்தையே கெடுத்துக்கொண்டிருப்பதை இவர் உணர்வதில்லை. வைத்தியம் செய்யாமலிருப்பதிலும் பிழையான வைத்தியம் செய்வது கூடாதல்லவா? இவர்களுடைய படிப்பும் அறிவும் உலகத்தைக் கெடுப்பதற்காகவே இருக்கின்றன. நல்ல நூல்களைப் படித்து அவற்றிற் குறிக்கப்பட்ட நெறி சட்டங்களுக்கமைந்த பிறகு வாழ்க்கை இருந்தாலல்லவா முடி-

யுமா? பார்ப்போம். 'வரமாட்டோம்' என்று உறுதிப்படுத்தார், 'நல்லோரையும் அவர்கள் நூல்களையும் சமீபித்துப் பார்த்துப் பேச வரமாட்டோம்,' என்பார்களானால், அது மிக நல்லது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

9. எப்பவோ முடிந்த காரியம்

அந்த அழகான நதி தட்டழுடைய குறும்பு நிறைந்த குழந்தை எல்லைகளைக் கடந்து போய்விட்டது. அது இப்படிப்பிரிய வேண்டுமென்பது எப்பவோ முடிந்த காரியம். ஏன் வருந்த வேண்டும்? இவ்வளவு காலமும் அதனால் நாம் சந்தோஷமடைந்து இருந்தோமே? அது கிடைக்குமுன் இருந்தபடியே நாமே இப்பொழுதும் இருக்கிறோம்? நட்டமொன்று மில்லையே!

மகனே! அவன் இப்படிக் கஷ்டப்பட வேண்டுமென்பது எப்பவோ முடிந்த காரியம். அதை அணைத்துப் பார்க்கவும் நம்மால் முடியாது. அதற்கேன் மற்றவர்களைக் குறை சொல்ல வேண்டும், அவர்களுக்குத் தீமை செய்ய முற்பட வேண்டும்?

அவனுடைய செயல் எவ்வளவு சிறிதானாலும், ஒழுங்காகச் செய்யும் பலன் இறைவனுக்குத் தெரியாமற் போகாது. இது எப்பவோ முடிந்த காரியம். நம்முடைய முயற்சி, பொறுமை, பக்தி என்பவைப் பலம்பெற நன்மை யைப் பார்க்கும். நாம் நல்லது செய்யாமல் சோம்பேறி யாக்காள் இருக்க வேண்டுமா?

முன்னே ஏதோ நன்மை செய்தால் இப்போது சந்தோஷமடைகிறோம். இது சிறிய காலத் தான். இந்தச் சந்தோஷம் இன்னொரு சந்தோஷத் தைத் தரப்போகிறதா? அதுவுமில்லை. ஏன் இப்படியே மயங்கிக் கிடக்க வேண்டும்? எழும்பு. நமக்கு நன்மை தருகிற காரியத்தைப்பார். சன்மார்க்கத்

தைக் கடைப்பிடித்தான். பலவானைச் சரணமடைந் தான், ஆறுதலுண்டு; மகிழ்ச்சியுண்டு; அப்பொழுதும் நாம் சிறிதளவு மாறாமலே அந்தக் குணங்களும் அவற்றின் பயன்களும் தொடர்பாக நம்முன்னே வளர்ந்துகொண்டு வருகின்ற.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

10. முழுதுண்மை

காற்றிலே இருக்கும் சக்தியை நாம் பொறிகளால் உணர முடியாது. நாம் ஒரு காற்றாடியிலிருந்து இன்னொரு பெரிய காற்றாடிக்குத் தாவிச் சுழற்றப்பட்டால் மாத்திரம் அந்த இருக்கும் சக்தியை நன்கு நாமுணரலாம். அந்தச் சக்தியை உணர மட்டு விசேஷ ஞானம் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அப்படி ஒரு சக்தி இருப்பது உண்மையேயாகும். அப்படியே எல்லாருடைய சிறிய அறிவுக்கு எட்டாவிட்டாலும், பரம்பொருளின் இருப்பு உண்மையேயாகும். அதனை பூரண சாதனையில் அடைந்தால் மட்டுமே நாம் மெய் முழுமையின் உண்மையறிவோம்.

11. ஆத்தும சிந்தனை

வெளியே காட்டாமல் ஒருவன் உள்ளத்தில் கோபமோ வெறுப்போ கொள்வதும் தீவினைப்படுவதாகும்.

மனிதர்களாயின் குற்றமும் சோம்பலும் திருந்தியவர், தெய்வத்தைச் சரணடைந்தவரும் சாந்தியின்பால் விட வேண்டும்.

எது உண்மையில் இங்காகுமோ, அதிலிருந்து தன்னைத் தான் காப்பாற்றிக்கொள்ள மனிதனுக்கு வழியுண்டு. எந்தத் தீமையிலிருந்து நான் தப்பிக்கொள்ள முடியாதோ, அவை அனைத்தும் உண்மையான துன்பங்களல்ல.

உண்மையில் தன்னுடைய அறிவுக்கு எதுவும் ஏற்ற, பல விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தும் அயலான் மனத்திலுள்ள எண்ணங்களைத் தோண்டிப் பார்க்கும் கலையொன்றும் இருட்டறையுடைய நிலைமை வருந்தத்தக்க நிலைமையாகும்.

பயமின்மை, சோம்பல், சிந்தனை, சிலை மற்றும் கட்டுப்பாடும் ஆத்மாவைத் துயரமாக்காது.

அங்கு மற்றொருவன் 'இது செய்யவேண்டும்; இது செய்யாதொழிய வேண்டும்,' என்று எதிர்பார்த்திருந்தவே ஞானம். அவனுடைய குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்துக்கொண்டு காலத்தை வீணாக்கக் கழிக்க வேண்டா.

நேற்று ஒருவர், 'நீ எங்கே போய்க்கொண்டிருக்கிறாய்?' என்று கேட்டான். உடனே

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறைக்காமல், உள்ளதை உள்ளபடியே, 'இதனை நீக்குவேன். இது என் மனத்திலுள்ள எண்ணம்,' என்று எளிதிற்சொல்லக் கூடியவாறு உன் மனத்தைச் சுத்தப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

கள்ளமேயில்லாது வாழும் மனிதன், கள்ளமற்று வாழ்பவர்களுடைய மதிப்பை மாத்திரம் கருதுவான்.

சமூக கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறுபாடாகவாவது நிலைகத் துறையாகவாவது மனப்பான்மைக் கூறுடையது நடந்துகொள்ள வேண்டாம்.

எப்பொழுதும் ஆண்மைசோர்வது வேண்டாத தீயபழக்கமாகும்.

இச்சகபோகத்தை நாடுவோரும் அறவழியே உண்மைப் பொருளை ஆத்தும சிந்தனையால் காப்பாற்றிக்கொள்வோம். 'இந்நின்ற வேட்கை என் மனத்தை முழுதும் கவரவில்லை. ஆனாலும் அதிகப்படி விடாமல் அடக்கி வைத்துளேன்,' என்று நீ நினைக்கலாம். இது மோசம் போகும் வழியாகும். சிறிதளவு இடம் கொடுத்து அடக்கிவைப்பதால் இறைவன் இருக்கும்; பிறகு பெரும் வேகம் உன்னை முழுதுங் கவிழ்த்துத் தள்ளிவிடும். இடங்கொடுத்த பின் தப்பிக்க முடியாது.

இன்பத்துறையை ஏன் விலக்க வேண்டும்? அது இயற்கையே என்று சிலர் கூறுவர். ஆனால், ஆராய வேண்டியது, 'இன்பம் என்பது யாது? வெறும் பொறிகளின் சுகம் சுகமன்று. மனிதன் அறிவுக்கு ஆட்பட்டு எடுத்திருக்கிறான். அறிவு மேம்பட்டு உயர்வை இன்பத்தான் உண்மையான இன்பம். என்னுடன் சேர்ந்தும் இப்பொருள் எத்தகையது? இதனால் என் உள்ளத்தில் எத்தகைய உள்

டாகின்றனவா? பொறுமை, தைரியம், சத்தியம், நம்பிக்கை, சுவாதந்தரியம் முதலிய குணங்கள் உண்டாகின்றனவா?' என்று நீ ஆராய வேண்டும்.

ஒன்றை அடையப் போகிறோம் என்று எதிர்பாராமலும் தன்னிடமிருந்து தன்னை விலக்கவேண்டும் மென்றும் எண்ணமில்லாமலும் இயற்கை வாழ்வு நடத்து. உன் பேச்சுக்களில் தைரியமும், சத்தியமும் பொருந்தியிருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நீ சுகமாக இருப்பாய்; உன் மகிழ்ச்சிக்கும் எவராலும் குறைவு நேராது.

இப்படிப்பட்ட சுதந்திர வாழ்வை ஒருவன் வாழ்ந்தால், வறிய பொருள் இருப்பினும், இன்ப விருத்தியும், வாக்கின்மையுடைய அவலமும் சாதனத்தினால் ஆற்றலுண்டாகும். எதிர்ப்பதற்குத் தக்கவாறு வளர்ந்து நிற்கும் தன்மையை அவன் பெற்று அடைவன்.

அவன் எந்த இடையூறு சேர்ந்தாலும் அதை நீக்கி ஆன்மிக சக்தியின் பெருமைக்கு ஒரு ஆணையாகவே கொள்ளுவான்.

அனைத்தையும் உலகைத் துறப்பதற்கு முன்பு அப்படிச் செய்ய வேண்டுமானால், ஒருவன் தன் உள்ளத்திலேயே அதைச் செய்ய வேண்டும்.

தனியே இருந்து சிந்திக்கும் காலத்தில் பல விஷயங்களில் மனத்தைச் செலுத்தாமல், தூய்மையான உண்மையைப் பற்றிய சிந்தனையாக. உன் உள்ளத்தில் அந்த எண்ணங்கள் தங்கி நிலைபெற்று அடிக்கடி வரும்; பிறகு நீ மறுபடியும் உலகத்தில் கலந்து வாழும்போது எதிர்த்த, 'ஆ! என் தீர்ப்பாயின், இந்த விஷயம் எனக்கு வந்ததே!' என்பாய். அப்படியல்ல

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீ எண்ண வேண்டுவது. 'இதைப் போன்ற கஷ்டம் யாருக்கும் வரலாம். ஆனால், எல்லோரும் என்னைப் போலத் தாங்கமாட்டார்கள். எந்தத் விபத்தோ யினால், எனக்கு வாய்த்த மேன்மைகள் நல்ல பாக்கிய மன்றோ? தெளிவான அறிவு, விவேகம், ஆராய்ந்து செய்தல், சத்தியம், அடக்கம் இத்தனையும் முனைகளுக்கு இச்சம்பவத்தால் ஏதாவது கேடு வந்ததா? என் நிலைத்திருக்கின்றன இல்லையா? எந்த விபத்தும் விபத்தல்ல. அதைப் பொறுத்து ஆத்மஞானமடைவதே பாக்கியம்,' எனக் கருத வேண்டும்.

சிலர், பிறன் ஒருவனுக்கு ஒரு நன்மை செய்தால் பதில் கேட்பர். சிலர், அப்படிச் செய்யாவிடினும், அவனைக் கடனாளியாகவே பாவிப்பர். வேறு சிலர், தாம் செய்த உதவியை அறிய மாட்டார். நல்லோன், முன் தான் செய்த உதவிகளைப் பற்றி நினையாமல், மறுபடியும் தான் செய்யக்கூடிய வேறு உதவிகளைப் பற்றியே நினைப்பான்.

எடுத்த ஒவ்வொரு காரியத்தையும் அறநெறி வழுவாமற் செய்து முடிக்க உன்னால் ஆகாமற் போனால், அதனால் காரியத்தில் வெறுப்புக் கொள்ளாதே; முயற்சியையும் விட்டுவிடாதே. நீ எடுத்த காரியம் எவ்வளவில் நன்கு முடிந்ததோ, அதற்காக மகிழ்ச்சியடைவாயாக.

எல்லாம் அறிந்தவன் ஏன் இறந்தான் காட்டானேல்,
எந்தப் பொருளிட்டும் நல்லாறுசெ வாழுமாம்.

தாராந்துமக்கள் தம்மையும் இப்பாதைக்கு மாறும் எடுத்துக்கொண்டவர்களையோ நாதிப்பார்க்க வேண்டாம். நடைக்குத் தகுந்தவாறு முயற்சியை

மாற்றிக்கொண்டு வேறு வேறு வழிகளில் தன் கருத்தை நடத்த மனத்துக்குச் சக்தியுண்டு.

உன்னுடைய பிரிய மனிதரும் உடலும் உன்னுடையவை. மற்றவையெல்லாம் உன் ஆதீனமல்ல. இதை மறவாதே.

மனத்தைச் சீக்கிரம் சாந்த நிலையிலே வைத்துக்கொள். கடுங்கோபம், வருத்தம் இகழும் எண்ணமாகும் கொண்டாலொழிய மனச்சிற்றுன் வரும்.

துன்பம் அறுமை அதுகுகிற பெருமையும் பொறுத் திடமாய் போருக்கிருக்கிறதே உண்டாகாமை.

உலக வழக்குப்படி எதிர்ப்போரும் வெளிப்படை அளவுக்கு மீறிய செய்பவர்களும் காசுக்கு ரோய முயல்பவர்களுக்கும் உலக நடைக்கு வேண்டு பவர்களே.

ஏதோ ஒருத்தரைப் பற்றித் தோழன் கவனித்து மெய்யே எண்ணினாலும், நான் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்?

இவ்வுலகத்தில் அடையக்கூடிய மேன்மை ஒன்றே. அது சத்தியமும் நடுவு நிலைமையும் கொண்டு, பொய்யரிடமும் அநீதி செய்பவரிடமும் வெறுப்பின்றி அன்புடன் நடந்துகொள்வதே.

நாம் இடம் கொடுத்தாலொழியப் புறப் பொருளுக்கு மனத்தின் மேல் சக்தியில்லை. எவ்விஷயமாயினும், அதைப்பற்றி நிச்சயமாயிருக்க நம்மால் கூடும்.

ஒரு வேலை உன் சக்திக்கு மிஞ்சியதாகத் தோன்றினாலும், நீ அன்னியர்க்குத் தகுந்த வேலைகளைச் செய்ய விடு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீ செய்யும் எல்லாவற்றையும் உலகத்திற்குப் பயன்படுமாறு இருக்க வேண்டும்.

பிறருக்குச் செய்யும் ஒரு உபகாரம் உபகாரஞ் செய்கிறவனுக்கேயொழிய, அப்படிச்செய்வது உனக்கே உபகாரம் என்பதை இன்னும் நீ அறியவில்லை.

நீ உன் குணம் மாறினாலன்றி ஒரு நன்மையும் அடையவில்லை. நிர்க்குணனாவதுதான் பெரும் பாக்கியம்.

உன் விதியினின்று நீ தப்புவது சாத்தியம்; பிறர் விதியினின்று தப்புவது அசாத்தியம். ஆயினும், எது சாத்தியமோ, அதைச் செய்யமாட்டாய்; எது அசாத்தியமோ, அதைச் செய்ய முயலுவாய். இது என்ன வேடிக்கை!

தெய்வ சன்னதியிலே முட்டாள்களே கண்டிப்பும் வைராக்கியமும் காட்டுவார்கள்.

பிறருக்கு உபகாரஞ் செய்வதில் அலுப்பு அடையாதே. அது உபகாரம் பெருகுவதேயாகும்.

ஆயிரம் பொய்யும் சொன்ன கருத்துக்களை ஒழித்து, உலகத்திற்கு உபகாரஞ் செய்கிறவனே மனத்தைச் செலுத்தித் தன் அறிவாற்றலின்றி புறப் பொருள்களில் விருப்பும் வெறுப்புங்கொள்ளாமல், எதனிடத்திலும் மனக்கவலை கொள்ளாமல் இருக்கும் சுபாவத்தை வளர்த்து வந்தால், அறிவாளியாய் வேறு யாவர் மாட்டார்.

பார்வையின் ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஆரம்பம், பொருள், பாக்கியம், ஆற்றல், முயற்சி, சமாதி இவைகளே சமமாயும் நிலையாயும் நிலைபெற்றிருக்கும். ஆகையினால், ஒவ்வொரு நொடியும் சமாதியாயிராது, எல்லாம் ஒருமித்துப் பார்த்தால் நாம் தெரியும்.

எனவே எது நேரினும் அதைத் தெய்வீகமென்று ஏற்றுக்கொள்வோமாக.

செய்ய முடியாத ஒரு கருமத்துக்குப் பதில் உடனே செய்யத் தக்கதும், உன் வாழ்வின் தருமத் தீர்க்க நினைக்குமான வேறொரு கருமம் உன் முன் வந்து நிற்கும்.

சாந்தத்தைப் பற்றி மனக்குறைபட்டு வருந்துதல், உலகத்துக்கு மாறுபாடாக நடந்துகொள்ளுதல் இவ்வாறு செய்தாயானால் (உலகிலிருந்து) கெட்டுவிடாய் (ஆவாய்). கெட்டுவிட்ட பொறிகள் மறுபடியும் சேர்ந்து ஒன்றுகூடி நிர்மலசக்தி உண்டாகின்றது. ஆனால், அடிக்கடி பிரிந்து வேறுபட்டாயானால், மறுபடியும் கூடுவது கஷ்டமாகும்.

நான் உள்ளத்திலிருக்கும் தெய்வம் எக்காலமும் விட்டு நீங்காது. மனிதனைக் காப்பதற்குமேல் சிறந்த பொருள் உண்டா?

ஒன்றாகவே பலர் சேர்த்துவைத்த காசையும் தூற்றுவதை அறிந்தும் வாழ்பவர் எத்தனையோ பேர்! பிறருள்ளவனுக்குச் சபாசிக்க எங்கும் சாக்கு இருப்பது போலில்லை. அறிவுள்ளவன் உயிர்கொண்டு வாழும் இந்தச் சித்துப் பொருளும் சீவ வியாபகமாய் இருக்கிறது. ஒருவன் உள்ளம் வேறு, அவன் உள்ளம் வேறு. ஒவ்வொருவன் தன்னையடக்கி நிலைமையில் அவரவர் அறிவின் படைத்தாரும் கொடுமைப் புத்தி உடைய புறம் வைக்கின்று வேறுபடுத்திக்கொண்டு போனவரி நான் அதன்மேல் பரிசோதித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவரிடம் உண்மையில் வெல்லாமல், எதையும் படித்தால், அதன் செயலே அதனின் பிரகாசிக்கும் நிலைமையின் தவறன்று.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குற்றங்களைத் திருத்த வேண்டும், அல்லது பொறுக்க வேண்டும்.

வேண்டாது பொய் பேசுவோருங்கூடத் தெய்வத்துரோகி; அன்பத்தைத் தேடாக என்னவோ அதை என்றும் நம்பப் பார்க்கின்றவரும் தேட்ப நத்தி இல்லாதவருமவர். எவன் குற்றங்களை நாடுகின்றானோ, அவன் அதே செய்யப் பின் வாங்கமாட்டான்.

மூன்று போதும்; மெய்யறிவுடன் எண்ணங்களை மனத்தில் கொள்வது; உடனுறையான செயல்களைச் செய்வது; தன் ஆற்றலையில்லாமல் நாமெல்லோரும் [illegible] திருத்திவிடன் அளிக்கப்படுவது.

பார்ப்பவர்களுடைய இரக்கத்தையாவது பாராட்டுதலையாவது விரும்பாதே.

உனக்கு உண்டான வேறும் சிறிதும் உன் உள்ளத்திலிருந்துண்டானவை.

அறிவுடையோன் (பரமாத்மாவிடம்) 'நீ விரும்பியவாறு செய்; விளங்குவாறு நடத்துகிறாய்,' என்பான்.

தெய்வச் செயல்களின் பயனை அறிந்துகொள்ளும் பாக்கியம் அறிவுள்ள பிராணிகளுக்குத்தான் உண்டு.

நம் பிறப்பின் குறைமத்திலிருந்து நிறைந்தவாறு உடற்பிடித்திருக்கிறது எப்போது எது வேட்டுக்கும் [illegible].

இவை யாவற்றுக்கும் [illegible] உடைமையும் மாறி முத்தியைப் பெற்ற அறுமையும் ஆத்மாவும் இருவர் [illegible].

பொறுமையுடன் உள்ளத்தில் எது சேர்ந்தாலும் சகித்துப் போக வேண்டும். கடவுள் உண்டு

னால், அவன் உள்ளம் ஆரோக்கியமற்ற உள்ளமாகும்.

அன்பும், நல்லெண்ணமும், சாந்தமும் எப்போதும் போல வைக்கக் கடவாய்.

உன் உள்ளம் இனத்தார்கள், தோழர்கள் என்று பற்றில்லாமல், சுயமாக வேறாகப் போக வழி தேடு.

பகுத்தறிவுள்ள உயிரின் இலட்சணங்கள் அன்பு, சத்தியம், அடக்கம்.

உலகத்தாருடைய மனோபாவங்களும் உன்னுடைய மனோபாவங்களும் வேறுபட்டிருந்தாலும், அவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்வது உன்னுடைய கடமை.

ஒருவன் உன்மேல் பகை கொண்டானானால், அவனுடைய அன்பைச் சம்பாதித்து அவனுக்கு உன்னுடைய [illegible] எடுத்துக் காட்ட வேண்டும். அதிலும், அவன் குற்றத்தை எடுத்துக்கூறி அவன்மேல் பழி வைக்கக்கூடாது. உன்னுடைய பொறுமையையும் பெரிதாகக் காட்டிக்கொள்ள வேண்டாம். மனமார அவனுக்கு உதவி செய்து அவனெண்ணத்தை மாற்று. அவன் பிழை செய்தானென்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்? ஒரு செயலுக்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. மற்றொருவன் செய்தது தவறு என்று நிச்சயிக்க எவ்வளவோ விஷயங்களை ஆராய வேண்டும்.

எதை நீ தின்னாத நினைத்து வருந்துகிறாயோ, அதைக் கண்டு பிறர் கொள்வதும் வெறுப்பதும் அதைவிடப் பன்மடங்கு தீங்கு உனக்கு.

அன்பே கடவுளுடையது; அதை எதுவும் வெல்ல முடியாது. ஆனால், உண்மையான அன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புரிகுதிநான் அந்த வலிமை. அவன் நிமிர்வுத்த போதெல்லாம், 'மகனே, போராடா, எம் கூடப் பிறந்தது எதற்கு? நீ செய்வது என்னைப் பாதிக்காது. அது உனக்கே தீங்காகும்' என்று உபதேசிப்பான். தனியே சென்று ஒருவனுடன் ஆன்மா சம்பாஷிப்பது போலவே இது.

எந்த அனைத்து மனங்களினால் இயற்றிடுவோ, அந்த அனைத்திலும் சுத்தி உண்டாகும். ஆண்மையற்றவனை நடிப்பிடுவோம்; செரிக்கொள்ளான், மேலும் ஆட்சியர் கொள்ளையைக் கட்டத்தைத் தாங்கிநிற்க மாட்டான்; தோல்வியடைவான்.

கோபமும், அனாதிட்சியையும், பாவமும் ஓர் வத்தியில் அதிகாரத்தை மிதிப்படுப்பதேயாகும்.

தெய்வம் அமைந்த அமைப்பைச் சுற்றோருடன் ஒப்புக்கொள்வதுதான் உண்மையான பற்று.

உலகமெல்லாம் உன் எண்ணத்திலுள் தவிர வேறில்லை. உள்ளத்தைப் பரிசுத்தமாக்கிப் பயன் படுத்திடுவதே விசேஷ பெருமை. அதிற்றான் சகலமும் உண்டு. மற்றவை அனைத்தும் இலையுதிர் தலை; வெறும்புலனாயப் போகும்.

12. சன்மார்க்கம்

உடலில் இரத்த ஓட்டம் உள்ள வரையிலும் உள்ளத்தில்—சொல்லில்—செயலில் சன்மார்க்கம் நிறைந்திருக்க வேண்டும். இரத்த ஓட்டமுள்ள உடலை அறுத்தால் இரத்தம் ஒழுகுவது போல, குறைகூறினாலும், சொல்லிலோ, செயலிலோ வெட்டினால், சன்மார்க்கம் ஒழுக வேண்டும். இரத்த ஓட்டமில்லா உடல் விரைவாய் அழுகிப்போய் மண்ணாகும் ; அது அழுவது போலச் சன்மார்க்க நெறி நில்லாதவரும் பிறர்க்குத் துன்பஞ் செய்கின்றனர்.

நாம் நோக்க இங்கு ஒன்றைக் குறிப்போமாயின், பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் பாவிகளாவோம். நம் நெறி தவறும் போது நற்பேறுகளைப் பெற்றுச் செய்வித்து, அந்தப் பாவங்களையும் அதே நிலையில் போட்டுக்கொள்கிறோம். பிறர் நலத்தின் பொருட்டன்றி நாம் சுத்தக் காற்றை நுகர்வதும் பொருள்களைக் கொள்வதும் பாவமே. நாம் இப்பொழுது உண்ணும் உணவு, உடுக்கும் உடை, என்னும் எல்லாம் பந்து வருகைக்குரியதால் நம்மிடம் பிறக்கப் போகும் குழந்தைகளைப் பாதிக்கலாம். ஏதேனும் சாபக் கேட்டிற்கிருந்தாலல்லாமல், இந்த உலகத்தில் குற்றத்தினின்று தப்ப முடியாது.

'நான் செய்யும் பிழை என்னை மட்டுந் தானே பாதிக்கும்?' என்று எவனும் கேட்க

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முடியாது. சன்மார்க்க நெறியிலே மிக மிக உறுதியாக ஒழுகவேண்டுவது ஒவ்வொருவனுக்கும் மிக வற்புறுத்தப்படும் விதியாகும்.

'பூரணமான சன்மார்க்க நிலையை எப்போதடைவோம்? எப்பொழுது தீமை நினைவிற் செய்யுமவிலை நவமாகும்?' என்ற ஆசை நம் மெய்யன்பர்களும் உள்ளத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறதா? தீமை போக்குமாறு ஒவ்வொரு நாளும் இறைவனை வேண்டுகிறோமா? மிகத் தாழ்மையடைந்த பெரியோரது ஞாபகம் அடிக்கடி உள்ளத்தில் எழுந்துகொண்டிருக்கிறதா? இந்த நிலைமை ஆபத்துக்கிடமானதை ஒருவாறு காட்டலாம். தீவினைப்பயனை நுகரும்போது பிறர் துன்பஞ் செய்தாரென்று கருதி மேலும் தீமையை ஈட்டிக்கொள்கிறோம். நல்வினைப்பயனை நுகரும்போது வசதிகளைத் தீயவழியிற் கையாண்டு தீமை தேடிக்கொள்கிறோம். ஆதலால், நாகரிகமிக்காலம் பெறாது சன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பது எம்மவர்க்கு அரிதாகும்.

வாழ்க்கை முழுவதும் பிழை மலிந்திருக்கிறது. இன்னொரு பிழையைச் சுட்டிக்காட்டாலே மிகுந்த மகிழ்ச்சி—உயர்ந்த மதிப்புக் கிடைக்கிறது; பொது நலக்காரும் பெரியோர்களும் கொண்டாடுகிறார்கள். இறைவன்கூட நேர் நின்று உதவி செய்ய வந்துவிடுகிறான். பள்ளிக்கூடத்திலே உபாத்தியாயர் பத்துக் கணக்குக் கொடுக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். மாணவருட்பலர் ஒரு கணக்கேனும் செய்யாமல் இருக்கும் போது இன்னொருவன் கணக்குச் செய்து பிழைகள் எல்லாவற்றையும் தொட்டதுபோல மதிக்கப்படுவார்களல்லவா? அப்படித்தான் பிழை

நிறைந்த உலகிலே நம்முடைய அற்பமான நற்செயல் எல்லாமே மகத்தான நற்பயனைத் தந்துவிடுகிறது. சன்மார்க்கர் செயல்களுள் ஒவ்வொன்றும் சக்தியுடையதானது; மங்களமானது. ஏன் நாம் சன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடியாதிருக்க வேண்டும்?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

13. மனநிலையும் செயன்முறையும்

மனக் கருத்தின் வழியேதான் சொற்செயல்கள் இயற்கையாக நிகழ்கின்றன. சில போது அவை வேறுபட்டிருக்கலாமாயினும், நெடுங்காலம் அப்படி இருக்க முடியாமல், மனத்தின் வழியே திரும்பிவிடு கின்றன. எத்தனை நாளைக்குத்தான் மனத்தோடு பொருந்தாத வாழ்வு நடத்தலாம்? மனத்தோடு மாறுபட்டுச் செய்யும் செயல்கள் முரணானவை. முரண்பாடாயின், அவை எவ்வாறு மனத்தோடு இணங்குவனவாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதில்லை சொக் கப் பிறழ்ச்சிப் புலப்பாடாக இருக்கலாம். அறுவகை மனத்தைப் பொறுத்து அவன் சொற்செயல்கள் கருவியாயிருக்கின்றன. நாம் என்னும் எண்ணத்தின் வேலையே வாழ்க்கையாகும். சிறிய உயிர்கள் முதல் மனிதர்கள் வரை செய்யும் வேலைகளெல்லாம் மனத்தின் கட்டளைப்படியாகவே அவை தேவையைத் திருப்தி செய்கின்றன. மனத்திற்கு பொறுப்பு வாய்க்கையுடையான் அமைதியுடன் இருப்பான். அருள் உடையவன் பிறரும் மனத்திருப்தியடைந்து வாழ்வதைக் கருத்தாகக் கொண்டு செயற்படுவான். பணத்தை நாம் துன்புறும்போது அது மிக உறுதியாக எரிக் கிறது; மனமும் அடக்கப்படும்போதும் ஆணவம் கொண்டெழுகின்றது. எங்கே அடக்குமுறை அதிக மாகக் கையாளப்படுகிறதோ, அங்கே நிச்சயம் சட்ட மறுப்பு நேர்கிறது. வியாபாரத்திலோ தொழில் துறையிலோ மற்றவர்களுடைய மனத்தைத் திருப்ப

முயல்வதன்றி நமக்குக் கிடைத்த அதிகார பலத் தினால் மற்றவர்களை அடக்கப் பார்ப்பது விவேக மாவதுமல்லாமல், நமக்கே தீமைகளை முடிக்கும்; விரோதமும் வளரும். அதிகார பலத்தாலோ, பய முறுத்தலாலோ இரண்டொரு வெற்றி கிடைத் தது போலத் தோன்றினாலும், அவ்வெற்றி அழிவுக் கே காரணமாகும். சர்வாதிகாரிகளுடைய வாழ் க்கைப் பாடமும் இதுவே. அன்பு துன்பமும் முதலிய குணங்கள் எப்படியோ உள்ள இடத்திலே சென்று தங்கிப் பயன் விளைவித்து வெளிப்பட்டு விடுகின்றன. நாம் எவ்வளவு தூரம் ஆசைப்பட் டாலும், பலாத்காரத்தால் நம் குற்றங்கள் ஒரு நாளில் வெளிப்பட்டே தீரும். இவ்வாறாகவே, நாம் ஓர் இடத்திலே செய்த குற்றம், மற்றொரு இடத்திலே வந்து அடாப்பழியாக நமது தலையிலே முடியும். குற்றங்களுக்கெல்லாம் நாம் பழி பெறலாம். அங்கே யும் உரிய இடத்திலே உண்மை புலனாவது திட்டம். குற்றங்களைச் சொல்லிவிடும் மனத்திலிருந்தோ அடைய விடத்திலிருந்தோ தப்பமுடியாது என்பதை விட்டுவிட வேண்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

14. மனத்தின் வேலை

மனத்தின் சக்தி மட்டற்றது. கேவலம் உடலினாலும் சொல்லினாலும் செய்யும் பெரிய வேலையெல்லாம் மனத்தினாலே பிரசித்திபெறும் உழைப்பின் பாறுக்கும் முன்னிற்க மாட்டா. மனத்தின் சக்தியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அது எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்கிறது; எதை வேண்டுமானாலும் சாதிக்கிறது. ஒருவன் உடலைச் சிறையிட்டோ, சொல்லைக் கட்டுப்படுத்தியோ அவன் சுதந்தரத்தைத் தொலைக்கப் பார்க்கலாம். ஆனால், அவன் வேலையின் உயிர் நிலையாய மனத்தை மாத்திரம் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. இறைவனது எல்லையற்ற கருணை— எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக அருள் செய்யும் எல்லையற்ற சக்தியை—நாம் இங்கே காணலாகும். எப்படி? ஒருவன் வாழ்க்கை அவன் மனநிலையையே பொறுத்தது. அந்த மனத்தை இறைவன் எல்லார்க்கும் சுதந்தரமாகத் தந்திருக்கின்றானல்லவா? நல்லெண்ணத்தைக் கொண்டு வேலை செய்தற்கும், பிறரைத் தொந்தரவுசெய்யாமலிருத்தற்கும், பிறருடைய சுதந்தரத்திலே கை வைக்காமலிருத்தற்கும் இவ்வுரிமையை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். 'நான் என்ன செய்தாலும் பிறனுடைய சுதந்தரத்தைப் பாதிப்பதில்லை?' என்று நான் செய்யும் பிழைக்குச் சமாதானஞ் சொல்லிக் கெட்டுப்போக இதனை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது.

மனம் தான் பெறவேண்டிய எல்லாவற்றையும்

பெறக்கூடிய ஆற்றலுடையது. நாம் இங்கே ஒரு விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். மனம் தன் விருப்பத்தையெல்லாம் — சக்தியையெல்லாம் — ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். சூரிய காந்தக் கண்ணாடியிலே சூரியனுடைய கிரணங்களெல்லாம் அக்கண்ணாடியினால் ஒன்று சேர்க்கப்படுவதனால் நெருப்பு வெளிப்படுகிறது. சக்தி ஒருமுகப்படுத்தப்படுவதுமல்லாமல், கருதியது முடியுந்தனையும் அத்தானத்தில் உறைத்து நிற்கவும் வேண்டும். நினைத்த வேலை அலைந்துகொண்டிருப்பதைக் காட்டிலும் ஒரே இடத்திற் பிடித்திருப்பதாற் சக்தி அதிகமாகுமல்லவா? இவற்றுக்கு முதலாக அவன் விருப்பம் தன்மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகப் பிறருக்குத் துன்பஞ் செய்வதாக இருத்தல் கூடாது. அத்தகைய விருப்பத்தில் ஒன்றுபட்டு உறைத்து நிற்க முடிவதுமில்லை; அவ்விருப்பம் நிறைவேறப்போவதுமில்லை. (நிறைவேறியதாக வெளித்தோற்றப் புலப்பட்டாலும், அதைச் செய்தவன் தான் கருதிய பயனை—நலத்தை—அடைய முடியாதென்பதே பொருள்.)

பக்த பரிக்ஷைகளில் உடற்கட்டையினின்றுங் கிடந்துகொண்டு உலகத்தை நடத்துகின்ற மனத் தங்குண்டு சித்திமான்கள் உலகச் செய்திகளெல்லாம் இறைவனால் இவ்வாறே செய்து நடக்கு உண்டாகின்றன. காந்தத்தின் சக்தி எப்படிப் பொருள்களை அடைந்து செல்லுந் தன்மைத்து இயல்பான காந்த சக்தியைப் பெற்றுக்கொள்கிறது. மனமும் அப்படியே தான். நல்லவை செய்பவனும் தாழ்த்துபவனும் தானேயல்லது பிறரல்லர்.

இளமையிலே ஒருவன் விரும்பிய விருப்பம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பின்னால் அவன் வாழ்வாகிறது; ஒரு பிறப்பில் உண்டான விருப்பம் மறு பிறப்பில் நிறைவேறுகிறது. இது மிகப் பழையதும் மிகப் புதியதுமான உண்மை. சாகும்போது ஒருவன் விரும்பிய நிலைதான் அவன் மறுபிறப்பாக முடிகிறதென்பது சமயநூல் முடிபு. 'சந்தர்ப்பமொன்றும் வாய்க்கப் பெறாதபோது எப்படி ஒரு மேதாவியாகலாம்? கொடும்பாவியாகப் பிறந்தவன் எப்படி மகாத்துமாவாகலாம்?' என்று எண்ணிக் கலவரமடைய அஞ்சவேண்டுவதில்லை. அவ்வாறு அஞ்சுவது — நம்பிக்கையின்றியிருப்பது — பெருந்தீங்காகும். தலைவிதி எவ்வளவு அசாத்தியமாகத் தோன்றினாலும் ஒருவன் எப்போதும் உயர்ந்த எண்ணங்களையே எண்ண வேண்டும். அவ்வெண்ணத்தால் வரும் விளைவுகளைக் கருதித் தன்னை மதித்து நடக்க வேண்டும். 'நானே, மகாத்துமாவாகிக்கொண்டிருக்கிறவன். நான் இப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்யலாமா? நான் ஒரு பக்த சிரோமணியாக வரவேண்டும்! இவ்வாறு இறைவனை மறந்திருக்கலாமா?' என்று சிந்திக்க வேண்டும். உயர்ந்த எண்ணங்கள் இப்படிப்பட்டவையாம். 'யான் ஒரு சர்வாதிகாரியாவேன்,' என்பது போன்ற எண்ணங்கள் மிக அற்பமானவைகளே. இவை மனிதனை அழித்துவிடுகின்றன. உயர்ந்த எண்ணங்களை எண்ணுவதே சிறிதென்று மாணிக்கவாசகர் போன்ற பெரியாராக நம்மை மதித்து நாம் நடந்து கொள்ளாமல் சாதாரணம் சொல்லிக்கொள்வது பேராபத்தாகும். நம் எண்ணங்கள் சன்மார்க்கத்துக்கு விரோதமானவையாயிருந்தால், அவை மற்றொரு சக்தியால் வெட்டப்படலாம். சன்மார்க்கத்துக்கு உட்பட்ட எண்ணங்களோ

ஒரு போதும் ஒன்றையொன்று வெட்டப் போவதில்லை.

மனிதனுடைய அவன் மனத்திலுள்ளது வெளியில் தோன்றுகின்றது. மனத்தில் எப்போதும் உயர்ந்த நோக்கமிருக்க வேண்டும்; வாழ்க்கை அதை நிறைவேற்றிச் செல்ல வேண்டும். நோக்கமற்ற வாழ்வு பாழேயாகும். 'நீ ஏன் வாழ்கின்றாய்?' என்றால், செம்மையான பதில் வரவேண்டும். மனிதன் எண்ணங்களே அவன் வாழ்வு. ஒவ்வொருவன் எண்ணத்திலும் கட்டுப்பட்டவனாகின்றான். மனத்தின் கூர்மையும் அடக்கப்பட்டவைகளில் ஏற்படும். பிரார்த்தனையின்றி மனம் ஏகாக்கிர கூர்மையாக அமைந்திருந்தாலும், விடயங்களின் அறிவும் அதைக் கொண்டு செல்லவிட்டால் மட்டுமே அது மனிதருக்குப் பயன்படும். விடயங்களில் திருப்பப்பட்ட மனம் சோர்வு கொண்டது. எந்த வேலையைத்தானும் முடிக்கும் வன்மை அதற்கில்லை. எப்போதும் புலனின்பத்தை விரும்பித் திருப்பப்பட்ட மனமுடையவனே உண்மையான ஏழைத் தாழ்வுடையவன்.

உயர்ந்த எண்ணங்களை எண்ணவேண்டுமென் பதற்காக, முழுமையை எதிர் பார்த்தலோ, பயனில் ஆசை வைத்தலோ, நிற்கக்கூடாது. அவ்வாறு செய்யின், மனத்தின் சக்தி குறைந்துவிடுகின்றது. ஒரு நோக்கத்தில் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் சக்தியைச் சேகரித்த பிறகு மற்றொன்றிலே செலுத்த வேண்டுமென்பது தான் மனிதன் கடமை. உயர்ந்த எண்ணங்களை எண்ணுபவனுக்கும் பல சந்தர்ப்பங்களிலே தோல்வி நேரலாம். அதற்குக் காரணம் அவனது முன்னைய வினைப்பயனோ அல்லது இப்போதைய எண்ணங்களில்

(சக்தியின்) குறைபாடோ [illegible] அல்லாமல் அந்த [illegible] எண்ணங்களே யல்ல. அல்லாமலும், அந்தத் தொல்விகளெல்லாம் மனத்தின் சக்தியை [illegible] அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. [illegible] உயர்ந்த வெற்றிக்குத் தோல்விகளே எப்பொழுதும் சிறந்த கருவிகளாயும் இருக்கின்றன.

பெருகி வருகின்ற வெள்ளத்தை ஒரு புறம் அணைபோட்டு அடைத்தால், அது மற்றொரு புறத்திலே வழி தேடிக்கொள்கிறது. மனமும் தன் போக்குக் கெதிரே பெரிய தடை நிகழ்ந்தபொழுதுதான், எப்படியோ மற்றொரு சிறந்த வழியை—ஆவேசமாய்—பெற்றுத் தன் காரியத்தை முடித்துக்கொள்கிறது. தூய்மையான இரண்டு சக்தியின் ஒரு போதும் போரிட்டுப்போவதில்லை. அவை ஒன்றுக்கொன்று துணையாகின்றன. மனத்தின் சக்தி முட்டுப்பாடு அடையும் போது அந்த மற்றொரு சக்தி ஆதிக்கம் பெற்றிருக்கலாம். சென்ற சக்தி தூய்மையும் உறுதியுமுடையதானால், மற்றதனால் விடுக்கப்படாது காத்து நின்று அதனை வெளிக்கிளர்கிறது; அவ்வாறு அது வெளிப்படும் சமயமறிந்து தன் வேலையை முடித்துக்கொள்கிறது. ஒரு சக்தி [illegible] வெளியில் எவ்வளவு உழைத்து நிற்கிறதோ அவ்வளவு உழைத்து நின்று அதனை நல்வழியில் திருப்புதல் வேண்டும். எண்ணத்தில் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு தூய்மை அதிகமாயிருக்கிறதோ, உறுதியிருக்கிறதோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அதன் சக்தியும் அதிகப்படுகிறது. இறைவனுடைய பொருட்டான் [illegible] சக்தி கண்டாலும், அது அவனுடைய சுத்தமான இருதயத்திலேதானிருக்கிறது. உலகத்திலுள்ள எல்லாச்

சக்தியும் மனிதனது விசேஷமான உட்கூடத் தூய்மையான இருதயத்தில் ஏவல் கேட்கின்றன. அவன் வேண்டுவனவெல்லாம் இறைவனும் மெய் கொடுக்கும் போகிறான்.

நாம் ஒரு பெரியாரை மிக மிக வணங்குகின்றோம். ஆனால், அவர் எம்மையறியாதிருக்கிறார். அதனால், அவருடைய சக்தி ஒரு சொற்பமும் பெறவில்லை என்று நாம் எண்ணலாம். உண்மையில், அப்பெரியார் மனம் நமது சக்தியால் ஈர்க்கப்படுகிறது. அது கருத்தறியாமல் வேலை செய்வதால் (அனுப்பியவர் பெயர் அறிவிக்கப்படாத பார்சல் பெற்றவர் போல) அவரும் அதனை இன்னதென்று தெரிய முடியாமலிருக்கலாம்; அல்லது, மற்றொரு முகம் காணலாம். எப்படியானாலும், நாம் அவரை நேராகக் காணும்போது மறுபடி அவரின் போகக் கண்டுகொள்கிறோம். இப்பொழுதும் நமது சக்தி செய்திருக்கும் மகத்தான வேலையை நாம் காணலாம். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வெளிவிடப்பட்ட சக்தி தன் விருப்பத்தை முடிக்காது வெளிப்படும் இடமேன் னாம் சென்று காக்கும், இப்பொழுதோ, இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகோ பயன் தரலாம். விஷயத்தை யாரும் மறந்த பொழுதும் சலனமற்று வெளிவிடப்பட்ட சக்தி அதனை மறக்காது மறைந்து நின்று இடைவிடாது தொழிற் செய்கிறது. [illegible] அது வேலை செய்து கொண்டேயிருக்கிறது. விருப்பத்திற்கான [illegible] ஒரு சிறுவர்க்கு நாம் விடைபெறும்போதே மற்ற விஷயங்களுக்கு உண்மை விடை ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. நாம் ஒரு காலத்திலே முன்னால் பொருட்டுச் செலவிட்ட சக்தி, மற்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஒரு போது மற்றவர்களின் நம்மை எதிர்க்கச் செய்கிறது.

வாழ்க்கையாகிய ஆலயத்திலே நற்கருமங்களாகிய விசித்திரமான வைடூரியங்களைச் சுத்தமான இதயம் செய்து முடிக்கிறது. ஓவியம், காவியம், சிற்பம், சாஸ்திரம் நாடகமென்றிவையெல்லாம் செப்பமுடைய மனத்தின் சக்தியினாலே உயிர் பெற்றவையாகின்றன. முனிவர்கள் சத்தியமுடைய அந்தரங்க மந்திரங்கள் இன்றும் வெளிப்படையாக அற்புதங்களைப் பயக்கத் தருகின்றன.

15. மனத்தின் பிரதிவிம்பம்

மனிதனுடைய மனமே அவன் அனுபவிக்கும் உலகமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. பொய்யன் மற்றவர்களையும் பொய்யர்களாகக் காண்கிறான். சத்தியவாதி பிறரையும் சத்தியவாதிகளாகக் கருதுகிறான். (உலக அனுபவம் மிக்கவர்கள் கூட முன்னெச்சரிக்கையாய் இவ்விதம் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள்.) மனத்திலே கடவுளை நிறுத்தி வைத்துக் கொண்டவனுக்கு உலகம் முழுவதும் கடவுள் மயமாயிருக்கிறது. நல்ல இதயம் படைத்தவன் காண்பதும் கேட்பதும் நன்மையே தான். அவனுக்கு உலகத்திலுள்ள குற்றங்கள் புலனாவது அருமை. புலனாயினும், அவன் அவற்றிலே எண்ணத்தை விட்டு நிற்பது அருமை. நல்லோர்கள் மத்தியில் பேர் பெற்றோர் வரலாறுகளைப் படிக்கக் கூடியவர்களாயிருக்கிறீர்கள்? அப்படியில் எந்தவிதம் நல்லோர் வரலாறுகளைப் படிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்கிறீர்கள்?

குற்றங்களையே கண்டும் தேடியும் கொண்டு போகிறவர்கள் உலகத்திலே குற்றத்தை மிகுதியாகக் காண்கிறார்கள் பூதக்கண்ணாடியைப் போல. குற்றத்தைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுள் மிகச் சிலர்தாம் அதனைப் போக்க முயல்பவர்களாயிருக்கிறார்கள். நன்மையை மாத்திரம் தேடிக் காண்பவர்கள் எப்பொழுதும் உலகத்தை நன்மை மயமாய்க் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றமுள்ளோரையும் தங்களை ஒருவன் பெற்றோரும் மறைந்து மறைந்து விருத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அடைகின்றன. கவனிக்காமல் விட்டாலோ, அவை தாமாகவே வளர்ச்சி குன்றுகின்றன. நன்மையும் தீமையும் கலந்துள்ள உலகிலே நன்மையைக் கண்டு வாழ்வை மலரப்படுத்திக்கொள்கிறவனே சான்றோன். உலகத்தை விட்டு அவன் எங்கே ஓடப்போவது? தன்னிடத்திலேயுள்ள குற்றங்களை நன்கறிந்த சான்றவன் மாத்திரம் பிறருடைய குற்றங்களை ஆராய உரிமை உடையவனாவான். அவன் பிறரிடத்திலே குற்றங்களைக் காணுந்தோறும் அவை தன்னிடத்துமுண்டாவென்று தடவிப் பார்க்கிறான். அவை தன்னிடத்தில்லையானால் பிறகு அப்பிறருக்கு அவர் குற்றங்களைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான். இவன் ஆராயமின்றிப் பதுங்கியிருந்து குற்றங்களைக் காட்டுகின்றவனல்லாமல், அவதூறுபேசிக்கொண்டு திரிவதில்லை. ஒருவன் ஒருமுறை தன் குற்றங்களை நேராகக் கண்டுகொண்டானானால், அவை பிறகு அவனுடைய வெளிச்சத்திலே இருக்கப் பிரியப்படாமல் ஓடிவிடுகின்றன. ஆனால், சில மனிதர்கள் பிறரும் தம் குற்றங்களை வெளிக்கொணர்ந்து சோதனைசெய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குற்றங்கள் முதலில் ஒரே முறையிலோ பல முறைகளிலோ தெரிந்தால் தொலைந்துவிடலாம். பிறகு அவன் முகத்தில் விழிப்பதற்கு அவை அஞ்சுகின்றன. சில முறை பழகிவிட்டால், அவற்றைத் தொலைப்பது மகா கஷ்டமாகும்.

நடுவுநிலைமையிலே நிற்கிற மனிதர்கள் மாத்திரம் உள்ளே மனத்திலும் வெளியே உலகத்திலுமுள்ள குறைகுற்றங்களை உள்ளபடி அறிகிறார்கள். மற்றவையறிவு ஒருவனுடைய நடுவு நிலைமையிலே வெகு தூரம் தப்பி நிற்கிறது. தயாளமுள்ள மனிதர் சிலர், குற்றங்

களின் விசாரத்திலும் தமது தயவைக் காண்பிக்கின்றனர். இது மிக ஆபத்தான நிலைமையாகும். எப்போதும் குற்றங்களைக் கொல்லும் விஷயத்திலே ஒருவன் மிகக் கடினசித்தமுடையவனாயிருக்க வேண்டும். மன குற்றங்களைப் பிரமாணித்துத் தள்ளவும் உதைக்கவும் கல்வியிலிருத்துமிடத்து எவனும் தன் மனதை நடுவு நிலைமையில் நிறுத்தப் பழக்குதல் அவசியம். மனக்கண்ணாடி என்னும் வல்லவன் உலகத்தை ஒரு தட்டிலும் மனத்தை ஒரு தட்டிலும் வைத்து ஒப்பு நோக்குகிறான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

16. மனநலமும் வாழ்க்கைநலமும்

ஒரு வட்டத்தின் சுற்றும் புள்ளி புறப்பட்ட இடத்துக்கே மீளுகிறது. அவ்வாறே, ஒருவன் பிறரிடத்து செய்யும் [illegible] அவனிடம் மீளுகின்றன. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வில்லை. ஆனால், அவன் 'நான் நன்மையையே செய்தேன்,' என்று எண்ணும் போது இன்னல் [illegible] [illegible] செய்தலை [illegible] [illegible] அவன் தீமை அவனை அவன் அறியாமலே தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்போதும் அவர்கள் தானே தேடிக்கொண்ட துன்பத்தைப் பிறர் செய்ததாகக் கருதி, மேலும் மேலும் அழிவைத் தேடிக்கொள்கிறான். ஒரு நலம் பல நலன்களைத் தன்னுடன் கொண்டு, மற்றும் பல நலன்களைப் பெற்றுத் தருகிறது. அதனால், ஒரு நலம் [illegible] [illegible] [illegible] வேண்டும். அதே போல் ஒரு தீமை [illegible] [illegible] தருகின்றது என்பதும் உண்மையாகும்.

பகைமையை அன்பு கொல்லுகின்றது. [illegible] [illegible] போன்ற [illegible] அன்பினாலே

[illegible] சிறியோர் பகைமை காரணமாக [illegible] பெரியோரை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காணப்படலாம். ஆனால், [illegible] [illegible] [illegible] அன்பின் ஆற்றல் [illegible] இருப்பது நிச்சயம். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ஒரு பொருள் [illegible] [illegible] [illegible] அன்பு பகைமை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இயற்கை விதி. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

17. மனநலமும் உடல் நலமும்

ஆரோக்கியமான வாழ்வே நல்வாழ்வாகும். ஆரோக்கியமற்ற உடலுடையான் துன்பப் படுகிறான். அதனால், அவனைச் சேர்ந்தோரும் துன்பமடைகின்றனர். அவன் வறுமையிலும், அம் முறையே [illegible] அவன் துன்பம் பரவுகிறது. நோய் வாராமற் தடுப்பதற்கோ, வந்த நோய் தீர்ப்பதற்கோ, வெளியிலுள்ள மருந்துகளைக் காட்டிலும் மனத்தின் ஆரோக்கியம் மிக மிக வேண்டியதாகும். ஆரோக்கியமான மனமென்பது பொறாமை, கோபம் முதலான தீக்குணங்களால் வெதும்பப்படாததும், துக்கத்தால் வாடாததும், செருக்கினால் அரிக்கப்படாததுமாகிய புது மலர் போல அன்பு கொண்டு, குளிர்ந்து விளங்குவதாகும். உண்மையிலே கொடிய நோய்கள் பல, காமம் கோபம் முதலியவற்றாலுண்டானவையே. நோயாளியை அன்போடு பேண வேண்டும் என்பதற்கு—அவனது உயிரே அமைதி விளங்க வேண்டுமென்பதற்கு—பிரதான காரணம் அவன் மனம் கலங்காதிருக்க வேண்டுமென்பதுதான். மற்ற மருந்துகளால் தீராத பல பிணிகள், நாங்களும் கேட்டதுபோல இன்பமனத்தை அனுபவிப்பதாலே மாறிவிடுமென நாமெல்லாம் கூறுகின்றார்கள்.

அற்ப உணவு கொள்பவர்களாயிருந்தாலும், உயர்ந்த உள்ளமுடையோர் ஏராளமான சக்தி உடையவர்களாயிருக்கிறார்கள். [illegible] உண

வாசம் கொண்டு இருடிகளுள் சிலர் சூரியனோடு திரிந்து உயிர்களை வெப்பத்திலிருந்து காத்தருளுகிறார்களென்று சொல்லப்படுகிறது. பலநாள் உணவின்றியிருந்தாலும் நல்லொழுக்கமுடையவர் பலர் ஆரோக்கியமும் ஆற்றலும் குறையாதவராய்க் கடுந்தவம் புரிந்துகொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களது பற்றற்ற கனிந்த நற்செயல் நெஞ்சத்திலே உயிரையும் உடலையும் நெருக்கி ஓம்புதற்கேற்ற அமுதம் ஊற்றெடுக்கிறது! தூய்மையான நெஞ்சம் வெளி வாழ்க்கையிலும் தூய்மையைத்தான் நாடிக் கொண்டிருக்கும். மன நலத்தின் அளவுக்கேற்ப உடலிலே இளமையும் ஒளியும் விளங்கிநிற்கும். மனத்தின் குளிர்ச்சிக்கேற்ப உடலும் குளிர்ந்து நிற்கும். எவ்வளவு விருந்துண்ணும் உணவுகளும் நல்லுள்ளமுடைய [illegible] நிலையழிந்து [illegible] உடலுக்கு இயற்கையென்று சொல்லப் படுகிற மூப்புப்பிணி என்னும் இரு வகைத் துன்பங்களும் உயர்ந்த உள்ளமுடைய [illegible] ஒன்றும் செய்யமாட்டா. பசித்தால்—கிடைத்தால்—மட்டுமே உயர்ந்த ஆத்மிகள் உணவு கொள்வார்கள். உணவைத் தேடுவதில்லை; காலக்கிரமமாக உண்பது முடிவதுமில்லை; கவலையைத் தெரிந்துகொள்வதுமில்லை; எவ்வாறாயினும் இவர்களுடல் நலம் பொலிந்து நிற்கிறதே!

உயர்ந்த உள்ளம் உடலை ஆளுமென்றாலும், அவ்வுள்ளத்தைப் பெறுதற்கு முதற்கண் உடலைப் புதலும் அவசியமே. ஆகாரத்தைச் சரிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்பதோடு இன்னும் வேறு சில விதிகளும் கூறப்பட வேண்டும். சுத்தமான சாத்துவிக உணவுகளைப் பரிசீலித்தறிந்து உடலுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தந்தைகளே உண்ண வேண்டும். எந்த உணவையும் மனப்பூர்வமாக இறைவனுக்கு நிவேதித்து உண்போமானால், அவ்வுணவு தீமை நீங்கி சிறந்த குணத்தைச் செய்யும். பகுத்துண்டலும் உணவின் நலத்தை உயர்த்தும். (உணவு சமைப்பவர்கள் அவசியம் தூய்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுடனும் உண்ண வேண்டும்.)

மனம் தூயதாய் இருக்கிறதாலே என்று எண்ணினும் உடம்பைத் தீய வழியில் உபயோகித்து வரக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால், நல்ல பரிபாகமான மனம் கெட்டுப்போய்விடும். கடுமையான வரை பிரமசாரிக்கு விதிக்கப்பட்ட முறைப்படியே தன் ஒவ்வொருவரும் வாழ்க்கை நடத்த வேண்டும்.

18. மனநலமும் வாழ்வு நீட்சியும்

நம் மகாமுனிவர் பலர் நீண்ட ஆயுளுடையோராயும் என்றும் இளமையராயுமிருக்கின்றனர். 'தகுதியுடையதே மிஞ்சி நிற்கும்' என்ற டார்வின் சித்தாந்தம், மனவலிமையும் ஒழுக்கமும் தகுதியாகக் கொண்டு கூறப்பட்டது. தனி மனிதர் விலங்கு இல்லங்களில் நீண்ட ஆயுள் தருமென்று உண்மை பிறநாட்டவரும் போகத் தெரியவர். (ஆனால், கவனிக்க வேண்டியது, இன்னும் பல காலம் வாழ்ந்து கேட்ட இளமையின்பம் மனத்தளவில் கூடியதாக உண்டா என்று அறிந்திடும்) காலம் மலைத்துப் பார்க்கும்போது இப்பொழுது நம் தற்கால புலவரும், இன்று நம் இந்தியப் பெரியார் பலர் வயது முதிர்ந்தோராய் இருக்கவில்லையா? (காந்திஜி, மாளவியா முதலானோரைக் காண்க.) பழைய ஞானிகள் பலர் மிகவும் நீண்ட ஆயுள் பெற்றிருந்தனரென்று சொல்லப்படுகின்றது. அகால மரணம் கொண்டோர் நம் நாட்டிலே மிகக் குறைவென்பர். சமூகத்தின் ஒழுக்கக் குறைவு தான் அகால மரணத்துக்குப் பெரும்பாலும் காரணமாகின்றது. அன்பு, பக்தி என்பவற்றால் உயிர் நீடிப்பது மெய்காணாதாரும். இனி, மனோவலிமையுடையார் இவ்வுலகில் நீண்ட காலம் வாழ்வதென்பதும் ஒரு பொருள். அவரிருந்து முதலிய சுகத்துடன் நீண்ட ஆயுள் பெறுவதற்குத் தூய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளும் வழக்கம் இன்றும் பயனளித்து வருகிறதென்று பெரியோர் சொல்லுவர். மனவலிமை ஆயுளை நீடிக்கும் என்னும் உண்மைதானே அன்றோ புலனாகிறது?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

19. வீடும் மனமும்

ஆசையைத் திருத்தி செய்தற்கு முயலும் வழியிலே துன்பம் உண்டாவதுமட்டுமன்றி, ஆசையே பெருந்துன்பமாயுமிருக்கிறது. பற்றிலிருந்து மனம் விடுதலையடைவதே உண்மையின்பம், அல்லது விடு. விடுதலையடைந்த மனமுடையார் சீவன் முத்தரெனப்படுவர். ஆத்திரம், கவலை, பேராசை ஒன்றுமில்லாமல் அவர் மனம் அமைதியடைந்து நிற்கும். பற்றே பிறப்புக்குக் காரணம். ஒரு பொருளில் நாம் ஆசை வைக்கிறோம். அதை அடைவதற்காகப் பிறப்புக் கிடைக்கிறது. அப்பொருளை நாம் அடைந்து அனுபவித்து முடிவதற்கிடையில் அது சம்பந்தமாக வேறு பல பற்றுக்களும் வருகின்றன. இவ்வாறே பிறவி தொடர்ந்து பெருகுகிறது. துன்பமும் உடன் பெருகுகிறது. பற்றையறுத்தால் ஒழிய, ஆறுதல்—இன்பமில்லை. ஆசை வையாமல்—பற்றில்லாமல் இருப்பது நமக்குக் கஷ்டம்போல இப்போது தெரிவதுண்மையே. அதனால், பின்னரனுபவிக்கப் போகும் கஷ்டங்களை உணர்ந்தால் எவனும் பற்றொழிக்க முயலாமலிருப்பது முடியாது. மனத்தைக் கடவுளிடத்தில் முழுதும் செலுத்தினால் மட்டுமே உலகப்பற்றை அறவே ஒழிக்க முடியும்.

20. புது வீடு

தேவ தச்சனாகிய மயன் மட்டும் வீடுகளைத் தன் மனத்தினாலேயே கட்ட வல்லவனென்பதில்லை. ஆன்மாக்களாகிய நாமும் நம்முடைய வீட்டை நாமே கட்டிக்கொள்கிறோம். அவன் பிறருக்குக் கட்டிக் கொடுப்பான். நாமோ, நமக்கு மட்டுமே கட்டிக் கொள்வோம். 'நம்முடைய வீட்டைக் கட்டிக் கொள்பவர் நாமே—நமது மனமே — என்றால், நம்முடைய வீடு நோயணுக்கள் நிறைந்த பாழ் வீடாயிருக்க வேண்டுமென்றும் கண் காது முதலிய வாயில்கள் வழங்கா வாயில்களாக இருக்க வேண்டுமென்றும் நாம் விரும்பியிருக்க முடியுமா ?' என்று கேட்கலாம்.

குழல் வாசிப்பவன் இரு கைகளாலும் ஸ்வரங்களைக் காண்பித்து இனிய கானத்தை எழுப்புகிறான். அவன் ஒரு கையால் அபஸ்வரங்களைத் தருகிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பொழுது அவனுடைய கானம் என்னவாகும் ? நம்மளவில் எல்லோரும் நன்மையையே விரும்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். பிறனுடைய வாழ்க்கையிலே தோயும் போது தீய அலைகளை எழ விடுவோமாயின், அவை நம்மிடமே நின்று வாழ்க்கையைக் கெடுத்துவிடுகின்றன.

நம் மனத்திலே மிகுந்த ஓர் எண்ணம், இது இன்ன எண்ணத்தின் தோற்றமென்று அறிய முடியாதபடி, புதிய புதிய தோற்றங்களாகிக் கனவிலே தோன்றுமென்பர். பொருத்தமற்றன போன்ற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கனவுகளையல்லாமல், அவை பொருத்தமற்றன போன்ற வாழ்க்கையையுந் தந்துவிடலாம்.

நாம் அதிகாரத் திமிர் பிடித்து வாழ்க்கை நடத்தினோமாயின், இராட்சச அமிசமாக, பயங்கரரூபிகளாகப் பிறக்கிறோம். நாய்களைப்போலச் சிற்றின்பம் நிறைந்த வாழ்க்கை நடத்தக்கூடுமானால், அருவருப்பான தோற்றத்தை, கொடிய நோய்களைப் பெறுகிறோம். மற்றவனுடைய அழகு காரணமாக அவனுக்கு நாம் கேடு நினைக்கக் கூடுமானால், நாமும் அழகோடு பிறந்து அவ்வழகால் அழிகிறோம். பிறனுடைய கல்வியையோ புத்தி நுட்பத்தையோ பார்த்துப் பொறாமை கொண்டால், நாம் எவ்வளவு கலாவல்லுநரானாலும் நிர்மூடராகிவிடுகிறோம். மற்றவனுடைய கண்ணைக் கெடுத்தல் மட்டுமன்றி நம்முடைய கண்ணைப் பிழையான வழியிலுபயோகித்தாலும் குருடுகளாகிறோம். எந்த விஷயத்தையாவது நுணுகி ஆராய்வோமானால், மதி நுட்பமுடையவர்களாகப் பிறக்கிறோம். சங்கீதத்தை முயன்று கற்றோமானால், அக்கலைக்கு வாய்ப்பான சரீரத்தையும் மனவியல்பையும் பெறுகிறோம். சென்ற பிறப்பில் நடத்திய வாழ்க்கையின் மிகுதியை நிறைவேற்றுவதற்குப் பொருத்தமாகவே இப்பிறப்பில் உடலும் மனமும் அமைகின்றன. என்றாலும், அவைகளை நல்வழியிற்றிருப்ப அல்லது கெடுக்க நம்மால் முடியும். பெற்றோர் நோயாளராயிருந்தால், குழந்தைக்கு அந்நோய் எளிதில் வரக்கூடியதாக உடலமைப்பிருக்குமென்றாலும், நல் வாழ்க்கையால் அந்நிலையைத் திருத்த முடியும்.

18911

21. மனமும் சிந்தனைப்பொருளும்

காந்தத்தோடு சேர்வதனாலே உருக்கும் காந்தமாகிறது. மனமும் ஒரு பொருளை ஊன்றி எண்ணுந்தோறும் அப்பொருளின் இயல்பை அடைந்துவிடுகிறது. அப்பொருளையும் தன்னையும் ஒன்றாகக் கருதும் நிலை—வேற்றுமை தெரியாத நிலை—வந்துவிட்டால், மாற்றம் திருத்தமாகவும், விரைவாகவும் நடைபெறுகிறது. தன்னை இறைவனாகப் பாவிப்பவன் இறைவனாகாவிட்டாலும், அவன் மகத்தான குணங்களைப் பெறுகிறான். பாவனையின் சத்தி அளவிடற்கரியது. நல்லோரைப்பற்றி அவர் நல்லோரென்றெண்ணும்போதே மனம் நலமெய்துகிறது. பகைமை காரணமாகவேனும் அவர்களை நினைப்பது நலமேதான். தீயோரைப்பற்றி அவர் தீயரென்றெண்ணினாலுங்கூட மனம் பரிசுத்தமிழந்துவிடுகின்றது. அவர்களை நினைக்கும்போது அழுக்குகளை வலியவாரி நம்முள்ளே போட்டுக்கொள்ளுகிறோம். சென்றவிடத்தினியல்புக்கேற்ப மனம் மாறியமைய, அதன் வழிப்பட்ட வாழ்வும் மாறியமைகிறது. நல்லதை அடைய வேண்டுமென்று சிந்திக்கவே, தீமை அகன்றொழிகிறது. எனவே, ஒருவன் தீமையை அகற்ற வேண்டுமெனச் சிந்தனை செய்தல் தேவையற்றதாகிறது. கெட்ட எண்ணங்களைப் போக்குவதற்கு நல்ல எண்ணங்களை எண்ணுவது வழி; பகைவனது பகைமையை மறப்பதற்குத் தோழனது அன்பை நினைப்பது வழி. இருளை நீக்க விளக்கைக் கொண்டு வருவதுதானே வழி?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

22. மனமும் மனச்சாட்சியும்

ஒரு நாட்டிலுள்ள சட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவன் மாத்திரம் அந்நாட்டிலே க்ஷேமமாக வாழ முடியும். அது போல, மனச்சாட்சியின் சட்டத்துக்கு அடங்கியவன் மாத்திரம் இறைவனுடைய உலகிலே க்ஷேமமாயிருக்கலாம். மனமோ, பழக்கப்படாத குதிரை போல விடயங்களிலே கண்டபடி ஓடும் இயல்புடையது. அதனை மனச்சாட்சியாகிய கடிவாளத்தால் அடக்கியாள முடியாதவன், அழிந்தே போகிறான். மனச்சாட்சி சும்மா இருந்துவிடாது. தன் வழி நடவாத போதெல்லாம் அது மனத்தை உள்ளே வருத்திக்கொண்டுதானிருக்கும். ஆனால், தனக்குச் சமாதானஞ் சொல்லிவிட்டு ஓடுபவனுக்கு அது நாளடைவிலே புத்தி கூறுவதைக் குறைத்துக் கொள்ளும். நம் மனத்திலே இறைவன் வீற்றிருக்கிறான். மனச்சாட்சியென்பது அவனது அருள் கனிந்த போதனை. இதற்குப் போலிச் சமாதானங் கூறித் தப்பும் பழக்கமே பழக்கங்களுட் கொடியது. மனம் விடயங்களிலே ஆத்திரத்தோடு ஓடுகிறது. மனச்சாட்சி எதிர்நின்று மனத்தை வழி தவறாதபடி விலக்குகிறது. மனம் எல்லை கடந்து சென்றதானால், அது திரும்பித்தான் ஆக வேண்டும். இல்லையேல், அதோகதிதான் !

திருத்தமடையாதவன் எந்தச் சட்டத்துக்குங் கீழ்ப்படியான். ஓர் அளவுக்குத் திருத்தமடைந்தவன், உலகச் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறான்.

இந்த நிலையிலிருந்து மேனோக்கும் வாழ்வுடையவன் முன்னிலையிலே பலசந்தர்ப்பங்களில் மனச்சாட்சியும் உலகச்சட்டமும் போராடுகின்றன. உலகச்சட்டம் பொதுவானது. மனச்சாட்சியோ, ஒவ்வொருவருக்குமுரிய தனிச்சட்டம். மனச்சாட்சியை மற்றையோர்க்கு விளக்கிவிட்டால், அதற்கும் உலகச்சட்டத்துக்கும் சமரசஞ் செய்ய முடியும். எதிர்க்கட்சியாளர் மனச்சாட்சி வழியொழுகுபவராயிருந்தால், ஒருவன் தன் மனச்சாட்சியை எளிதில் விளக்குதல் கூடும். அது முடியாதபோது இவ்விரு சட்டங்களின் போரிலே தன் பொருளையும் புகழையும் உயிரையுமன்றி, இவற்றினும் இன்றியமையாத பொருள்களையும் மனச்சாட்சியின்பொருட்டு இழப்பவனே உண்மை மனிதன் ஆவான்.

ஆரம்பத்திலே மேன்மக்கள் உள்ளத்தால் ஒருவரினொருவர் இழுப்புண்டாலும், வெளிப்பட இணங்கி ஒழுகுவது குறைவாயிருக்கலாம். இணங்கிவிட்டால், அவர்கள் பிரிக்கப்படுவதுமில்லை. மனச்சாட்சியினிடத்தே மருவி விளையாட மனம் சில காலம் நாணுற்று நிற்கிறது. ஆனால், அதனிடம் பழகிய பிறகு உலகச்சட்டத்தினிடத்தே மனம் அன்பு வைப்பதென்பது முடியாத காரியம். இவையிரண்டும் நெஞ்சொத்த காதலவாகி, நல்வாழ்வாகிய நன்மகவைப் பெறுகின்றன. பெரியோர் ஏனைய சட்டங்களுக்கெல்லாம் மனச்சாட்சியால் மேலெல்லை கோலியிருக்கிறார்கள். அதனைவிட உயர்ந்த சட்டம் என்றுமே வரப்போவதில்லை.

மனச்சாட்சியிடத்தே மனத்தை ஒப்படைக்காதவன் தன்னை இறைவனிடத்தே ஒப்படைப்பதில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலக்கரி நெருக்கப்படுவதாலே விலையுயர்ந்த வைரமாகி ஒளி விடுகிறது. மனமும் (மனச்சாட்சியால்) நெருக்கப்பட்டு, உறுதியும் ஒளியும் உடையதாக மாறிவிடுகிறது. அது தன் ஒளியினாலே தான் சென்றவிடத்துள்ள பொருள்களையும் எளிதிற் காணவல்லதாகும். அவ்வொளியே வாழ்க்கையின் இருளைப் போக்கி வழி காட்டும். மனச்சாட்சியின் தலைமையில் வாழ்க்கை நிகழ வேண்டும். மனச்சாட்சி வழி ஒழுகுவார் வாழ்க்கை காலத்தாலும் தேயத்தாலும் வெகுதூரத்தே இருப்பினும், ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும்.

என்றாலும், மனச்சாட்சியின் சட்டத்தை எல்லோரும் எப்போதும் உணர்ந்துகொள்வது எளிதன்று. அது வரையறைப்படுத்த முடியாதது; மாறாமலே நுணுக்கமாக மாறுவது. காமம், கோபம், சந்தோஷம் முதலிய வெறிகொண்ட நிலைகளிலிருந்து மனத்தை விரைவில் அமைதி நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். அப்போதுதான் சுதி கூட்டப்பட்ட வீணையிலிருந்து வல்லவனால் எழுப்பப்படுகிற இனிய கானம்போல மனச்சாட்சியின் ஓசை உள்ளத்திலே நிறைந்து தன்னையுடையவனை வசப்படுத்திக் கடனாற்றுவிக்கும். பழகப் பழக அதனொலி உருக்கமும் பொருளாழமும் தெளிவுமுடையதாகும். அஃது எல்லார்க்கும் எங்கும் ஒரே பாஷையில் ஒரே பொருளைத் தெரிவிக்கின்றது; கொலைத்தொழில் செய்ய வாளேந்தியோடும் மகனை அஞ்சாது எதிர் நின்று அன்பினால் விலக்குந் தாய்போலத் தீவழிப்புகாது மனத்தை முதலிற்றடுக்கிறது; புகுந்துவிட்டால், நல்ல நண்பனைப் போலக் கடிந்துகொள்கிறது; சில வேளைகளில்

அடித்தாலும் ஓடாமல் அன்னையை நெருங்குகிற குழந்தை போல வருகிறது. எப்படியோ தன் கருத்தை நிறைவேற்ற முயல்கிறதல்லாமல், அது நம் வழிக்கு ஒரு போதும் வருவதில்லை; 'மாட்டேன் போ!' என்று நம்மைத் தனித்து வருந்த விட்டுவிடுகிறது. உண்மையறிவு பகுத்தறிவென்றெல்லாங் கூறப்படுவது இதுவே போலும்!

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

23. மனமும் விடயநுகர்ச்சியும்

வாழ்க்கையிலே ஒருவற்குத் துன்பமான விஷயம் மற்றொருவனுக்கு இன்பமாகிறது. ஒரு போது இன்பமானது மற்றொரு வேளை துன்பமாகிறது. இவ்வாறிருப்பதால், உண்மையில் இன்பந்தருவன துன்பந்தருவன என்று உலக விஷயங்களில் இரு வகையில்லை. விடயங்களை அனுபவிக்கும் மனத்திலே தான் இன்பமுந் துன்பமும் இருக்கின்றன. மனத்துக்குள்ள அபூர்வமான சத்திகளிலே எந்த விஷயத்தையும் இன்பமாகவோ துன்பமாகவோ மாற்றி நுகரும் வல்லமையுமொன்று. உண்மைக் கல்வியாவது, எந்த விஷயத்திலிருந்தும் இன்பத்தைப் பெறுதற்கு ஆற்றலடைவதுதான். இந்த ஆற்றலைப் பெற்றுக்கொண்டவனை இருவினைகளும் வெளியே பாதிக்கலாமன்றி, உள்ளே ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. விஷயங்களையாவது அவற்றை அளித்த இறைவனையாவது இப்போது ஒருவன் குறை கூற முடியாதல்லவா? அல்லாமலும், தனிமனுஷனுக்கு வருகிற எந்தக் கஷ்டமும் உலக நடைக்கு வேண்டுவதேதான். அவனுடைய கடமை என்னவென்றால், தனக்கு வருகிற எந்த விஷயத்தையும் சமத்துவ புத்தியோடு பார்ப்பதும் உலகத்தின் க்ஷேமத்தையே விரும்பிக்கொண்டிருப்பதுந்தான்.

கவனித்துப் பார்த்தால், எந்தக் கஷ்டத்திலும் அதனை நாம் பொறுமையோடு வரவேற்பதற்குப் போதுமான ஒரு நன்மையாவது இருந்தே தீர்வதை

நிச்சயங் காணலாம். நன்மையில்லாத கஷ்டம் இருக்கவே முடியாது. கஷ்டத்திலே நன்மையைக் கண்டு பழகியவனுக்குக் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பதே விளையாட்டாகிறது. கஷ்டத்தினிடையே காண்கிற விசித்திரமான நன்மையிலேதான் மனிதன் கடவுளை நேருக்கு நேராகக் கண்டுகொள்ள முடியும். உருத் தெரியாவிட்டாலும் மிகப் பழகிய தோழன் போல இறைவன் சில நிமிஷ நேரமாவது அளவளாவுவதை அவன் காண்கிறான். நல்ல நோக்கமுடையவனது வாழ்க்கையிலே வருகிற கஷ்டங்கள் பின்னால் அவனுக்கு அளவிட முடியாத நன்மையைச் செய்கின்றன. அந்த நன்மையை அவனடையும் போது அதனைத் தந்த கஷ்டத்துக்கு மனப்பூர்வமாக நன்றி செலுத்துவதோடு மேலும் மேலும் கஷ்டங்களின் வரவை விரும்பி எதிர்பார்க்கிறான்.

உலக இன்பமோ, துன்பத்தைத் தன்னிலிருந்து பிரிக்க முடியாதபடி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அத்துன்பத்தைக் கண்டு பிடித்துவிட்டாலோ, விஷயசுகமென்பது மிகச் சாதாரணமான ஒரு நிகழ்ச்சியாகிறது. நல்லறிவாளனுக்குச் சன்மார்க்க வாழ்விலே கிடைக்கிற அனுபவமொவ்வொன்றும் இன்பமாவதேயல்லாமல், வேறும் இன்பமுண்டென்ற செய்தி வியப்பாயிருக்கிறது! சுடச்சுட ஒளி மிகும் பொன்னைப்போலத் துன்பஞ் சுடச்சுடச் சன்மார்க்க புருஷன் அறிவு விளக்கம் பெறுகிறான். "தானியம் முளைக்க வேண்டுமானால், விதை அழிந்துபோகும். அவ்விதமே, உயிர் வாழ்வு பயன் தர வேண்டுமானால், சாகாமல் முடியாது," என்பது காந்திஜீ வாக்கு.

நாவில் ஒவ்வொரு பகுதி ஒவ்வொரு சுவையை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உணருகின்றது. நுனி நாக்குக்குக் கைப்புச் சுவை தெரிவதில்லை. மனிதரினும் சிலருக்கு உலக சுகங்கள் சுவைப்பதேயில்லை. மற்றும் பலருக்குச் சன்மார்க்க வாழ்வும் சுவைப்பதில்லை. பயிற்சிப்படுத்திவிட்டால் நாக்கின் சுவை உணர்ச்சியை வலியழிக்க முடியும்; மனிதனெவனும் உலக சுகங்களிலுள்ள சுவை உணர்ச்சியை மாற்றிவிட வேண்டும்; சன்மார்க்க வாழ்விலே மாத்திரம் பூரணச் சுவையை அனுபவிக்க மனத்தைப் பழக்க வேண்டும். ஒருவன் தான் பெற்றதைக்கொண்டு மனத்தைத் திருத்தி செய்யுமளவிலேதான் அவனுடைய செல்வத்தினளவு மதிக்கப்படும். அதாவது, பெற்றதைக்கொண்டு திருத்தியடைவதுதான் உண்மையான செல்வமுடைமையாகும். ஆனால், சன்மார்க்கத்திலுள்ள ஆசையை மாத்திரம் இவ்வாறு திருத்தி செய்துகொள்ளக் கூடாது.

இன்பமுடைமை - திருத்தியுடைமை - கடவுட் குணங்களிலொன்று. மகிழ்ச்சியற்ற மனிதன் உலகத்தின் ஓர் அவயவமாகிறான். அவனுடைய துக்கமாகிய நோய், பக்கங்களிலும் பரவுகிறது. அவனது அமங்கலமான நிலை, காண்பதற்கும் நினைப்பதற்குங் கஷ்டத்தைத் தருகிறது. ஏன் அவன் அவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? பாவம்! அவனறிவின்மைதான், ஆசைதான் காரணம். அவனை அறிவுடையவனாக்குவதுதான் அவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய முதலுதவியாகும். ஒருவன் தான் செய்த குற்றத்திற்காக வருந்துகிறானென்று வைத்துக்கொள்வோம். அவன் எப்பொழுது தான் செய்தது குற்றமென்றுணர்ந்தானோ, எப்பொழுது இனி அக்குற்றத்தைச் செய்வ

தில்லையென உறுதி கொண்டானோ, அப்பொழுதே அக்குற்றத்தைத் தன்னிலிருந்து வெட்டி எறிந்தவனாகிறான். (இப்பிறப்பிலே புனித வாழ்வு நடத்துபவன் சென்ற பிறப்பிற்செய்த குற்றத்தால் பாவி எனப்படுகிறானா?) அவன் கண்ணீர் மங்களகரமானதும் பரிசுத்தமானதுமாகும். அவனுடைய துன்ப நிலை மாத்திரம் அயற்புறத்தையும் மகிழ்ச்சியும் பரிசுத்தமுமடையச் செய்கிறது.

கஷ்டத்தை அடையாத மனம் அப்பியாசமற்ற உடல் போலப் பலவீனமும் சுகவீனமும் உடையதாகும். ஒரு கஷ்டத்திலிருந்து தப்பியோட முயல்கிறவனை ஓடுகிற அதே வழியிலேகூட அக்கஷ்டத்திலும் பெரியதொரு கஷ்டம் விழுங்கிக்கொள்ளக் காத்திருக்கலாம். பிறருக்குக் கஷ்டஞ்செய்யாமல் இருத்தற்கு—நன்மை செய்தற்குத்—தன்னைத் தயாரிப்பவனை மாத்திரம் கஷ்டங்கள் எதிர்ப்பட்டாலும் விலகுகின்றன.

இவன் விளக்கை முன்னுக்குப் பிடித்து நிழலைப் பின்னே போக்கி வழி நடப்பவன் போலக் கஷ்டங்களைத் திருப்பிவிட்டுக் கடமை செய்கிறான். நீரிலே அடித்த காயம் போல இவன் மனத்திலும் கஷ்டத்தின் காயம் இருப்பதில்லை.

'இன்பமுறுவதெப்படி?' என்று நாம் கேட்டால், 'மனத்தை ஒழுங்காகப் பழக்கிக்கொண்டவன் இன்பமின்றி இருப்பதெப்படி?' என்று திருப்பிக் கேட்கிறான். திருத்தியற்ற மனம் அவயவக் குறைவுடையதாகும். அது தன் கடமைகளைச் செய்ய முடியாது. துக்கப்படுகிறவன் தன்னுயிரைத் தானே வருத்திப் பாவியாகிறான். கூடிய விரைவிலே மனத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தைத் துக்க நிலையிலிருந்து—ஏன்—காமம், கோபம், களிப்பு முதலியவற்றிலிருந்துந்தான் அதன் இயற்கை நிலையாய திருத்தி நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டும். பெரியோர், "இன்பமே எந்நாளுந் துன்பமில்லை," என்று தம் அனுபவத்தை வெளியிடுகின்றனர். வேண்டுவது, தானும் சந்தோஷமாயிருந்துகொண்டு பிறரையும் அந்நிலையில் வைப்பதுதான். இதற்குச் சிறிது முயற்சியே போதும். சந்தோஷமுள்ள மனிதன் தன்னைப் பார்க்கும் அளவிலேயே பிறர்க்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாக்குகிறான்.

24. மனம்போல் வாழ்வு

ஒவ்வொரு பாஷையிலும் மேலான உண்மைகளை விளக்கும் முதுமொழிகள் பல வழங்கப்பட்டும் போற்றப்பட்டும் வருகின்றன. இவைகள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒவ்வொன்று முதன்மை பெற்று முதுமொழிகளாயிருப்பதோடு புதுப்பொருளுந் தந்து வழி காட்டுகின்றன. 'மனம் போல் வாழ்வு,' என்னுந் தொடர், இம்முதுமொழிகளுளொன்றாய் நின்று உண்மைகள் பலவற்றை விளக்குகின்றது. (பொருளுக்கேற்ப இலக்கண முடிபு அமைத்துக்கொண்டு) இது விளக்கும் உண்மைகளைக் கீழே காண்போம்.

1. ஒருவன் மனம் நன்றாகவோ தீதாகவோ இருப்பதைப் பொறுத்துதான் அவன் வாழ்வு சந்தோஷமாகவோ துக்கமாகவோ இருக்கும்.

2. ஒருவன் தன் மனச்சாட்சி வழியேதான் ஒழுக வேண்டும்.

3. ஒருவனது வேட்கையின் போக்கு (நோக்கம்) அவன் (எதிர்கால) வாழ்க்கையை ஆக்குகிறது.

4. ஒருவன் மனம் விடயங்களைக் கருதும் வகையாலேயே அவன் வாழ்வு இன்பமாகவோ துன்பமாகவோ புலப்படுகிறது.

5. செயல்கள் மனத்தோடு பொருந்தாத வழி, செய்தவனைப் பாதிப்பதில்லை; மனமோ, செயலோடு பொருந்தாத வழியும் தன்னையுடையானைப் பாதித்தல் நிச்சயம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

6. உள்ளம் ஆரோக்கியமாயிருந்தால் மட்டுமே உடல் நிலை ஆரோக்கியமாயிருக்க முடியும்.

7. மனநலமுடையாரது வாழ்வு நீடிக்கும்.

8. பற்றிலிருந்து விடுபட்ட மனந்தான் உண்மை வாழ்வாகிய வீட்டு நிலையை ஒருவனுக்கு உதவுகிறது.

9. மனம் எப்பொருளை இடைவிடாது சிந்திக்கிறதோ, அப்பொருளைப் போலாகிறது வாழ்வு.

10. தன் மனத்தின் பிரதிவிம்பத்தையே ஒருவன் வெளியே காண்கிறான்.

11. ஒருவன் மனநிலையிலிருந்து அவன் வாழ்க்கை வேறுபட்டிருக்க முடியாது.

12. ஒத்த மனநிலையுடையாரது வாழ்க்கையும் ஒன்றாகவேயிருக்கும்.

25. மறைந்து விளையாடும் மணவாளன்

நம் மணவாளன் எல்லாப் பொருளிலும் ஒளித்திருக்கிறான். தவமும் பத்தியுமில்லாமலே விளையாட்டாக அவனை நாம் கண்டுகொள்ளலாம். (அதாவது, அவனிருப்பை ஒரு விதமாக அறிந்துகொள்ளலாம். சிறிதில்லாமற் பெரிதில்லை. கிழக்கில்லாமல் மேற்கில்லை. அவனில்லாமல் ஒன்றுமில்லை. 'ஆயிரத்துக்குத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றென்பது பேரும் நல்லறிவில்லாதவர்.' 'முக்காலே மூன்று வீசமும் அப்படித்தான்.' இப்படியான சொல் வழக்கங்கள் பல. இவ்விடங்களில் புறநடையாயிருக்கிற பகுதிகள் அவனுடைய இடங்கள். நாம் பேசிய பேச்சு எங்கே போயிற்று? எங்கிருந்து வந்தது? இரண்டிடமும் அவனே.

பொருள்தோறும் மையமுண்டு. அம்மையத்திலேதான் பொருளின் நிறை நிற்பதாகத் தெரிகிறது—நிற்கிறது. பொருளுக்கு மையமாகியும் உயிர்க்குயிராகியும் சர்வாந்தரியாமியாகிறான் இறைவன். பூமியின் மையத்தையே பொருள்களெல்லாம் நாடுகின்றன. உயிர்களெல்லாம் இறைவனை அடைகின்றன. அவ்வடைவே அவைகளுக்கு ஆதாரம்.

பூமி ஏனையவற்றை இழுப்பதுமன்றி, அவற்றானே தானும் ஓரளவுக்கு இழுக்கப்படுகிறது. இறைவனும் அன்பரால் இழுக்கப்படுகிறான். உயிருக்கோ, நிரந்தரமான இடமில்லை. அணுக்களும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமக்கென எல்லைப்படுத்தப்பட்ட இடமின்றி ஆடிக் கொண்டிருக்கின்றன. எல்லாப் பொருள்களும் ஆடுகின்றன. எல்லா இடமும் இறைவனுடையனவே. மாங்காயையோ புளியங்காயையோ கண்டால் வாயில் நீரூறுவது போல, இறைவனுடைய விளையாட்டைத் தூரத்தே காணும்போதே நல்லறிவாளன் மனத்திலே பத்தி ஊறுகிறது.

26. யானும் என் தலைவனும்

எனக்கு வாய்த்த காதலனைப் போலச் சிறந்தவர்கள் இந்த உலகத்திலேயே இல்லை. என்றாலுமென்ன! நாழி நானுழியை முகவாதே! அவனை அனுபவிக்குந் தவம் எனக்கில்லை. என் காதலன், அழகிலோ, அளவு சொல்ல முடியாதவன். அவனுடைய அழகின் திவலைகளையே நாம் பேரழகென்று கொண்டாடுகிறோம். ஆ! அவனைப் போல இனிய பொருள் வேறென்ன இருக்கிறது! அவன் பரமசாது; பெரிய விளையாட்டுக்காரன்: காற்றாக வந்து மேலாடையைப் பற்றி இழுப்பான்; குடையைப் பறிப்பான்; மழையாக வந்து உடுப்பு முழுவதையும் தண்ணீறெற்றி நனைத்துவிடுவான். பூவிலும் மெல்லிய சிறிய அடிகள் என்று சொல்லிவிட்டுத் திரும்பும் பக்கமெல்லாம் வழியில் நெருப்பாகவே கொட்டிவிடுவான். நிரம்பின அன்புதான். என்றாலும், அவனைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. தான் நினைத்த நேரம் வருவானல்லாமல், எவ்வளவு அழுதாலும் நான் அழைத்தால் வரமாட்டான். அவனுடைய குடும்பம் மிகப் பெரியது. அதில் எத்தனையோ கோடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களோடெல்லாம் நான் இணக்கமாக வாழ வேண்டுமென்று அவன் வற்புறுத்துவான். ஆனால், வாயால் ஏதேனும் சொல்வானோ என்றால், அதுதானில்லை. அவனோடு வாழ்வது மிக மிகக் கஷ்டமானதுதான். ஆனால், அவனில்லாமல் வாழ முடியாதே! அவன்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வீட்டாரோடு நான் சண்டையிட்டால், அவனைக் காணவே முடியாது. அதற்காக அவர்களோடு யான் இணங்கியாக வேண்டும். 'ஏன் இப்படி மறைந்து விட்டீர்கள்? நான் உங்களையல்லவா நம்பியிருக்கிறேன்?' என்றால், அவன் கேட்பான், 'என் அன்புதானே உனக்கு வேண்டும்? அதற்கேன் மற்றவர்களோடு சண்டை போடுகிறாய்?' என்று. சில வேளைகளில் அவனுடைய மேலான குணங்களை யான் அனுபவிக்க முடியாதபடி அவை அளவு கடந்து விடும். அப்போது, 'ஐயோ! இவனைவிட வேறிடம் போடு வேறாக நான் எப்படியிருக்க முடியும்! ஒன்றாகவே கலந்துவிடக் கூடாதா!' என்று நான் நினைப்பேன். ஆ! அவனுடைய முகத்தைக் காணாமல் எப்படி அந்தக் குடும்பத்தில் கவலையும் ஏக்கமுமில்லாமல் இருக்க முடியும்? அவன் பேசாமலிருப்பது தான் எனக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாய் வரும். எனக்குச் சிறிதும் பிடிக்காத வேலைகளையெல்லாம் கட்டாயம் செய்ய வேண்டுமென்பது அவன் கருத்து. செய்ய இயலாதவற்றையெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்றால், என்ன செய்வது? அநியாயஞ்செய்பவரிடத்திலே அன்பாயிருப்பதெப்படி? நான் தனக்குரியேனாயிருக்கவும், அவன் இரக்கமில்லாமலிருக்கிறான். எவ்வாறாயினும், அந்த முகமலர்ச்சியை நான் காண வேண்டுமென்றால் எல்லாவற்றையும் திருத்தியோடு செய்துதானே ஆக வேண்டும்? என் அழகனைத் திருத்தி செய்வதைவிட எனக்கு வேறின்பமே இல்லையே! அவ்வீட்டில் அவன் தோழர் சிலர் இருக்கின்றனர்; நிரம்ப நல்லவர். ஆனால், அவர்களை நான் சந்திக்க, ஒரு வார்த்தை பேச முடியாது. அவர்

கள் என் காதலனுடைய தனியறையிலேதான் பெரும்பாலும் பொழுது போக்குவார்கள்: அவசரமாகத் தங்கள் வேலையை முடித்துக்கொண்டு அங்கே ஓடிவிடுவார்கள். நாம் உள்ளே வாங்கும் காற்று வெளியே வரும்போது நஞ்சாகிவிடுகிறது. ஆனால், என் தலைவனுடைய தோழர்கள் விடுகிற மூச்சுத் தான் அந்த வீட்டை அமுதமயமாக்குகிறது. அவர்களுடைய தோற்றத்தைக் கண்டாலே—பெயரைக் கேட்டாலே—மனத்தில் ஒரு பரிசுத்த உணர்ச்சி—இன்ப உணர்ச்சி—உண்டாகும்; பயமும் கவலையும் பறந்தோடிவிடும். என் நிலைமை அவர்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்திருந்தால், ஒன்று என்னை என் இறைவனது அறைக்கு அழைத்துச் செல்வார்கள்; அல்லது, அவனையே என்னிடம் அழைத்து வருவார்கள். என்ன செய்யலாம்! ஏதோ என் பெயருக்கு முன்னால் 'நடேசன்' என்று எழுதிக்கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான் எனக்கிருக்கும் உரிமை. எனக்கோ, ஆயுள் சொற்பம். நான் இறந்துவிடப் போகிறேன். என் காதலனை ஆசை தீர அனுபவியாமலே இறக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவன் மட்டும் காதலிமார் பலரோடு நெடுநாள் இருக்கப் போகிறான். விரைவிலே சாகிறவள் என்றாவது நினைக்கிறானா? திருமுடியிலே சுற்றப்பட்ட குளிர்ந்த கொன்றை மாலையின் பரிமளம்; மிக மிகத் தூய—மிக மெலிந்த—பொன்னிறமான திருமேனி; தூய வெண்ணிறமான கோவண ஆடை; திருமேனி முழுவதும் வெண்ணீறு; இளமைக்கும் தூய்மைக்கும் தண்மைக்கும் எளிமைக்கும் இருப்பிடமான ஒளி கனிந்த தோற்றம்; உயிரை—உள்ளத்தை — உடலை ஜில்லென்று குளிர்விக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இனிய புன்முறுவல்; அருள் கனிந்த கடைக்கண்ணோக்கம்! அந்த இன்பமூர்த்தியை—என் ஆருயிர்க்குரியவனை—என் உரிமைப் பொருளை—விட்டுவிட்டிருக்கிறேன்! அவன் திருமேனியைத் தழுவிய காற்று என்னையும் தழுவுகிறது! அந்தப் பரிசுத்தமான காற்றை யான் உட்கொள்ளுகிறேனே! அந்தக் கொன்றையின் பரிமளம் என்னுள்ளே புகுந்து என் வாழ்விலே கலந்து பரிமளிக்கிறதே! அவனை இன்னும் தழுவிக்கொள்ளாமல், அந்தக் கனிந்த பார்வையை இன்னும் நேராகப் பெறாமல், அந்த இன்பமொழிகளைச் செவி குளிரக் கேளாமல், பாவியேன் வாழ்கின்றேன்! தான் நேராகத் தலையளி செய்வதை இந்த எரிச்சல் பிடித்த குடும்பம் பொறுக்காதென்றுதான் அவன் என் கண்களிற்படாமல் இருந்துகொண்டு சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் மூலமும் தன் சந்நியாசத் தோழர்கள் மூலமும் எனக்கு ஆறுதலளித்து வருகிறான். எத்தனை நாளைக்குத்தான் அவனோடு நேராகத் தொடர்பு கொண்டு அவன் பணிவிடைகளைச்செய்து இன்புறாமல் அந்தக் குடும்பத்தில் அந்நியராட்சிக்குக் கீழ் யானிருப்பது! இவ்வளவு கூட்டத்துக்கிடையில் அவன் கந்தோருக்கு யான் எப்படிப் போகலாம்? போனால் வெறுப்புக் கொள்வானே! இருவரும் ஒரு வீட்டில் இருக்கிறோம். அவனை நான் கண்டு கலக்க முடியவில்லையே!

27. சன்மார்க்க சமயம்

நெறி துறந்தொழுகும் மாந்தர் இம்மையிலுஞ் சரி, மறுமையிலுஞ்சரி, தமக்கேனும் பிறர்க்கேனும் யாதொரு நன்மையுஞ் செய்துகொள்வதில்லை.

நாம் மனிதர் என்னும் பெயருக்கு முழுதுந் தகுதி பெற வேண்டுமானால், இன்று முதலே சன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கவேண்டும்.

சன்மார்க்க விதிகளை அனுசரித்து நடத்தல் நமது கடமை. சன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து நடப்பவன் அதற்காக எவ்வித வெகுமதியையும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. சன்மார்க்கத்துக்குச் சன்மார்க்கமே வெகுமதி. "உணவின்றியேனும் உயிர் வாழ முடியும். நன்மை செய்யாமல் உயிர் வாழ முடியாது," என்னும் நிலையே சுத்த சன்மார்க்கநிலையாகும். சுத்த சன்மார்க்கம், ஆடம்பரத்தை விரும்பும் மனிதர்களால் கடைப்பிடிக்கக் கூடியதன்று.

தாய்நாட்டுக்காகத் தங்கள் இன்னுயிரைத் தியாகஞ்செய்யும் உத்தம தேச பத்தர்கள் உண்மைச் சன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களேயாவார்கள். தேச மக்களின் நன்மைக்காக வேறு துறைகளில் சுயநலமின்றிப் பாடு படுவோரும் சன்மார்க்க புருஷர் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

உண்மைநெறி எதுவென்பதை நாம் ஆராய்ந்து கண்டு பிடிக்க வேண்டும். பின்னர், அந்நெறியில், அது பழைய நெறியாயினும், நூதன நெறியாயினும் அச்சமின்றிச் செல்ல வேண்டும். இவ்வாறு நமக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

உண்மை என்று தோன்றும் வழியை உறுதியுடன் கடைப்பிடிப்பதே உத்தம சன்மார்க்கமாகும்.

பிறருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடனே தான் நல்ல நிலைமை அடைய விரும்புவதே சன்மார்க்கம்.

இடைவிடாது நற்காரியங்களைச் செய்வதில் ஆசையை வளர்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்குச் செய்யப்படும் முயற்சியே உண்மையான சன்மார்க்கமாகும்.

செய்யத்தக்க செயல்கள் செய்வதே சன்மார்க்கமாகும். ஒரு குடும்பத்திலோ, அல்லது ஒரு ஜன சமூகத்திலோ விரோதம், அகிர்த்தியம், பொறாமை போன்ற துன்மார்க்கங்கள் காணப்படுமாயின், அக்குடும்பமும் சமூகமும் நசித்தேவிடுகின்றன.

நீதி நெறி நிற்கவும் நன்மை புரியவும் நாம் வெளியிலிருந்து சத்தி பெற முடியாது. அந்தச் சத்தி நமக்குள்ளேயே நமது ஆத்துமாவில் நிலை பெற்றிருக்கிறது.

சகல நீதிகளையும் ஒன்று திரட்டிக் கடைந்து அவற்றின் சாரத்தை எடுப்போமாயின், மனித குலத்தின் நன்மைக்காக இடைவிடாது தொண்டு செய்வதே மிக மேலான சன்மார்க்க நியமம் என்பதை அறிந்துகொள்வோம்.

வழக்கத்தை அனுசரித்து நடத்தலையே சன்மார்க்க வாழ்வு என்று சொல்ல முடியாது.

நாம் எண்ணித் துணிந்து செய்யுங் கருமங்களையே சன்மார்க்கச் செயல்கள் என்று கூற வேண்டும்.

இவ்வுலகில் அவ்வப்போது தோன்றும் ஒரு

சிலர் பரோபகார நோக்கங்கொண்டு உலகப் போக்குக்கும் பழைய வழக்கத்துக்கும் மாறுகக் காரியம் செய்கின்றனர். இத்தகையோர் உலகின் வீர புருஷராவர். நாமனைவரும் நமது அந்தராத்துமா என்ன சொல்லுகின்றதென்பதைச் செவி கொடுத்துக் கேட்டு, அதற்கிணங்க நடந்தாலன்றி, நீதி மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாக மாட்டோம். சர்வாந்தரியாமியான ஈசுவரன் நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் சாட்சியாயிருக்கிறுனென்னும் உணர்ச்சி நம் உள்ளத்தில் வேரூன்றும் வரையில் நாம் மேற்கூறிய நிலை எய்த முடியாது.

ஒவ்வொரு காரியமும் செய்யப் புகும்போது, 'இது நற்காரியமா? இதைச் செய்வதில் நமது நோக்கம் பரிசுத்தமானதா?' என்னும் இரண்டு விஷயங்களை மட்டுமே கவனிக்க வேண்டும். காரியங்களின் பலன்களில் நமக்கு எவ்வித அதிகாரமுமில்லை.

ஒரு காரியத்தைச் சன்மார்க்கத்துக்கு உகந்தது என்று சொல்வதற்கு அது பிறருடைய வலுக்கட்டாயத்தினாலன்றித் தன்னிச்சையினுற் செய்யப்படுவதாயிருக்க வேண்டும்.

நான் கையிற்காசில்லாத காரணத்தினுல் ஆடம்பரமற்ற எளிய வாழ்வு நடத்துவேனுயின், அது சன்மார்க்க வாழ்வு ஆகமாட்டாது; என்னைச் சுற்றிலுமுள்ள மக்கள் வறுமையினுலும் துன்பத்தினுலும் வாடுவது கண்டிரங்கி, 'இவர்களுக்கில்லாத போக போக்கியங்களை நான் எப்படி அனுபவிக்கலாம்?' என்னும் உயர்நோக்கங்கொண்டு எளிய வாழ்க்கை நடத்துவேனுயின், அதுவே சுத்த சன்மார்க்க வாழ்வாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிறரிடனும் சுயநலம் கலப்புள்ள எந்தக் காரியமும் சன்மார்க்கத்துக்கு உகந்ததாக மாட்டாது.

சுயநல நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் அன்பு உண்மையில் அன்பேயன்று.

நன்மைக்காகவே நன்மை செய்ய வேண்டும். அன்பு செலுத்துதல் நல்ல காரியம் என்பதற்காகவேயின்றி, ஆறுதல், அன்பு செலுத்தும் முறை சன்மார்க்க வரம்புக்குட்பட்டதாயிருந்தால், அன்பே சிறப்பாகின்றது.

நீதி நெறி எப்போதும் ஒரு படித்தானதாயிருக்கிறது. சன்மார்க்க சட்டத்தின் இருப்பிடம் மனித இருதயமேயாகும்.

ஒருவன் துன்மார்க்கச் செயல்கள் புரியும்போது தன் மனச்சாட்சிக்குள் தான் பிழை செய்வதை உணர்ந்தேயிருக்கிறான்.

சன்மார்க்க நியமமே எச்செயலுக்கும் இவ்வுலகில் சர்வோத்கிருஷ்டமான தெய்வீகச் சட்டமாயிருக்கின்றதென்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

அநியாயம் அநீதி புரிவோரும் கடைசியில் அழிந்து படுவது திண்ணம். அதற்கு மாறாக, எந்த மனிதன் இவ்வுயரிய சன்மார்க்க சட்டத்தின் விதிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகிறானோ, அவன் உயர்வாழ்வடைகிறான்.

இப்போது உலகில் சன்மார்க்கக் கொள்கை ஒன்று சாதாரணமாகக் கருதப்படுவதைப் பெரும்பாலும் (மேற்கூறிய) சன்மார்க்க வழிகளையே காணல் இயலவில்லை.

சமயப் பற்றில்லாமல் சன்மார்க்கத்தைக் கடைப் பிடித்தொழுகல் இயலாத காரியம். அதுபோல, சன்மார்க்கத்தைச் சமயம் என்னும் உருவத்தில் கைக்கொண்டொழுகுதல் வேண்டும்.

தீமை செய்வதால் நமக்கு வரும் நன்மை உண்மையில் நன்மையேயன்று; நன்மையுருத்தாங்கிய தீமையேயாகும்.

வாயினால் மாத்திரம், 'ஆண்டவனே, ஆண்டவனே,' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒழுக்கத்தில் இழிந்தவனாயிருந்தால், எங்ஙனம் ஆண்டவன் அருள் புரிவான்?

சிரத்தை வழிபாட்டினால் பெறும் பயன் பெரிது. ஆனால், இவ்விரண்டையும் விட நீதி பயம் பெரிது. தர்ம பயம் பெரிதாகும். (பார்சியரும் இதைத்தான் சொல்லுகிறார்: "தகுதியுடையான சித்தி சிறக்கும்.") நீதி மார்க்கத்தால் தகுதி பெறுபவர்களே இவ்வுலகில் முடிவான வீடு பெற்று வாழ்கிறார்கள்.

சாந்தம் அல்லது தாழ்மைக்குணம் சன்மார்க்கத்தின் முதல் நியமம் ஆகும்.

சன்மார்க்க சட்டத்தின் இரண்டாவது விதி, மனிதன் விஷய சுகங்களில் ஈடுபடக்கூடாதென்பது.

விபசாரம் சன்மார்க்க சட்டத்தின்படி ஒரு பெருங்குற்றமாகும்.

எல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் சௌஜன்யமாக நோக்கும் பரம உணர்ச்சி இல்லையானால், உலகில் முட்செடிகளும் விஷப் பூண்டுகளும் தவிர வேறெதுவும் உயிர் வாழ முடியாது. மனிதனுக்கும் மற்றப் பிராணிகளுக்குமுள்ள ஒரு பெரிய வித்தியாசம் யாதென்றால், மற்ற எல்லாப் பிராணிகளையும்விட அவன் பரமப்பற்று அறிவு உடையவன் என்பதேயாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சன்மார்க்கத்திலேயே சர்வஜனக்ஷேமம் அடங்கியிருக்கிறது. நீதிபதி நேர்மை புத்தி உள்ளவராயிருந்தால், அவருடைய நீதி மன்றத்துக்கு வரும் ஜனங்கள் நலமடைகிறார்கள்.

அன்பு, தயானம், சன்னியோகம் முதலிய சற்குணங்களெல்லாம் பாலனத்தையே நோக்கமாகக் கொண்டவை.

உண்மையில் சன்மார்க்கத் துறையில் செய்யப்படும் எந்த ஒரு காரியமும் செய்பவருக்கு மட்டும் நன்மை தருவதாயிராது. அப்படியிருந்தால், அது சன்மார்க்கச் செயலன்று.

சமூகத்தினின்று பிரிந்து போய்த் தனியே வாழும் மனிதன் ஒருவன் செய்யும் காரியங்களின் பலாபலன்களும் அச் சமூகத்தைப் பாதியாமற்போவ தில்லை; ஏனெனில், அம்மனிதன் வெளி உலகில் தனியே பிரிந்து காணப்படினும், மனித உலகில் தனி வாழ்வு நடத்த முடியாது.

28. கண்ணன் காட்டிய வழி

1. இந்திரியங்களைக் காத்தல், சுத்தமான ஒழுக்கம், நிலைசரி ஆசாரம், அதாவது சுத்தமில்லாத வேலை, ஆகாரம், தூக்கம் முதலியவைகளில் நியமம்.

2. காலத்தாலோ, சமுதாயத்தில் தான் அடைந்த ஸ்தானத்தினாலோ, சந்தர்ப்பத்தாலோ தனக்கு ஏற்பட்ட கடமைகளைச் சுயநலப் பற்றின்றி — ஆனால் கண்ணும் கருத்துமாய் — முறையின்றிச் செய்து முடித்தல்.

3. நடைமுறைகளைச் சமபுத்தியுடன் அநுபவித்தல்; கஷ்டங்களைக் கண்டு கலங்காமல், அயர்வோ, மகிழ்ச்சியோ எது வந்தாலும் சலிப்பும் அசைப்பும் இல்லாமல் இருக்க மனத்தைப் பழக்கிக்கொள்ளுதல்.

4. மனத்தை இடைவிடாமல் காத்து, காமம், குரோதம், ஆசையென்ற வேகங்களுக்கு இடம் கொடாமல் இருத்தல்.

5. இப்படி உள்ளும் புறமும் சுத்தமாய் வைத்து மனத்தை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டு, அவ்வப்போது அந்தராத்ம தியானஞ்செய்தல்.

6. பகவானிடம் பூரணமாய்ச் சரணாகதி புகுதல்.

ஒரு நல்ல காரியத்தில் பிரயத்தனம் செய்வதிற் பயனொருபோதும் அழியாது; பலனற்றுப் போகாது. கடைக்காலில் உட்கார்ந்திருக்கும் குருடனை மற்றொரு குருடன், 'வா, நடக்கலாம்,' என்று எழுப்பி விட்

டைச் சாற்றுவது இருவரும் நடக்கும் வருவது ஒரு விதத்தில் நலமாயிருக்குமல்லவா?

மக்கள் அங்கு ஆதியிலேயே பெரிய அடக்கமுடையவர்கள்; விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கு அந்த மான பொருள் உண்மை சம்பந்தமுடையதாக் கொண்டு, அப்பாற்பெறுவதின் முன் அடக்கம் நிறைந்த அறிவுடன் நின்று வணங்குகிறார்கள்.

சகல பதார்த்தங்களும் சகல சக்திகளும்—எனினுமுளை சொல்லப்பட்ட எல்லாம்—இந்த அறியக்கூடாத பொருளால் சுரக்கப்படுகின்றது. உண்மை, இத்தகைய பெரிய ஒருமைப்பாட்டைக் கவனிக்காமல் எப்படி இருக்கக்கூடும்?

சுய சுத்தமும் மிகுந்த சுதந்தரமுங்கொண்டு பரமார்த்தமானவை வேண்டியிருந்தாலும், முதலில் விபரீதமாகவும் பரஸ்பர விரோதமாகவும் பொருமற்ற வார்த்தைகளாகவும் தோன்றியவையெல்லாம் பொருள் செறிந்து விளங்கும்; மனத்துக்கு எட்டாத விஷயம் பிரகாசமடைந்து பிரகாசிக்கும். அவ்விதம் பகவானுடைய அருள் பெற்று அந்தராத்மாவால் கண்டு ஆனந்திக்கும் விஷயத்தை மற்றவர்களுக்கு வெளியிடுத்த வேண்டுமானால், சத்தியம் ஸாமவிருக்கலாம். ஆனால், அத்தகைய அருட்காட்சியும் ஆனந்தமும் உண்மையேயாகும்.

செயல்களெல்லாம் குணங்களால் ஆம். அக்குணங்கள் ஆத்மாவைத் தொடர்ந்து நிற்கின்றன.

ஒரு ஜீவனுடைய பிறப்பும் அவன் கையிலேயே இருக்கிறது. ஆத்மா மென்மையுடையவும் மிக செல்வமும் மிகு அவன் சொந்தமே. முற்ஜென்மத்தில் வாழ்க்கை ஆரம்பிக்கும் போது முதல்

செட்டின் ஆனா பற்றுக் கணக்கைச் சேர்த்துக்கொண்டேதான் போக வேண்டும்.

ஒரு ரகஸ்யமான மனத்தோற்றமுங்கூடப் பரமேசருள் என்ற ஆகாச சமுத்திரத்தில் அலைகளை உண்டாக்கிச் செல்லும். அது நன் பயனை உண்டாக்கியே தீரும். அப் பயனைத் தீர்த்துக்கொள்ள ஜீவன் மறுபடி பிறந்திருக்கத் தீரவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் உண்டாகும் சுகத்துக்கும் துக்கத்துக்கும் தக்க நன்மையோ கொடுமையோ அடைவது ஒரு புறமிருக்க, அவன் எண்ணும் நல்லோர் எண்ணமும் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் கூடவே அவனையே தாக்குகிறது. ஒருவன் ஒரு செயல் செய்கிறான். அவன் அதன் பயனை முதலில் அடைகிறான். ஆனாலும், ஆத்மாவின் குணங்களை அச்செயலால் மாறுபடுகிறது. இன்று நான் ஒரு நல்ல எண்ணம் எண்ணுவேனாகில், அல்லது இழிவான மனத்தோற்றத்துக்கு இடங்கொடுத்தேனாகில், அந்த அளவுக்கு ஆத்மா மேல் நோக்கியோ கீழ் நோக்கியோ செல்கின்றது.

இன்று நான் கோபத்தைப் பொறுத்தேனானால், நாளையும் பொறுப்பது எளிதாகும்; பொறுமையே சுபாவமாகிவிடும். இன்று காமமயமான எண்ணத்திற்கு இடங்கொடுத்தேனானால், நாளை அதன் வேகத்தைத் தாங்கமாட்டேன்; அதுவே வழக்கமாய்விடும். செய்த தீமைக்கோ, எண்ணிய இழிவான எண்ணத்திற்கோ இன்று பச்சாத்தாபமடைந்து உண்மையான வருத்தமடைந்தேனானால், நாளை அந்த எண்ணம் என்னை அணுகாது.

நேற்றுச் செய்த செயலின் பயன் இன்று அனு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பனித்துளியானது தீர வென்றுபோவது மனிதனுடைய சுதந்தரத்தைப் பறித்துவிட்டது போல ஆகாது. எல்லாம் ஆண்டவனிடம் ஒப்படைப்போமே. அவனுக்கு என்ன தோன்றுகிறதோ, அதுதான் நடைபெறுமென்பது வேறு மதத்தினரின் கொள்கை. தீர்மானிக்க வேண்டியதைத்தான் பூரணப்பொருளும் பூரணசுதந்தரமும் மனிதனுக்குக் கொடுக்கிறது. புறமும் உயர்ந்தோர் அவரே. அதுவே பிரதான போதனையாகின்றது. 'எல்லாம் ஈசுவரன் செயல். ஈசுவரன் அனுமதியின்றி ஒன்றுமில்லை,' என்பது உண்மைதான். ஆனால், கர்மவிதிப்படி கடவுள் செயல்படுவதில்லை.

தகப்பன் தன் உடலோடு முழுவதையும் கொடுத்துக்கொண்டு, தனக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் உடலையும் குணத்தையும் நன்றாகவே தெரிந்துகொள்கிறான். ஆனால், அந்த உடலைக் கொண்டு நடக்க வேண்டியது அவனுக்கு மட்டுமாக உடையதாக வேண்டியதில்லை.

'கலியோனிடத்திலே ஆசையும் வெறுப்பும் வசிக்கின்றன. உயிர்களிடத்தே நான் சமமாக பாவிக்கிறேன். காதலும் இல்லை.'

'குணங்களால் அமைக்கப்பட்ட இந்த என் தோற்றத்தால் மயக்கமுறுகிறது உலகு. என்னையே யாவர் சரணடைகிறார்களோ அவர்கள் இந்த மாயையைக் கடக்கின்றார்கள்.'

'இச்சை, துவேஷம் என்பவைகளாலுண்டாகும் இரு வகை மோகத்தால் எல்லா உயிர்களும் உலகத்தில் மயக்கப்படுகின்றன.'

ஒரு கட்டடம், யந்திரம் அல்லது உயிருள்ள

தேகத்தின் உருவம், அதன் அமைப்பு, குணம், வேலைக்கிரமம் இவைகளைப் பரிசோதித்து நிச்சயிக்க முடியுமென்பது விஞ்ஞான சாஸ்திரத்தின் கொள்கை. அப்படி இருக்கிறபடியே இவ்வாறு உண்டாயிற்றென்பது அந்தச் சாஸ்திரத்தின் அடிப்படை. நாம் ஆராய்ந்து பார்த்துக் கண்டுகொள்ள அமைப்புக்குக் காரணமானது நாம் கண்ட பொருள்தான். ஒருவனை அப்படிப் பெயர் வைத்த மாத்திரத்திலேயே அவை காரணம் கண்டு பிடித்துவிட்டதாகாது. அது வெறும் பெயரளவாகிவிடாது. (ஈசுவரன் இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், இயற்கை விதியை அவன் சுதந்திரமாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.) இயற்கை விதி என்பது அவன் சங்கற்பம். அது திரும்ப மாறி மாறி, அதாவது ஒரு காரணத்தை மறு காரியமாகக் கொண்டுவருகின்ற உலகம் படைப்பாகும் என்றபோதிலும் ஈசுவரன் என்ற ஒரு சொல் எதுவானாலும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று வாதிப்பது தர்க்கம். சாதாரணமாய் நாம் பார்க்கும் பிரகிருதி தர்மமே நோக்கியும். அதுவே போதும். சமயத்திலே ஆதாரமும் அன்றுகொள்ளுமே. இது வரையிலும் ஒரு நூற்றாண்டு புதிதாகக் கண்டுபிடித்து அறிவுக்கு உட்பட்ட பிரகிருதி நடையை ஆராய்வதுதான் சிறந்தது.

எல்லா உலகமே யோக்கியமாக ஆக்கப்பட்டு நின்று, காரண காரியக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் இயல் தந்திரத்தை அனுபவிக்கிறோம். சுதந்தரமே பிரதானமாகப் பயிலப் படுகின்றதும் மனதும் எல்லாவற்றுக்கும் சேர்ந்த முடிவுடனே அல்லாது செலுத்தி, எதையும் தலைமையாக எண்ணாமல், சக்தி போதனை

செய்து அடைந்த விஷயங்களை வேதாந்தம் என்பது. அதுவே இந்து மதம். வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய காரியங்களை ஆற்றுவதே கருமத்தில் விற்பனம் என்ற உண்மையைக் கீதை நன்கு வலியுறுத்தி விட்டது.

காரியம் நிறைவேறுவதும் நிறைவேறாததும் ஒன்றெனக் கருதித் தொழில்களைச் செய்.

ஆத்துமா, உலகம், கடவுள் இவற்றின் சொரூபத்தை ஆராய்ந்து சிந்திப்பதனால் மனத்தின் விருப்பும் உத்வேகங்களும் அடங்கும்.

மனம் பக்குவப்படாதிருக்கும் போது ஆசை களுக்கு வெளிச்செல்ல வழி விடாமல் அடக்கு முறை ஆரம்பித்தால் அவை உள்ளே வேலை செய்து கொண்டே போகும்.

பழக்கத்தால் எதுவும் ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகி விடுகிறது. பற்றற்றுக் கருமஞ் செய்வதும் இப் படியே அப்பியாசத்தால் சுபாவமாகும்.

பற்றும் ஆசையும் மனத்தில் கவலையையும் பாரத்தையும் உண்டாக்குகின்றன. ஆயாசமும் கவலையினால் புத்தி சாதுரியமும் குறைகிறது. தன் னிச்சை நீக்கும் பார்த்துத் தன்னிலை விட்டு வெளி வந்தும் தன் நிலையிலிருந்து தவறாமல் எதிரில் உறுதியோடு போகக் கருமஞ் செய்யும் போது கண்ணும் கருத்தும் வைத்து, காரியம் நீங்க பின் பற்றற்று ஆனால் தியாக உணர்வோடு இலகுவாய் செய்து கொள்ள வேண்டும். உலகை முழுவதிலும்போது இயல்பாகக் கவனமும், சுறுசுறுப்பும், சாமர்த்திய மும் உடையவராய் இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள். சத்தியமும் கருணையாகவும்

வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும்; செய்து விட்ட பின் அவற்றின் பலன்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட இருக்கக் கூடாது.

அறிவும் வைராக்கியமும் இருந்தாலுங்கூட இந்திரி யங்கள் மனத்தை வலிய வாரிச் செல்லுகின்றன.

முதலில் ஆசை மனோவிருத்திகள் அமிர்தம் போலிருக்கும்; பின்பு விஷமேயாகும். இவை மனிதனுக்கு உண்மைச் சுகந்தரா; துக்கமாகவே முடியும். புலன்களையும் மனத்தையும் அடக்குதல் முதலில் விஷம் போலக் கசக்கும்; ஆனால், அம் முயற்சியின் பின்பு ஞானத்தால் உதிக்கும் அமிர்தம் போன்ற சுகானந்தத்தைத் தரும்.

ஒரு சுகம் வருமுன் அதை நினைத்து நினைந்து மனம் போலிருக்கும். வந்து போனபின் அதை நினைத்து ஆசைப்படுவதும் மனத்துக்கு இடை விடாத் தொடர்ச்சியாகும்.

துக்கமே இல்லாவிடின், சுகமே துக்கமாகும். தன் உள்ளத்தில் எண்ணும் எண்ணங்களே—தான் செய்யும் செயல்களே—ஆன்மா விடுதலை பெற்றுத் திகழும் பேற்றுக்கும் காரணம்; வேறெதுவு மன்று.

மனத்தில் பிரசாந்தியமைதல், அதுவே பர மானந்தம். பரமாத்மாவில் அடையக்கூடிய சுகத் துக்கு ஒருவாறு சமமாகச் சொல்லக் கூடியதும், இவ்வுலகத்திலேயே அடையக்கூடியதும் அச் சாந்தியே.

மனத்தில் உற்பவமாகும் எண்ணங்களை அடக்கி யாளாமற்போனால், அவை மனத்தைக் கவர்ந்து கொண்டு ஓடிவிடும். அவைகளை எப்போதும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருந்துப் பிடிப்பதே இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு சிரமப்பட்டு ஆயினும், [illegible] மறுபடி யும் நினைவுகள் குதித் திரியும். அதைக் கண்டு பயப் படாமல் அவ்வப்போது மனத்தைத் திருப்பித்திருப்பிக் கொண்டு பரமாத்மாவின் சிந்தனையில் நிற்க வேண்டும்.

'எவனை உலகத்தார் வெறுப்பதில்லையோ — எவன் உலகத்தாரை வெறுப்பதில்லையோ — அவனே எனக்கு இனியவன்.' மற்றவர்களுடைய வெறுப்புக் கன்றி வெறுப்படையும்போதெல்லாம் அவன வன் தன் குறைகளை நினைவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். இயற்கைக் காரணம் [illegible] அதை [illegible] படுத்துகிறது.

முடிவில், [illegible] எது? [illegible] என்பது ஆண்டவனுக்கேதான் தெரியும். [illegible] அறியாத நாம் அதைத் [illegible] முடியாது.

பாவம் செய்தவனென்று ஒருவனையும் [illegible] நினைக்கக் கூடாது; [illegible] கூடாது.

ஆத்தும சுத்தியினால் பாவகுணங்களை அழிக்க முடியும்; [illegible] கொண்டு, [illegible] அடையக்கூடும்.

பயன்படாத உண்மையான [illegible] திரும்பினால், புலன்களைச், மனத்தையும், [illegible] அடக்கியாள வேண்டும். இப்படி அடக்க வேண்டும், அடக்கிய அறிவு, என்னென்பேன் [illegible] விட்டு மாறிப் [illegible] போதும்.

செய்த பாவச் செயல்களைப் பற்றியும் நினைத்துப் பாவ மன்னைத்தையும் பற்றியும் உண்மையாகத் [illegible]

[illegible] மனங்கரைந்தாலுங்கூட, அதுவும் ஒரு கர்மமே யாகும். அதன் கர்ப்பத்தையும் ஆத்துமா அடையும். ஆகையால், [illegible] கர்ம [illegible] நீங்குவதென்பது சம்பவிக்க மாட்டாது. ஆனால், பிறகு [illegible] சொல்லிப் பிராயச் சித்தம் செய்துகொள்ளலாமென்று எண்ணி மன மறிந்து பாவச்செயல் செய்தால், [illegible] முடியாது. உண்மையாக மனமுருகினாலொழிய [illegible] வேண்டுமென்று செய்தவனுக்கு அப்படி உண்மை யான பச்சாத்தாபம் ஏற்படாது. ஆனால், எவ் வளவு தூரம் உண்மையாகத் துயரப்படுகிறோமோ, அதாவது பாவமே துக்கத்தினாற் கண்டனை செய்து கொள்ளுகிறோமோ, அந்த அளவுக்குத்தான் முன் செய்த பாவத்திலிருந்து தப்புகிறோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

29. பெரியோர்

நாம் பிறக்கு முன்னரேயும் பெரியோர் நமக்கு நன்மை செய்திருக்கின்றனர்—நாம் இன்றிருக்கும் பொருட்டாக; பிறந்த பின்னுங்கூட; எப்போதும் தான். ஒருவரேனும் இதை என்றுமே இதனை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுவதுதான். தாயுடனே பிறந்த பிறகுதான் நம்முடைய நன்மையில் முழுக் கவனஞ் செலுத்துவாள். ஆம் இவ்வாறு சந்தோஷமாயிருப்பது பெரியோர்கள் நமக்கு இறைவனை வேண்டியதாலேயாம். அவர்களை எப்படி மறக்க முடியும்? பெரியோர்கள் அந்தராத்துமா என்ன சொல்லுகிறதென்று கேட்டு அதன்படி நடக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். அந்தராத்துமாவைப் பற்றி நமக்கொன்றும் தெரியாது. அந்தராத்துமா என்றால் பெரியோர்களேதான். அவர்களின் எண்ணம் அல்ல பேச்சு அவைகளின் தாக்குதல்களை நாம் உணர முடியாவிட்டாலும், அவைகள் நம்மைச் சேர்ந்து தாக்குகின்றன என்பதும், அதனாற்றனால் நாம் சேமமடைகிறோமென்பதும் உண்மையேயாம். அவர்களுடைய புனிதமான எண்ணங்கள் கலந்த சுவாசக் காற்றுத்தான்—அவர்கள் திருமேனியைத் தழுவிய காற்றுத்தான்—இவ்வுலகிலுள்ள நோயுறுக்களையும் அசுத்தங்களையும் பாவங்களையும் போக்கிப் பரிசுத்தத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் உண்டாக்குகிறது. நீர் நாறுவதும், பூக்கள் மணந்தருவதும், நெல் விளைவதும் அவர்

பொருட்டே. அவர்களுடைய புனிதமான தோற்றத்தைப் பற்றிய தியானத்தான்—அவர்களுடைய திவ்யமான திருநாமத்தான், நம்முடைய ஆபத்துக்களையும், கவலைகளையும், சஞ்சலங்களையும், பாவங்களையும் போக்குவது. இந்த உலகம் நரகமாயிராமல் வாழ்வதற்குரியதாயிருப்பது அவர்களும் இவ்வுலகிலிருப்பதாலே அல்லவா? கடவுளின் தன்மையை இறந்த நாட்டம் சத்தியமடைகிற திருவுருவம் அவர்களேதான். அவர்களுடைய எழுத்தின் வழியாக இறங்குவது மையன்று: தூய்மையான பரிசுத்தம், அருள், பக்தி. ஆ! அவர்கள் ஏன் வேதனைப்பட வேண்டும்? நம்முடைய பிழைகளைக் கண்டுதானே அவர்கள் தாங்க முடியாத வேதனை அடைகிறார்கள்? நம்முடைய பிழைகளைத் திருத்திக்கொண்டு—பிராயச்சித்தக்காக ஏதாவது செய்தால்—சன்மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டால்—அவர்கள் நம்மைக் கண்டு ஆறுதல் அடைவார்களே! மற்று நாம் உயர்ந்த நன்மைகளைச் செய்யும்போது அதற்குரிய பயனைத் தமக்கே அளித்ததாகக் கொண்டு உவந்து மகிழ்ந்து நன்றியறிதல் கூடச் செலுத்த வருகிற அப்பெரியோரை வழிபட்டு உய்வோம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

30. வெள்ளம்

தேற்றுக்கொட்டையைப் போடுவதாலே கலங்கல் நீர் தெளிகிறதென்பர். பெரியோர்கள் அறிவுரைகள் கலங்கிய மனத்தைத் தெளிவாக்க வல்லன. அவர்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவங்கள் உள்ளத்தின் ஆழத்திலே வேரூன்றி நெருங்கிப் படர்ந்து வெளிப்படும் உண்மைகளைப் புத்தகமாக்க வேண்டும். மனம் தெளிவாயிருந்தால்தான் ஆன்ம சாதனைகளையும் நம்முள்ளிருக்கும் ஆன்மாவினையும் அதனுள்ளே காணமுடியும். விஷயங்களின் தாக்குதலால் மனமேற்படும் சலனமடைய, அலைகள் எழுகின்றன. காலஞ்செல்ல அவைகள் மறைந்து போகும்; அவை உள்ளே ஆழத்தில் நுண்ணிய வடிவத்தில் தங்கி நமக்குத் தெரியாமல் வேலை செய்துகொண்டேயிருக்கின்றன. கோபம் வெறுப்பு முதலான தீய அலைகளை அவை தோன்றும்போதே எழுப்பவிடாமல் அடக்குவது உத்தமம். அந்த உணர்ச்சிகள் வெளிப்படையில் இருக்காவிட்டாலும், அது தீங்குபடுத்தக்கூடியதாக்கும். ஒரு தீய அலை எழுப்பப்பட்டால், அதைவிடப் பெரிய நல்லலை ஒன்றை எழுப்பி, அதனை அடக்கவேண்டும். 'கலையோடு மாறுபட்டு வேறு தீங்கில் ஒன்று சேருகின்றன. அந்த நிலையில் நன் குழந்தை வாயிலே கோபம் பறந்துவிட்டுக் குழந்தையை வாரியெடுக்கும் கொள்கிறான்,' என்ற உவமானத்தால் தீய அலையை நல்லலையால் எப்படி வெல்லலாமென்பதைக் காட்டு

கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். நம் மனத்திலே அலையை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு விஷயத்தை நாம் வெறுக்கும்போதும் நினைக்கும்போதும் அவ்வலையே மிக வேகமாக எழுகிறது. எனவே, நல்லலைகள் எழும்போது எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவுக்கு அவற்றை வளர்த்த வேண்டும். தீய அலைகளை அடக்கிவிட வேண்டும். தீய அலைகளை அடக்கும்போதும் நல்லலைகளை எழுப்பும்போதும் நம்முடைய சக்தி அதிகமாகிறது. குற்றங்களை நம் முன்னோர்கள் பாராட்டுதல் அவை மனதைக் குழப்பும். தன்னை அறுப்பவனையாயினும், அவ்வாறு செய்தல் கூடாது. ஒருவனுக்குத் தூக்கணைக் காணும்போது காப்புக்குறிக்கொள், பலவகையான குணங்கள் பொறுக்கும் ஏற்படுகின்றன. நல்லெண்ணங்களால் நற்குணங்களும் தீயொழுக்கத்தால் தீக்குணங்களும் நம்மிடத்தே மேற்படுகின்றன. அலை எவ்வளவுக்கு உயர எழும்புகிறதோ, அவ்வளவுக்கு ஆழத்திலே தங்கும். அதன் உருவமும் பதிந்திருக்கும். தீய அலைகளை அடக்கி விடாதிருந்தால், அவை இயற்கையிலேயே வளர்கின்றன. சிறிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் அவை மிக உயர எழும்புகின்றன.

கோபமடைகின்றதற்குப் பிரதான காரணம், அபிமானத்தால் ஏற்படும் வருத்தங்களாகும்; அது மனத்தை இருட்டடிப்பதாகச் செய்கிறது. அதனால் தீய அலைகள் எழும் இடமாகச் செய்யும் என்பதுதான், புண்ணுள்ள இடம் விளக்குவது போல முழுமனத்தையும் வெல்லாமல் முதலான தானே உணர்ந்தாயும் விளக்க வேண்டுமென்பது. இவ்விஷயம் விளங்காவிட்டால்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மரம் கெட்டுவிடுமென்பதற்காகவே அன்றோ? விதை எண்ணெய்கள் கலந்த பொருள்களிருந்து மக்கக் காற்றில்லாமல் வேறொரு சீர் ரூபமுமே? மனத்தில் ஒரு நல்ல அரிசியோ, தீய அரிசியோ பழையபடி அரி சியை அடக்கித் தம் பாட்டுக்கேற்றுக்கொண்டு மிக உபா ஏழும்பக் கூடுமானால், அவை அடுத்த சிறப்பையோ கீழ்ட அவத்தையோ எதிர்கொள்ளச் சாத்தியமாய், உடனே பயன் தருகின்றன.

காலஞ்சென்று முதிர்ந்த கள் அதிக வெறியைத் தருமெனப் பார்கள். பழமையை என்றும், சக்தி குறைவு கொண்டதில்லை. பழைய தீய அரிசிகளின் பயன் வரு முன்னரே படபடவென வெடித்துக்கொண்டு அவற்றில் எழுகின்ற உறைப்பான ஏழப்பினும், அந்தப் பழைய தீப்பயன்கள் வலியிழந்து போம். ஆனால், புதிய வந்த அரிசியை மிக ஏழுப்பியிருக்கிறதென்பது யாவருக்கும் தெரியாது. என்றாலும், நல்ல அரிசியை எழுப்பிக்கொண்டேயிருந்தால், ஆபத்து வாரா தன்றோ? என்றாலும், நற்பயனையே முடிவிற்றரும்.

31. இடக்காரன்

எத்தனை மரத்திலே இணைத்திருந்தாலும், எவ்வளவு சேமான சங்கிலியை விட்டுப் பார்த்தாலும் அறுமறிய முடியாத ஒரு பெருங்கடல். சன்டையாளும் விசர்ப்பது. சிங்கமேறிய இடம். மலையைப் போலவே வருகின்றன அலைகள். இடக்கை முடையவனுடைய கண்ணின் ஆழத்தைப் பார்ப் பீடியது. காதோடு எல்லோரையும் அடைத்துக் கொள்ள வேண்டுவதுதான் மற்றது. இடக்காரனுக்குப் பயமிராமல்லை. அதுவொரு பழக்கம். மிக்க அதுவொரு பழக்கம் போலிருக்கிறது இப்பொருளை அவனுக்கு. சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறான். அவன் கேவலம் இடக்காரனாயிருந்தாலும், நாம் நாட்டுக்கு நாயகராயிருந்தாலும், அவன் காலடியிலேதான் எல்லாருடைய உயிர் உடைமை எல்லாமெல்லாம் இப்போது. அவனை மன்றாடுவதல்லாமல் வேறென்ன செய்ய முடியும் எம்மாலே? நன்று மில்லாத பாமர ஏழைகளிடத்திலே அவன் கூலியே கேட்பதில்லை; சும்மாக ஏற்றிப் போவான். அவர்கள் தன் ஊர்க்குச் சேர்த்தும் பாரமன்று என்பது அவனெண்ணம். ஆனால், வசதியுடையவர்களிடம் அவர்களுடைய பொருள் உத்தியோகம் கல்வி புகழ் ஜாதி முதலிய எல்லாவற்றையும் பணியாக வாங்கிக்கொள்ளாமல் கரை சேர்க்க மாட்டான். அவர்களைப் பரிகாசம் பண்ணுவதில் கண் செய்வான் ஒருவேளை. ஒவ்வொருவரையும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரிய ஏழைகளாகும்வரை விடவே மாட்டான். அப்பா! பெரிய அரசனாகிறேன்! பெரிய சாமர்த்தியம்! சந்தோஷமாகுதே! அவன் மாளிகையிலிருந்தும் போது அவனிடைச் சென்றடைகிறது. சொற்றுதலை நீர வேண்டும்? 'இப்பொழுது பட்டணத்துக்குப் போய் வந்து விருந்து பார்த்துக்கொள்ளலாம்.' என்றுசொல்லி, 'நான் பாவங்களை மன்னித்துவிடுகிறேன்!' என்று சிரித்து விடுகிறான். சாதுக்களுக்கு செய்யாமல் எல்லாவற்றையும் மனிதனுக்கும் கொடுத்த அவன் அன்னையும் நலமையும் பெறப் பெறுவோம். எங்கே இருக்கிறானோ, தெரியாது. மோசம் செய்யமாட்டான், சூழ்ச்சி செய்ததாலும், நீதி தவற மாட்டான். கடவுளான் என்ன பயம் (?) இந்தப் படைக்கும் உலகிலிருந்து எல்லாவற்றையும் கரை சேர்க்கும் வேலைக்கு? (அவரே அமிழ்ந்துபோக வண்டித் தூக்கிக் கொண்டுக்கொண்டு பலர் போகிறேன். மக்களுக் கொடுக்க என்ன வருந்தல்?) இயல்புடைமை வேறுபாடுகள் ஆன்மாக்கள் இருக்கட்டுமே நடமாட்டே? தன் காரியத்தில் பொறுமையிலிருந்தும், இப்போது பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கும் போது மாறுபடுகிறது. கரை சேர்க்காவிட்டாலும், சேர்த்தாலும், தன்னைத் தானே காத்துக்கொண்டிருக்கவா விருப்பமாறுதல், அவ்வளவே போதும்.

32. தியானம்

வாழ்க்கையின் உயிரே தியானம்தான். தியான வேளையில் இறைவனை நமக்கு மிகமிக இனியவன்—உரியவன்—என்ற நினைவில் இருப்பதும் அவனை நம்மால் அன்றி வேறுபாடுதலை விரும்பப் பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஓடி மறைகின்றன. நம்மை எல்லாம் அவன் எப்போதும் அருகில் பழகுகிறான்; நீ என்றும் இறைவனை நம்மைத் தழுவி வந்து சேர்கிறான். 'என்னுடைய இறைவன்' என்பதில் ஒரு தனிச் சுவையிருக்கிறது. தன்னுடைமது என்று ஒரு பொருளிலும் பற்று வைக்காது அகற்றிக்கொள்வோம்; 'என்னுடைய தலைவன்; என்னுடைய அன்பன்' என்று பலமுறை வருந்தி அழுகிறேன். நம் ஆசை தீர பற்றும்—அறிவு வேறுபாட்டுடன்—அவனை அருகுருத் தியானிப்போம். அப்படிச் செய்து தியானிப்போம். எல்லாம் விரும்பவும் மகிழ்கையும் ஆகின்றன. ஒவ்வொரு அனுபவிலும் நம்மால் முடிந்த பட்டும் உயர்ந்த விதமாய் கொடுத்து அவனைக் கொண்டாடுவோம். காதலின் வகைகளெல்லாவற்றிலும் அவன் அளவிடப்படாத பெருமையுடையவன். அவன் கண்ணைக் கட்டித் தழுவிக் காதலிக்கிறான். (நாம் இருட்டறைகளில் பயங்கரமான இடங்களில் பின்னே பின்னே பார்த்துப் போகிறோம்.) அவன் எப்போதும் நமக்குப் பின்னால் மறைந்து வருகிறான். நாம் கண்டுகொள்ளாவிட்டாலும், எப்போதும் அவன் நமக்குத் திரு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வாராதபடி காத்துக்கொண்டிருக்கிறான்; படுக்கை யிற் பாம்பு தீண்டாமற் காவல் செய்கிறான்; உணவில் விஷம் கலவாமற் காக்கிறான்; சிறு பூமி இடிந்து விடாமற் றாங்குகிறான். 'இவை வேலை ஆபத்து வரு கிறதே?' என்றால், ஆபத்தே இல்லாவிட்டால் அவன் பாதுகாக்கிறான் என்ற ஒரு நாட் டெரியாமற்போய் விடுமல்லவா?

தியானத்துக்குச் சந்தர்ப்பமில்லை என்றால், அது நம்முடைய குறையேதான். அஃதில்லாமல் ஏன்தான் வாழ வேண்டும்? உண்ணவும், உடுக்க வும், உறங்கவும் செலவாகும் நேரத்தில் ஒரு பகுதி யைத் தியானத்துக்கு ஒதுக்க வேண்டுவதல்லவோ?

ஆடம்பரமின்றித் தியானஞ்செய்ய விரும்புப வர், துயிலப் போகும் போதும், துயிலொழிந்தும் விட்டபடியே தியானஞ்செய்யலாம். (பழக்கப்படுத் திக்கொண்டால்) எல்லாரும் [illegible] தியானஞ்செய்வது எளியதும் மேலானதுமான முறையாகும். 'யான் உள்ளத் தூய்மை வேண்டும்; தூய்மையடைய வேண்டும்; பகைவரிடத்தும் பயன் படவேண்டும்; எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க வேண் டும்,' என்று அவனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். அவன் பல வேலைகளிலும் [illegible] பெருந்தன்மையை அளிக்க வேண்டும்.

சாதாரண ஜனங்கள் தனித்திருக்கக் கஷ்டப்படு கிறார்களென்றால், உயிரற்ற வாழ்வாக எண்ணுகிறார் களென்றால், தியானஞ் செய்வோருக்கு அந்தத் தனிமைதான் இறைவனோடு நெருங்கிப் பழகி இன் புறுதற்கேதுவாம், அவனால் விரும்பி வரவேற்கப்படு கிறது. வேறு வேலைகளில்லாத் [illegible] நேரமும்

மிக மேலாகப் பயன்படும் நேரமாகிறது. திருவாசகம் போன்ற அருணூல்களை மனமாகப் பொருளறிந் தோதும் பழக்கம் தியானத்திற்குப் பெரிதும் உதவி செய்யும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

33. அன்பு

சிலபோது ஒவ்வொருவரும் அன்பால் அகைக் கப்படுவதைச் சிலருணர்ந்திருப்பர். பூவைக் கண் டால் ஆசைப்படுகிறோம். முழுமலரைக் கண்டால் முத்தமிட ஆசை வருகிறது. இப்படியான ஆசை ஒன் நிறைவேறிவிட்டால் சிறிது நேரம் வருத் துவர்; அவ்வளவோடு போகிறது அந்த விஷயம். ஒரு மாதிரியான — ருசிக இயல்பான—மனுஷனின் இப்படி யான ஆசை வந்து சிறிது காலம் நின்றுவிடுகிறது. அதை அன்பென்று சொல்லிவிடுகிறோம். சிறிது விளையாடுவதால், பல கதைகளையும் கலந்து பேசுவதால், அன்பாகிவிட அன்பாகிவிடாது. அவன் என்னை ஒரு போதும் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்பது எனக் குத் தெரியும். என்றாலுமென்ன? உடம்பால் கண் டால் முடிந்த மட்டும் நன்மை செய்வேனென்ற உணர்ச்சிதான் அன்பு. அவன் சங்கோஜமாக பிற ருடன் காலங்கழிக்கிறான். எதிராளியே! எனக் கென்ன? கடவுளிருக்கிறான். இதோ பாவம்! அவன் வருந்துகிறானே! எப்படியாவது உதவி செய்து தான் தீர வேண்டும். அந்த உணர்ச்சிதான் அன்பு. ஒரு தவறான காரியத்தைச் செய்யச் சொல்கிறான்; செய்யப் போகிறேன்: செய்யாமல் விட்டால் செத் துத்தான் போவான், என்றாலுமென்ன? அந்தக் காரியத்தைச் செய்யாமலே நிறுத்துவதுதான் அன்பு. அவனுக்கும் நமக்கும் அதுதான் நன்மை. அன்பு அழியாமல் வளர்கிற முறை அதுதான். உடல்

அழிந்தாலும், அன்பு அடுத்த பிறப்பில் வளருமல் லவா? ஞானிகளைக் கொள்ள வேண்டும்; ஏசுநாதர் கொன்றவர்களிடம் அன்பு செலுத்தாமல் இருக் கவில்லை. அந்தப் பேய்களால் இவ்வுலகிலே காரிய மில்லை என்றாலும், மரணமடைந்தாலும் கெட்டதே! தர்மவழி நடந்தவர்க்கு இனி; ஆரியர் தமிழரென்ற இனி; தலைவர் தமிழர் என்ற பிரிவினை — எங்க பிரித்துவிடுவார், இதோடு நிற்கிற இரக்கமே உண்மையன்பு. சாதனைக்கேற்றபடியே படிப்பினும், பிறப்பினும், செல்வ நிலையிலும், சாதிப் பற்றிலும், வேறுபாடுகள் நிற்கும் உள்ளம் ஒழிந்த தனி. இரக்கத்தையே இன்றியமையாத அணையாக் கொண்டால், அதுதான் அன்பு வழிவு. தன்னிற் பிறரைக் கருதுவோர் கெட் டுப் போகாமலே என்பதற்காக மட்டும் தொண்டைக் காக்க முயல்வது அன்பு.

34. எளிய வாழ்வு

எளிய வாழ்வென்பது, வறுமையான அல்லது சிக்கனமான வாழ்வென்பதன்று: ஒருவருடைய தேவைக்கு மிக இலகுவான வாழ்வாகும். கூடிய மட்டும் தேவை களைக் குறைக்க வேண்டுவது அவசியந்தான். அது தான் சுகமான முறை. உடையிலும் மற்றெப் பொருளிலும் சிக்கனத்தைக் கையாளுதலே நல்ல முறை. விலையுயர்ந்த உடைகளைத் தரித்துக்கொண்டு அவைகளைப் பத்திரப்படுத்துவது கஷ்டம். கைக்குக் கிட்டக்கூடிய சாதாரண உடைகளை உபயோகித் தால் சுதந்திரமாக நடமாடலாம். அதற்பின்னை தருமத் தைக் கைக்கொண்டு எழுதி அத்தருமத்தின் முன்னே எத்தகைய பெருங்கஷ்டங்களையும் எளிதா கக் காணுகிற உத்தம புருஷன் பின் பற்றுகிற அந்த எளிய வாழ்வுதான் கடவுளைப் பற்றிய தோய்ந்த மனத்தோடு பார்த்தாலும் எளிதாயிருக்கிறது. பிற வுயிர்க்குத் துன்பந்தாராததாயிருந்தாலுங்கூட ஆடம் பர வாழ்வு மனிதனுக்கு ஆகாததே. ஒரு நாளைக்கு எளிய வாழ்வைப் பூரணமாக மேற்கொண்டு விரதி களாயிருப்போம்: அடுத்த நாள் ஆடம்பர வாழ்வை அனுபவித்துப் போகிகளாயிருந்து பார்ப்போம். அப் போது இரு நாட்களிலும் மனிதனிடம் ஏற்படுகிற மாற்றங்களை மாறுதல்களை எவரும் காணலாம். எளிய வாழ்வுக்கும் தவக்குறை செய்யும் நன்மையையும் இன்பத்தையுங்காட்டிலும், கடமை செய்கிற மனிதன் அநேக நன்மையும் இன்பத்தையும் விளைவிப்பான்.

ஆசையை விரும்பித் தன்னைக் கொலைசெய்துகொள் ளும் சோகம் கெட்ட போது வருந்திக்கொள்ளும் இருப்பதைக்காட்டிலும் ஆசையை விரும்பாதிருப்பது எளிது: அறிந்து. ஆடம்பரமான—சொகுசான— வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் சுதந்தரத்தைப் பாதிக்கின்றது. பார்ப்பதற்குப் பயங்கரமாகவும், கரடுமுரடாகவுமிருக்கிற எளிய வாழ்வுதான் உண் மையில் நமக்குச் சுதந்தரமானதும் இலகுவானது மாகும். நாகரீகப் பழக்கத்தால் பல வேஷங்களில் நாம் உழைலைவது இழந்துவிடுகிறோமல்லவா? மனி தன் ஆடம்பரமாக களங்கமான காமத்தை அனுபவிக்க விரும்பினவன், அவனது பரிசுத்தமான அன்பினால் விளைகிற பேரின்பத்தை இழந்துவிடுகிறான். பதவி யைச் சுகத்தை விரும்பினவன், நித்திரையின் இன்பத்தை இழந்துவிட்ட அநேக சந்தர்ப்பங்கள் நேருகின்றன. நாம் அரசனாயிருக்க வேண்டுமென்ற விருப்பமே நம் மாசற்ற பகுதியின் அரசைக் கெடுத்துவிடுகிறது. தான் மற்றவர்களைவிட உயர்ந்த பிறப்பு அந்தஸ்து என்றிருப்பவன், உண்மையில் மற்றவர்களின் அன் பையும் ஆலோசனைத்தையுமே பெற்று, அன்பை யும் பணிவையும் இழந்துவிடுகிறான். இவைக் கூடிய அளவிலும் நீக்கி வாழ்வதே எளிய வாழ்வு.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

35. பிரமசரியம்

காமத்தைக் கடந்து பிரமசாரியாயிருப்பது எளியதும் இன்பமானதும் உயர்ந்ததுமாகும். காமமோ, துக்கம், இழிவு, அருவருப்பு, பாவம், பிணி இவற்றின் சேர்க்கையாயிருக்கிறது. மனத்தைக் கட்டாமல் விட்டால், ஆசையின் வேகத்தைப் பொறுக்க முடியாது. அது உடலையுந் தகர்த்துவிடுகிறது. புலன்களைப் பிறழ்வான வழியிலே போகாமல் தடுக்க வேண்டும். பகைவரை இடமளியாமல் நோக்க வேண்டும். இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்ததே, பிரமசரியம். காமத்தை மாத்திரம் விலக்கிவிட்டால், அதையே பிரமசரியமென்றுங் கூறுவார்கள். பிரமசரியம் மிகக் கடினமான வாழ்க்கை. நாம் அதை மிகக் கஷ்டமானதென்று நினைத்துவிடுகிறோம். அதனாலேதான் அது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஒருவன் மிக அழகும் இளமையும் இயல்புமுடைய தாயினிடத்திலோ, உடன் பிறந்தாளிடத்திலோ மிகத் தூய அன்பை வைத்திருக்கிறான். அவர்களிடத்திலே எவ்வித மிருக வேட்கையுமின்றிச் செய்ய அவனுக்குத் தோன்றுவதேயில்லை. இனிமையில்லாத தோற்றமுடைய எச்சிற்பொருளாய அயலாரை மட்டும் காமக் கண் கொண்டு அவன் பார்ப்பது ஏனோ? அயலாரைக் காணும் போதெல்லாம் அவன் மனத்திலே ஏன் இவ்வளவு எழுச்சியுண்டாகின்றது? இவர்க்கு அவன் பிறப்பினுள்ள விருப்பமே காரணமல்லவா? என்பாருளர். இங்கு உடலும் மனமும் அன்பு ஆண்டுகொண்டிருக்கின்றனவே.

தாயத்தூழ்க்கையுட் புகுவிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குருவும் சிடனும் ஒருவரிடத்திலேயே இன்புறுகிறார்கள். ஆனால், சிற்றின்பத் தேவையாய அன்பு உண்டாக்கிவிடாது. சர்க்கரையாலே செய்யப்பட்ட ஓர் உருவத்திற்குக் கையும் இனிப்புத்தான்; காலுமினிப்புத்தான்; கண்ணும் இனிப்புத்தான். அன்புடையாரது ஒவ்வொருறுப்பும், சொல்லும், செயலும் ஒரு மகிழ்ச்சிக்குத்தான் இன்பஞ்செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாதபொழுது, உண்மையில் அன்பேயில்லை. சமூகத்தின் வேலைகளில் ஒருபாதி பெண்களாலும், ஒருபாதி ஆண்களாலும் நிறைவேற வேண்டுமே. அன்பு மிக்க இரு தோழர்களோ, அல்லது தோழிகளோ, இடைவிடாது கூடிவாழ விரும்புகிறார்கள். இருவேறுவரில் ஒருவர் ஆடவராகவும் ஒருவர் பெண்ணாகவுமிருந்தால், பல சந்தர்ப்பங்களில் வேலை கஷ்டமாகிறது. எனவே, விவாகமென்பது இரு காரணத்தாலாக வேண்டும். அன்புடையவர் பிரியாதிருக்க ஒரு வழி; இருவருடைய வேலைகளையும் பிறர் உதவியின்றிக் கள் எளிதில் முடிப்பது ஒரு வழி. பிரமசாரிகளான சிறுவர் இருவரோ, பிரியாச் சகோதரர் இருவரோ கூடி வாழ்ந்தது போலவே, குழந்தையுள்ளமுடைய பிரமசாரிகளான ஓர் ஆடவனும் பெண்ணும் கூடி வாழலாம், நமது மதத்திலே பிரமசரிய கொள்கைப் படி மகப்பேறுவதற்கு மட்டுமே ஆடவர் பெண்பாலர்க்கிடையே மிக்க நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படலாம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

36. இல்லறமும் பிரமசரியமும்

1. மிதமாகச் சாப்பிட வேண்டும். சாப்பாடு முடிந்த பின்பும் கொஞ்சம் பசியுணர்ச்சி இருப்பதே நலம்.

2. அதிக மசாலை சேர்க்கப்பட்டுள்ள உணவுகளையும் மசாலை மிகுந்த மாமிச வகைகளையும் விலக்க வேண்டும். தேவையான பால் கிடைக்காவிட்டால், மற்று மிகுந்த பண்டங்கள் தேவையேயில்லை. ஜீவ சக்தியைக் குறைத்துக்கொள்ளாது வாழ்க்கை நடத்தும் போது உயிரைக் காப்பாற்றக் கொஞ்சம் உணவே போதுமல்லவா?

3. அனைவரும் நல்ல விஷயங்களிலேயே உடலும் மனமும் செல்ல வேண்டும்.

4. முன் தூங்கி முன் எழுவது, அவசியமான பழக்கமாகும்.

5. இறைவனிடம் இரண்டறக் கலக்கும் நோக்கத்தோடுதான் வைராக்கிய வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்த உண்மையை நன்கு அறிந்துகொண்டால், இறைவனை அடைய ஆர்வமான மனது எண்ணங்களையும் தூய்மையாக வளர்க்கும் ஆவலும் அவனிடம் நீங்காத நம்பிக்கையும் அதிகப்படும். பகவத்கீதை சொல்லுகிறதல்லவா, தெரியுமா? "பட்டினி எவ்வளவு கிடந்தாலும், புலன்கள் பணிவதில்லை. ஆனால், கடவுள் நோக்கம் ஏற்பட்டவுடன் எல்லாத் தீய எண்ணங்களும் நீங்கிப் போகும்." இவ்வார்த்தைகள் முற்றிலும் உண்மை

யானவை.

* * *

கொஞ்சமான உணவு உட்கொண்டு ஆண்டவனிடம் பக்தியுள்ள ஒரு வாழ்வே, வைராக்கியத்திற்குச் சரியான பாதை. அதுவே நமக்குப் போதுமானது.

1. பிரம்மச்சரியத்தில் கவலையில்லாத வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் வலிமையும் சாதிக்க சிறு பொழுதிலிருந்தே ஒழுக்கங்களைப் பயிற்ற வேண்டும்.

2. ஆடு உடம்பைத் தூக்கும் உணவு, காரப்புளிப்பு எரிப்பும் ஆகாரம், மிளகாய் போன்ற மசாலைச் சரக்குகள், வடை போன்ற கொழுப்புக் கரும்பண்டங்கள், உருசி மிகுந்த பிட்டுகள், காய்ந்த கிழங்குகள் முதலிய வஸ்துக்களை அடிக்கடி எவரும் உட்கொள்ளலாகாது.

3. பெண்களும் ஆண்களும் ஒரே அறையில் படுக்கும் வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டும். தனித்தனி அறையில் படுத்துக்கொள்வது நலம்.

4. மனத்தில் நல்ல எண்ணங்களைக் கொள்ள வேண்டும். நல்ல காரியங்களிலேயே ஈடுபாடு உடையோர்களாகப் பழக வேண்டும்.

5. சரியான சமயத்தில் படுக்கைக்குப் போய், அதிகாலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கும் பழக்கமும் வேண்டும்.

6. தீய நூல்களைப் படிக்கக் கூடாது. கெட்ட எண்ணங்களைப் போக்க நல்ல புத்தகங்களைப் படிக்க வேண்டுமல்லவா?

7. காமத்தை அதிகரிக்கச் செய்யக்கூடியதான கூத்து, கொட்டகை, படக்காட்சிகளை முதலியவை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சுட்டும் போகக்கூடாது.

8. 'கெட்ட சொப்பனங்களைக் காணாதிருப்போம்!' என்று எவரும் வருந்தப்பட வேண்டும். இச் சிறுமையுடையவர்கள் குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானஞ் செய்து வருவார்களாகில், துர்ஸ்வப்பனங்கள் தோன்றா. இந்தக் கனவுகள் தோன்றாதிருக்க வேண்டுமென்று அவ்வப்போது சிறுக இச்சையைத் தணித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது தப்பான அபிப்பிராயம்.

9. தம்பதிகள் ஸ்வராக்கியமாக வாழ்வது கூடாத காரியமென்றும், இயலாத காரியமென்றும் எவரும் எண்ண வேண்டாம். ஆனால், சுதந்திரமாக வைராக்கிய வாழ்வுதான் இயற்கையான வாழ்வு என்று மனத்தில் உறுதி செய்து கொள்ள வேண்டும்.

10. இருதய பூர்வமாகப் பாவங்களை ஒவ்வொருவரும் சோதித்து, சுத்தமான வாழ்க்கை வேண்டும் பக்குவத்து மானிடனின் அவ்வாழ்வு கிட்டுமன்றோ?

* * *

1. உங்களுக்கு விவாகமாகியிருக்குமாயின், உங்கள் மனைவியோடு தோழமைபூண்டு, நட்பும் பாராட்டுங்கள்; கேவலம் சிற்றின்ப இயந்திரமென அவளைக் கருதாது, உங்கள் வேலைக்கு உதவி செய்ய வந்தவளெனக் கருதுங்கள்.

2. இச்சையை அடக்கி வாழ்வதுதான் இயற்கை வாழ்க்கை. ஆதலால், தம்பதிகள் முடிந்த சில சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வாழவேண்டும். இருவரும் ஒப்பு மனப்பட்டுத் தேவையெனக் கண்டாலன்றி தேகப் புணர்ச்சி கூடாது.

3. உமக்கு விவாகமாகாது இருக்குமாயின்,

உமது க்ஷேமத்திற்காகவும், சமூகத்தின் நன்மைக்காகவும், இனியேனும் வரவிருக்கும் உம் பத்தினியின் நிமித்தமாகவும் நீர் சுத்தமாய் வாழ வேண்டும். இந்த நேர்மையைக் கடைப்பிடித்தால் எத்தகைய போகத்தையும் வெல்வது சாத்தியமாகும்.

4. நாம் பார்க்கொணாத ஒரு சக்தி நம்முள் இருக்கிறது. அது எப்பொழுதும் விழித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. நம் கெட்ட எண்ணங்களையும் அது அறிந்துகொள்ளும். அந்தச் சக்தியை நம்புவோம், அது நம்மைச் சதாகாலமும் பார்த்துக்கொள்ளும்.

5. காமுகர்கள் சாஸ்திரம் இச்சையடக்கின வாழ்வும் மனத்திற்கும் உடலுக்குமுள்ள வித்தியாசமுடையவை. ஆதலால், நம் பத்திரிகைகள், நாம் படிக்கும் நூல்கள், நம் சினிமாக்கூட்டங்கள், நம் ஆசாரங்கள் முதலியவைகளைக் கட்டுப்படுத்திடவே வேண்டும். கலப்போலிக் கிளர்ச்சியைப் போட வேண்டும். காம உணர்ச்சி ஊட்டும் நாவல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் விலக்கி, மனித வாழ்வைக் கடைத்தேற்றும் நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு புத்தகசாலையிலும் எத்தனையோ சிறந்த நூல்களிருக்கின்றன. அதை அவ்வப்போது படித்துக் கொள்ள வேண்டும். வெட்கக் கேட்டான கதைகளையும், படக்காட்சிகளையும் திருப்பமாகாது, நம்மை எவ்வளவோ சீர்ப்படுத்துவனவோ, அவை நாம் சரியான இன்பங்களெனச் சொல்ல வேண்டும். உணவுமையைப் பழக்கம் கூட மிகுதியாகச் சென்றால் அந்த நிலையும் கொஞ்சமும் இல்லாமல் ஆத்மாவைப் பவித்திரமாக்குவன அல்லவா?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பசி தீர்ப்பதற்காக உணவேயன்றி, நாக்குக்காக அன்று. சீவிக்க உயிர் வாழ்பவர் பலர் ; உயிர் வாழச் சீவிப்பவர் சிலர். ஆதலால், புகையிலைச் சுருட்டுகள், மது வகைகள், மயக்கமூட்டும் வஸ் துக்களை அறவே விலக்க வேண்டும். இந்த நோக் கில் இவ்வளவுதான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற நியதியும் இருக்க வேண்டும்.

6. காலைத் துயிலெழுந்து மீண்டும் அப்படுக்கைக்கு போகுமுன், [illegible] வீடு திரும்பு வரையிலும் செய் கிறேன் ; 'இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று !' என வாய்விட்டு அழைப்பார்கள். இராமநாமம் பெருந்துணையாய் இருந்து வருவதைக் கவனிக்கும்படி [illegible] வேண்டுகின்றேன். அரிக்க தீர்த்த தொட்டியில் இடுப்பு வரை அமர்ந்து அரிப்பதால் காம எண் ணங்கள் அகன்றுவிடுவதுண்டு. தலை தொடும் அப்படியென்று தோன்றினால், சில நிமிஷ நேரம் அந்தத் தொட்டியிலேயே இருக்கலாம்.

7. ஒவ்வொரு காலையிலும், இரவிற் படுக்கைக் குப் போகுமுன்பும், சுறுசுறுப்பாகக் காலாற நடந்து செல்வது ஒரு நல்ல பழக்கம்.

8. அதிகாலையில் துயிலெழுபவனுக்கு நீண்ட ஆயுளும், குறைவற்ற செல்வமும், மாசற்ற மதியும் ஏற்படுமென்று சொல்லுகிறேன். ஆதலால், இரவு ஒன்பது மணிக்குப் படுக்கைக்குப் போவதும் போதுமாகையால் நாலு மணிக்கு எழுந்திருக்க வேண்டும். ஆகவே, அந்திப் பொழுதில் ஆறுமணிக்குள்ளேயே இராப் போசனஞ் செய்துவிடுவது நலம்.

9. கடவுளின் பிரதிநிதியாக மனிதன் இருக்கி றான். ஆகவே, அவனுடைய பெருமைக்கும்

அன்புக்கும் ஏற்றவாறு அவன் பிறருக்குச் சேவை செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, என் பேரர்களுக்குத் தொண்டு வாழ்க்கையே உயிர் நாடி யாக இருப்பதாக! சேவையே இன்பமாக இருப்ப தாக! இதைவிட மனித வாழ்க்கைக்குச் சாரம் வேறு இருக்கிறதோ?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

37. கருத்தும் செயலும்

மனிதனது செயலோடு மனமும் ஒன்றுபட்டால் மட்டுமே, அச்செயல்கள் அவனுக்கு நல்ல பயனையோ இன்பத்தையோ அளிக்கின்றன. மனம் வேறிடத்திலே நிற்கும் போது புத்தகத்தில் ஒரே பக்கத்தைப் பல முறை திருப்பி வாசித்தாலும் நாம் அறிவொன்றும் பெறுவதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களிலே, குடும்பத்துக்காகவோ பிறருக்காகவோ நாம் மனமில்லாமல் தொண்டு செய்கிறோம். அதிகாரிகளுடைய கண்டனத்தையோ, வெறுப்பையோ, தண்டனையையோ [illegible] நாம் வேலை செய்கிறோம். குறிப்பிட்ட நேரத்திலே [illegible] நாம் பணியைச் செய்ய வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பணியை மனமில்லாமல் செய்வோமானால், வேலை மிகக் கடினமாகத் தெரிகிறது. [illegible] பணியை அடையப் பெற்றவருக்கும் பயனொன்றுமில்லை. [illegible] ஒவ்வொரு வேலையும் [illegible] வேலை [illegible] செய்ய வேண்டிய வேலையாயிருக்கிறது. [illegible] வெறுப்பு எவ்வளவு [illegible] மறைக்கப்பட்டாலும், [illegible] தெரிகின்றது. [illegible] விட்டாலோ, [illegible] சிதைக்கப்பட்டுவிடுகிறது. அதனால், நாமும் உண்மையான பயனை அடைகிறோம். [illegible] அடையப் பெற்றவர்களும் மனம் பூரித்து [illegible] முடிகிறார்கள். நாம் செய்திட [illegible] வேண்டிய ஒரு

வேலை ஏன் ஒருவருக்கும் பயனில்லாமற் போக வேண்டும்? பலர் (அறிவைப் பெற வேண்டுமென்றில்லாமல்) புகழுக்காகவோ மற்றொரு பட்டத்துக்காகவோ கல்வி கற்கின்றனர். இவர்கள், 'இன்னும் எத்தனை பக்கம் படிக்கவேண்டும்?' என்றெண்ணுவதிலேயே படிக்கச் செலவாகும் நேரத்திலும் அதிக நேரத்தைச் செலவழிக்கின்றார்கள். அல்லாமலும், இவர்கள் படிப்பிலே உண்மையான சுவையை அனுபவிப்பதுமில்லை. சமயக் கட்டுப்பாட்டுக்காகக் கடவுளைத் தொழுகின்றோம் என்று சில வேளைகளில் வழக்கமாக நினைத்துக்கொள்ளுகின்றோம். வாய் [illegible] மனம் [illegible] இருக்க [illegible] இச்சொற்களின் பின் [illegible] என்னவென்று [illegible] செய்கிறோம். இதற்கென்று மற்றொரு [illegible] காரணம் [illegible] உண்மையானதென்று [illegible] தெரியவில்லை.

ஒரு வேலையைச் செய்யும்போது அதற்குரிய பின் நிகழ்ச்சியிலே மனத்தைச் செலுத்துகிறோம். [illegible] இன்று [illegible] வேலை [illegible] போது, [illegible] அடுத்த வேலையை நினைக்கிறோம். இவ்வாறு நிகழ்வதால் [illegible] ஒருவனுக்கென்று [illegible] கொடுக்கப்பட்ட வேலை, அவனுக்கு [illegible] வேண்டுமா. [illegible] எவ்வளவு [illegible] காரியமாயிருந்தாலும், [illegible] கலந்துகொண்டு தொடர்ந்து [illegible] முடிப்பதே அவன் கடமையாகும்.

(செயலோடு மனம் பொருந்தியிருந்தே [illegible] வைத்துக்கொள்வோம். இப்போது) செயலல்ல, [illegible] பயனளிக்கிறது. அரிச்சந்திரன் மனை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வினைய கொண்டிருந்தான்: அவன் நோக்கம் பகைவனைக் கொல்வதன்று; சத்தியத்தைக் காப்பது. சந்திரமதி வெட்டுண்டாளாயின் இறந்தாளில்லை. அரிச்சந்திரன் இன்றும் சத்தியவந்தனென்று போற்றப்படுகிறான். 'ஒருவன் நோக்கம் மட்டும் தூயதாயிருந்துவிட்டால், இறைவன் அவனை முடிவில் காத்தருள்வான். எங்கும் மறைந்தும் நிறைந்துமுள்ள இறைவன், நம் நோக்கத்தைக் கண்டே, அதற்கேற்ற பயனளிப்பான்,' என்னும் உண்மையை நம்பியவர் கேட்டிருந்த போதும் அவருடைய நோக்கம் மனத்திலிருந்தபோது இதனை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்வதில்லை.

நாம் சில வேளைகளிலே சன்மார்க்கத்துக்கு விரோதமானவையாகக் காணப்படும் வேலைகளைச் செய்யுமாறு தூண்டப்படுகிறோம்; அவ்வாறு இசைவுறச் செய்தால் ஒரு பகுதியாருக்கும், செய்யாவிட்டால் மற்றொரு பகுதியாருக்கும் துன்பம் விளைக்கக் கூடிய தர்ம சங்கட நிலையை அடைகிறோம். ஒழுங்காகத் தப்பித்துக்கொள்ள வேறு வழி இல்லையென்றாலும், நம் நோக்கம் மட்டும் நல்லதாயிருந்துவிட்டால், நாம் எந்தச் செயலையும் துணிந்து செய்யலாம். முடிவு நன்றேயாகவும் இருப்பது நிச்சயம். சன்மார்க்கத்துக்கு விரோதமான கட்சியிலே நாம் சேர்ந்து வேலை செய்தாலும், சன்மார்க்கமே வெற்றி பெற வேண்டுமென்று சிந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தால், குற்றத்தினின்றும் துன்பத்தினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால், சன்மார்க்க வாழ்விலே ஒருவன் மனம் ஈடுபட்டிருந்தால், உயிர் போயினும் அவன் வெட்ட வெளிச்சமாக நின்று தொண்டாற்றுவதே மேல். என்றாலும்,

பிறரால் அசைக்க முடியாத உறுதி சன்மார்க்க வாழ்விலே நமக்குக் கைகூடும்வரையும் ஒருவன் மறைந்து நின்று ஊழியம் செய்வதும் நல்லதே. எவ்வாறாயினும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவனுடைய சன்மார்க்க முயற்சியே கனிந்துவிடும் என்று நினைப்பவரே இவ்வுலகிலே காத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் பொன்று வேறு சொல்லும், கூடுமான மட்டும் நோக்கத்திற்கேற்ப செயலை நாம் தேடிக்கொள்ளலாம். ஆனால், கடமையாக முன்னிட்ட வேலையிலே நோக்கத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொண்டு உடனே அன்றியும் முறையாமை, ஆகையால் செய்ய வேண்டுமென்னும் இசைவுடையவன் முன்னே எல்லாமே நற்செயல்கள் அவனை எதிர்பார்த்துக் கிடக்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

38. அநாசக்தி யோகம்

கர்ம பலனைத் துறக்க வேண்டுமென்றால், நமக்கு அதனால் பயன் கிடைக்காதென்று பொருள் கொள்ளலாகாது. உண்மையில் பலனிற் பற்றைத் துறந்தவனுக்கு ஆயிரம் மடங்கு பலன் கைகூடும்.

தனது கர்மத்தின் முடிவான ஞானத்தைக் கருதியவன், பல தடவை நல்ல கடமையைச் செய்யாதொழிகிறான்; நன்மை, தீமை, நியாயம், அநியாயம் இவற்றின் பாகுபாட்டிலிருந்து தன் காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு வேண்டுமானாலும் எந்த முறையையும் கையாளுவதை அவன் தர்மமென்று எண்ணுகிறான்.

எச்செயல்கள் பலத்தில் ஆசையின்றிச் செய்யக் கூடாதனவாக இருக்கின்றனவோ, அவைகளைத் தவிர்த்துவிடு. வென்றால், இக்கோட்பாட்டை அநுசரித்தால், கொலை, பொய், விபசாரம் முதலியவை விலக்கத் தகுந்தவையென்பது நன்கு புலப்படுகிறது.

பலனைத் துறக்கவேண்டுமென்பதால் காரியத்தைச் செய்வதால் பயன் உண்டாகுமென்ற எண்ணத்தில் அசட்டையாக இருப்பதென்பது பொருளன்று. பயனின் தன்மையையும் அளவையும் காரணங்களையும் பற்றி ஆலோசித்து அறியவேண்டுவது அவசியமேயாகும். இப்படி முடிவு செய்த பின் பலனின் ஆசையின்றிச் செயல்களில் தன் முழுக் கவனத்தையும் செலுத்துபவனே பலனைத் துறந்தவனாவான்.

பொய் அல்லது இம்சையின் மூலம் செய்யப்படும் எந்தக் காரியமும் வெறுக்கத்தக்கதேயாகும். அது பலனைப் பற்றிய இச்சையே அதற்குக் காரணமாக இருக்கும்.

சத்தியத்தையும், அஹிம்சையையும் பூரணமாக அநுசரிக்காத வரையில் சமபுத்தியோடு செய்யும் மனிதனுக்கு மனத்திருப்தியேற்படாது எனக் கருதுவதுடன் தெரிவிக்கிறேன்.

இந்த பெருமையானது அறிவாலேயன்று; இருதயத்தால் அறிய வேண்டியது. வார்த்தைகளில் வாதங்களுக்கு அடங்காதது.

ஞானத்தால் விருப்பங்களுக்கு முடிவு கிடைக்காது. ஆசையின்றிச் சகலமும், ஞானத்தைப் பெற்றவனோ அல்லது கற்றவனோ எதுவோ ஒரு சமயம் அப்பாவங்கள் மனத்தைப் பற்றும் சம்பவிக்கிறதுண்டும்.

'பலம் கிடைத்துவிட்டது; அதனால் சுகமடைகிறேன்,' என்று கருதுதல் மோகத்தாலுண்டாகிறது. 'பிச்சை எடுப்பேன்; ஒன்றுமின்றி வருந்துவேன்; ஆயினும், திருட்டுப் போன்ற இழிதொழில் புரியேன்,' என்பதில் கிடைக்கும் உணர்ச்சி ஆனந்தம். அதுவே ஆத்மாவின் அமைதியும். ஆனந்தம் சுகத்தினின்று மாறுபட்ட விஷயம்.

கண்ணனைப் பாண்டவர்களுக்குப் பெற்றவர்க்கு மற்ற குசிலின மருந்தாயிருக்கிறான்.

பக்தியின்றி—படையின்றி—ஈடுபாடின்றி—மனித அறையைப் பயிற்சி செய்.

இந்திரியங்களை ஜயிப்போன், இரவு எட்டு மணிக்குப் படுத்து, அதிகாலையிலெழுந்து கடவுளைத் தொழுகிறான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சரீரத்தை அடக்காமல் மனத்தைச் சிறிதும் கட்டுப்படுத்த இயலாது.

பயம் முதலிய வேறு காரணங்களால் சரீரத்தை அடக்கி மனத்தை அடக்காமலும், அதனோடு மனத்தால் விஷயங்களை அனுபவித்துக் கொண்டும், சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபொழுது சரீரத்தா லும் போகத்தை அனுபவிக்கும் பொய்யர்களே இவ் விடம் நிந்திக்கப்படுகிறார்கள்.

யந்திரம் என்பது பிறர் பணத்துக்காகவும், கை வேலைக்காகவுஞ் செய்யப்படுங் காரியம்.

தனது கடமையை ஆராய்ந்து தீர்மானித்த பின் யந்திரம் போலவே காரியஞ் செய்ய வேண்டும்.

சாகும் வரையில் புலன்களை அடக்கியொரு முயற்சி செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். அப் பொழுதும் தன் முயற்சி பலிக்காவிட்டால், நிக்ரகம் அல்லது பலாத்காரம் பயன்படாது. 'இதுவே எனது இயற்கை,' என்று சொல்லிக்கொண்டு எவனாவது தீமை செய்யத் துணிபவன், அவன் இந்தச் சுலோ கத்தின் பொருளை அறியாதவன். தீய இயற்கை வழிப்போவதில்லை. அவ் வழக்கங்களெல்லாம் இயற் கையல்ல. ஆத்மாவின் சுபாவம் மேல் நோக்கிச் செல்லுவதுவே. ஆகையால், ஆத்மா கீழே இழுக் கும் பொழுது அதை நேர் வழி கொண்டு வருதல் கட மை. இது இயற்கை என்று சொல்லி இராகத் துக்கும் துவேஷத்துக்கும் வசப்படக்கூடாது. அவை களை எதிர்க்கவேண்டும். ஆத்மாவின் சுபாவம் சுக துக்கத்தால் தீண்டப்படாமை. அந்தச் சுபாவத்தை மனிதன் மீண்டும் பெற வேண்டும்.

குப்பை அகற்றுபவனுக்கும் கணக்கனுக்கும்

உரிய தொண்டுகள், உடையார் முன்னிலையில் அவர் களின் மனப்பான்மையை அனுசரித்துச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்படுகின்றன. வேலைகளின் பெருமை குன்றா.

நமது உண்மையான சத்ரு உள்ளத்திலிருக் கிறது. அதைக் காமமென்றாவது கூறலாம்; குரோத மென்றாவது கூறலாம்.

இந்திரியங்களின் வாயில் பரவியிருப்பதால், மனம் மாசடைகிறது. அதனால், புத்தியின் குறைந்து, ஞானம் மாசடைகிறது.

தேவைகளை அறிந்து உடனே போகிப்பதால் கிடைக் கும் பலன் ஒரு அனுபோகமே ஆகிறது.

அபிமானமில்லாத புருஷனுடைய கர்மம் சுபாவமாகவே சாந்தமிகச் சுகமுடையதாயிருக் கும்.

மனிதன் தனது சரீரம், புத்தி, ஆத்மா இவை களைக்கொண்டு ஈசுவரனைப் பூஜை செய்வதற்கு— அதாவது உலகத்துக்குத் தொண்டு செய்வதற்குரிய —கர்மங்களைச் செய்யாவிடில், அவன் திருடன்.

பரோபகாரத்தின் பொருட்டுக் கொடுக்கப்படும் பொருள், அறிவுடன் அளிக்கப்படாவிடின், பல வேளை தீமை விளைக்கும். ஞானத்துடன் சேர்ந்து பொழுதே நல்ல நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் காரியங்களும் பயனளிக்கின்றன.

இச்சரீரத்தில் அவாவில்லாத மனிதன், "நான் இப்ப போகங்களை அநுபவிக்கவில்லை. எனது இந்திரியங்களே தம் காரியங்களைச் செய்கின்றன," என்று கூறித் தப்ப முடியாது. எவன் எதைச் செய்கிறானோ, அவன் அதற்கேற்றவாறு அநுபவிக்க

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருள். இவ்விரண்டினுடைய தயவும் வேண்டியதும் இல்லாதிருக்கிறோமா; யாசகம் வேண்டுவதின் குறையைத் தருணையும் அடங்கியிருக்கிறது. வியாபாரத்துக்கு விரோதமாய் இருக்கும் கருணை கருணையன்று; கொடுமையே. ஆகவே, மனிதன் பக்தியைத் தானும் அறிய வல்லவனல்லன். ஆதலால், அவனுக்குத் தேவையோ—அதாவது பொறுமையோ—வியாபாரம், அவன் எவ்வளவு ஞானியாயினும் வியாபாரத்துக்குப் பாத்திர முடித் தலைப்படைக் கொண்டே வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், பொறுமை மூலமாகவே பிறருக்கு உபகாரம் செய்ய வேண்டும். பொறுமை வளர வளர, முடிவில் அகர்த்தா—போக்தா—சாட்சிபூதமுள்ளவன்—கர்மத்தில் இயைபுள்ளவன் ஆகிறான்.

பிராமணர்களும் சண்டாளர்களும் ஒரே சமமாகக் கருதுவது எவ்விதமென்பதற்கு உதாரணம்: பிராமணனைப் பாம்பு கடித்தால் அவனுடைய மனைவி இவன் விஷத்தையுறிஞ்சி எப்படி அவனைப் பரிவத்துடன் காப்பாற்ற முயலுவாளோ, அவ்வாறே சண்டாளனைப் பாம்பு கடித்த பொழுது அவனுக்கும் ஞானியானவன் தொண்டு செய்வான்.

மனிதன் எவ்விதம் பாவித்துச் சிந்திக்கிறானோ, அப்படியே ஆகிறான்.

உள்ளத் தூய்மையில்லாதவனுடைய பிராணாயாமம் முதலிய அனுஷ்டானங்கள், அவனைப் பந்தத்தில் செய்யச் சாதனங்களாகி, சொர்க்கத்திற்குக் கூடக் கொண்டு போய் விடும். இக்காரணத்தினால், யோகீந்திரரான பதஞ்சலி, இயமம் நியமம் முதலியவைகளுக்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுத்து, அவைகளின் மூலமாக மோட்சத்தை அடைய விரும்ப

வோனுக்கு உதவியாகப் பிராணாயாமம் முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்.

இயமம் ஐந்து: அஹிம்சை, சத்தியம், பிறர் பொருளை விரும்பாதிருத்தல், பிரமசரியம், பிறர் முகம் நோக்காதிருத்தல்.

நியமம் ஐந்து: சௌசம், சந்தோஷம், தவம், ஸ்வாத்தியாயம், கடவுள் வணக்கம்.

பிரமசரிய விரதமென்பது, வீரியத்தைக் கட்டுவது மட்டுமன்று; அத்துடன் பிரமத்தையடைய வேண்டிய அனுஷ்டானம் முதலிய எல்லா விரதங்களும் அதில் அடங்கியிருக்கின்றன.

நமக்குச் சில நேரத்தையும் கடவுள் வணக்கத்திலும் பிறர் தொண்டிலும் கழித்து நமது வாழ்க்கையைப் பயனுள்ளதாகச் செய்வதோடு இன்ப ஆத்தும தரிசனம் கிடைக்கிற வரையில் ஸ்திரமுடன் இருக்க வேண்டும்.

யோகியை அறிந்துகொள்வதற்கு மூன்று அடையாள குறிகளுண்டு; அவை சாந்தமுடைமை, உடைமை செய்வதில் ஆற்றல், சஞ்சலமில்லாத ஒரு முகப்பட்ட பக்தி.

தொண்டு புரியும் எண்ணத்துடன் கொடுக்கும் பொருள்களை அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் பிரகிருதியில் அந்தரியாமியாக விளங்கும் பகவான் ஏற்றுக் கொள்கிறான்.

கடவுளிடத்து ஒரு வழிப்பட்டுப் பக்தி செய்தல் பிறவிப் பிணியைப் போக்கும்.

எல்லோரிடமும் எல்லாம் கடவுளின் ஆவிர்ப்பாவம் என்று உணர்ந்தால், மனது அப்பிரயாசத்தையொழிந்து, அத்துடன் அகங்காரத்தையும் விட்டுவிடுவான்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான் என்ற நினைவு இல்லாதவிடத்தில் தீங்கு இல்லை. பாபத்தின் மூலம் அபிமானம்.

விகாரமற்ற மனிதனுடைய கண், காணத் தகாதவைகளைக் காணாது.

அபிமானமுள்ள மனிதன் தன்னை அவன் நாமரூபமாக நினைக்கும்போது அவன் சேர்க்கையால் விஷய விகாரங்கள் உண்டாகின்றன. பற்றின்மை என்பதன் தாற்பரியம், துக்கமுறாமை. எது வரையில் மனிதன் விகாரங்களுடன் சம்பந்தமாகாது விலகி நிற்கவில்லையோ, அது வரையில் அவன் பீதி கொண்டு தவிப்பான்.

விஷயங்களோடு விளையாடிக்கொண்டு அதே சமயத்தில் அவைகளால் தீண்டப்படாதிருத்தல் சாத்தியம்.

பார்த்தல் கேட்டல் முதலிய கிரியைகள் மன விகாரத்தை உண்டுபண்ணுமென்றிருந்தால், காதுகளை யாய் இருக்கும்.

சமத்துவத்துடன்—சிரத்தையுடன்— கடவுளை வழிபடுவோன், உள்ளத் தூய்மை பெற்றுக் கடவுளைக் காண்கிறான்.

சாஸ்திர விதியின் அர்த்தம், தர்மவிரதங்கள் என்று சொல்லப்படும் நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளவை வெறும் கிரியைகளல்ல; அனுபவத்தாற் கூடிய ஞானத்தை அடைந்த பெரியோரால் காட்டப்பட்ட நல்லொழுக்கமே.

ஒவ்வொருவரும் தமக்கிடப்பட்ட வேலைகளைச் செய்துகொண்டு மனம் போனவாறு போகக் கூடாது. அதற்கு மாறாக, அனுபவத்தால் தீர்க்கமாக உணர்ந்தவரின் வாக்கியங்களைப் பிரமாணமாகக்

கொண்டு ஒழுக வேண்டும்.

தன் கடமையை விட்டு அதற்கு மாறான கடமையைச் செய்யும்போது பக்தியோகத்துக்கு இடமில்லை.

அனுபவசித்தமான சத்ய ஞானமும் அந்த ஞானத்தைப் பின்பற்றிய செய்கையும் எங்கிருக்கின்றனவோ, அவ்விடம் செல்வமும், வெற்றியும், பெருமையும், மாறுதலும் இருக்காமல் வேறெங்கே இருக்க முடியும்?

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

39. யாத்திரை

'மலையே மகம்மதுவிடம் வா,' என்று ஒருவர் கூப்பிட்டாரென்றும், மலை வாராதொழியவே, 'நானே மலையினிடம் போய் வருகிறேன்' என்று அவர் போனாரென்றும் ஒரு கதையுண்டு. நாம் கடவுளின் சந்நிதியிலிருந்தபடியே இருந்துகொண்டு இன்பவடிவாகிய கடவுளை 'வா' என்றால், அது வந்துவிடாது; நாமே எழுந்து அவனிடம் போக வேண்டுவதுதான். 'கடவுளிடம் போங்கள்' என்று கேட்கின்றோம்; அதை மனப்பாடம் செய்வதால் மட்டும் போதாது; நாம் விலகிக்கொள்ள வேண்டுவது தான்; பொறுப்பற்றிருக்காமலிருக்க வேண்டுவதுதான். நாம் ஒரு பெரியாரோடு பழகுவது பயில்வதென்றால், நாமும் அவரைப்போல ஆகிவிடுவது நான் செய்ய வேண்டுவது. 'இறைவனுக்குச் சாத்தியமானது எல்லோருக்கும் சாத்தியமானதே' என்பது பெரியோர் அனுபவம். 'இன்ன வழி ஒழுகினால் இறைவனோடு கலக்கலாம். இன்ன நிலையடையலாம்,' என்பதன் பாதம், 'இங்கே உயிர்நாள் இறைவனின் நிலையடையலாம்; இன்ன நிலையடையலாம்,' என்பதில்லை. 'எவனும் மூன்றே நாட்களில் இறைவனைக் காணலாம்' என்று ஒரு பெரியார் கூறினார். அது நம்பக்கூடியதாக இல்லை. ஆனால், மூன்று மணித் தியாலங்கள் முப்பது நிமிஷங்கள் உலகை மறந்து இறைவனை நினைத்து உருகிக்கொண்டிருப்பது நமக்கு அது பிறழவியலாமல், ஒரு நாள் இருபத்து நான்கு மணித் தியாலங்களும் சமாதியடைந்த வல்ல பெரி

யோர்க்கு அது முழு உண்மையேயாகும்.

'பிழை செய்வது நமக்கு இயற்கையாகிவிட்டதே!' என்று விளையாட்டுப் பேச வேண்டாம். இயற்கை என்பது சென்ற பிறப்பின் செயற்கை. இப்பிறப்பின் செயற்கை இப்பிறப்பிலேயே மறுபிறப்பின்போது இயற்கையாக மாறுகின்றது. ஆகவும் திரும்பத் திரும்பப் பழகிப் பழகி மறுபடியும் திரும்பத் திரும்ப நல்லொழுக்கம் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன; வேறிடங்களில் அம்மாற்றத்துக்குக் காலமாகிவிடுகிறது; அவ்வளவுதான். நம்முள் மிகப் பெரும்பாலோர் அடுத்த பிறப்பிலே இப்பிறப்பிலும் மிகத் தாழ்ந்த நிலையில் வீழப் போகிறோம். இவ்வளவு கல்யாநிலையில் நின்றும் கஷ்டம் கவலை என்ற பாடம் படிக்கிறோம். நுங்கள் அடுத்த பிறப்பை அறியக்கூடுமானாலும், மரிப்பிச் சாக வேண்டுவதுதான். நாமுடைய அடுத்த பிறப்பு எவ்வளவு தாழ்வாயிருக்கும் என்பதைச் சொன்னோம். அவ்வுண்மையை நாம் அறிக வேண்டும். மறுபிறப்பு இல்லை என்கிற உலோகாயதனுடைய நம்பிக்கை வழி கூறும் மெய்யாயிருந்தாலும் வாழ்க்கையால் அவன் மதிப்பிழந்த நிற்கும் நிலையோர்கள் ஆசை வருகிறது. இவை செல்வம் அதிகாரம் முதலிய முன்னால் வரைந்துமே அவர்க்குச் சரியாயிருக்கும் அப்புறம் அவ்வளவுதான்!

மனமாகிய சக்கரத்தைச் சன்மார்க்க வழியிலே இழுத்துத் திருப்புவது மட்டும்தான் கஷ்டம்; திருப்பி விட்டால், கடம் முழுவதிலே நடக்குமென்றுமன்று; போகப் போக அது சுலபமாகிக்கொண்டு போகும். அவ்விதம் பெருகுகிற ஆழ்ந்தவுள்ளயவர்களை,

18911

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விசிறும் சக்தியை முதலில் பாதிப்பது கஷ்டமாயிருக்கிறது. ஓர் எல்லை வந்ததும் அது தானே விழுந்துவிடுகிறது. உரிய இடத்திலே வேகமடைந்திருந்து புத்தகத்தை விட்டுத்தள்ளுவதற்கு ஓர் எல்லை மட்டும் நம்முடைய முயற்சி வேண்டும். அப்புறம் பூமியே அதை இழுத்துக்கொள்கிறது. ஓர் எல்லை மட்டும் கொண்டு வந்துவிட்டால், மனமும் தானே போகும் உரிய இடத்துக்கு.

மனிதனும் எவ்வளவு தூரம் உயரப் போக முடியும்? எவ்வளவு தூரம் மேலேயும் போக முடியுமோ என்று ஒரு கை பார்க்கத்தான் வேண்டும்; போய்க் காட்டத்தான் வேண்டும் என்று தெளிவு கொண்டு. உயர உயரப் போனால், உலகப் பொருள்கள் எப்படியாவது தெரியுமல்லவா? சிறு சிறு நிலைமையில் தெரியவில்லையென்பதில்லை. உலகத்திலே [illegible] போகிறவர்களையும் [illegible] முடியாத இவை [illegible]. [illegible] இவ்வுலக உண்மையும் [illegible] இருந்து மேலே உலக சிறுபக்கங்கள் [illegible]. அவனுடைய உண்மை வாழ்க்கையின் இரகசியத்தை [illegible] முடிவாகப்போகிறது.

நாம் போகப் போகத் தெளிவு கிடைக்கிறது. 'போக வேண்டுமா? போகிறதற்கு இது வரை காணப்பட்ட வழிகள் சரிதானா?' என்று நின்று கொண்டே அலைந்து பார்ப்பது பிழை. வேண்டுமானால், பழைய வழிகளிற் கொஞ்சதூரம் மட்டும் போய் அப்புறம் ஆலோசித்துக்கொள்ளலாம். இந்த [illegible] ஆராய்வோமானால், ஆராய்ச்சி முடிவு முன் பிறப்பு [illegible]. மறுபடியும் [illegible]

இடத்திற் கல்லாது இன்னுமிடமிருக்கிறதென்றுதான் பார்க்க வேண்டுவதாகும். நம்மைப் போன்றவருக்கும் எல்லா வழியிலும் [illegible] முன்னோர் பெரியோர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுகண்டவிட்டு—[illegible] முடிவுகண்ட விட்டு—முடிவிலிருந்து தொடங்குவோமென்பது மடமை. பழைய வழிகள் சிறந்தவையாயினும், அவ்வழிகளிற் சென்றேதான் காண வேண்டும்.

புலவர் பெருஞ்சேரல் முன்னர்—உலக வாழ்க்கைகள் முழுவதிலும் இருந்து சுவை பார்க்குமுன்னர்—வாழுவதற்கிட்டதென்று மயங்கிப் [illegible] கட்போர்களை காரியத் துக்கமும் [illegible] தம்மைத் தாங்குமவையே—அவைகளோடு [illegible] தங்களைத் தாழ்த்திக்கொள்ளுகிற நாற்றுள்ளத்தை—பற்றி வாழ்க்கையைத் துறவிகள் [illegible] வேண்டும். [illegible] தொடர்ந்து செல்லுகிற [illegible] போல, படிப்போடு செயல் தொடர்ந்து போக வேண்டும். தனியே நூலின் மேலே கண்ணை ஓட்டிக் கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? நல்ல வழியிலே நின்று பழகிக்கொண்டால், அனுபவ உணர்வு அரும்பத் தொடங்கிவிட்டால், நல்ல நூல்களின் சுவை பிறக்கிறது. 'என்ன எப்படி இருந்தனம்? எல்லாம் சிறந்த எனக்குப் பொருந்தமான வழி எது?' என்று கேள்விகள் எழுந்து கொண்டேயிருக்கும். அவைகளுக்கு நல்ல நூல்களோடு தன்னுடைய அனுபவமும் மறுமொழி சொல்லும். நல்ல குருவைக் கண்டுபிடிப்பது கஷ்டம். ஆதலால், நல்லறிவுடையோர் பாராட்டும் நூல்களையே தெரிந்து படிக்க வேண்டும்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

போகப் போக, தான் அநுபவத்திற்கண்ட உண்மைகளைப் பெரியோர் பலர் எழுதி வைத்திருப்பதை அறிவான். நூலறிவு அநுபவ உணர்வைத் தோற்றுவிப்பதற்கு மட்டுமே உபயோகப்படுகிறது. சுவைத்துப் பார்த்தது அநுபவ உணர்வு; பூட்டை விடுவிப்பது நூலறிவு. இப்பக்கையுடையோர் பல நோக்கில் புறத்திருந்து தரப்படும் காரியம் ... அன்னார் ஞானமார்க்கத்திலே திளைக்கிறது மாத்திரம் நாடப்பட்டுக் கொண்டு என்று பாவிப்பது, கற்பனை தருப்படுகிற கவிமுறை என்று சொல்லப்படும். அநுபவ உணர்ச்சியுள்ள நிலைமையைத் தருவது கல்வி; அதற்கு வழி கோடுத்து நில்லாது செய்வது கல்வி. அநுபவ உணர்வு விரிந்துவிட்டால், புத்தகங்களே வேண்டுவதில்லை. 'குருவில்லா வித்தை பாழ்' என்பது, குருவில்லாமல் சாஸ்திர போதனை அடைவது மகா கஷ்டம் என்பதனாலேதான். இருவருடைய பொதுப்பண்பு சன்மார்க்கத்தின் ஆரம்ப விதிகளிலிருந்தே முறைமையையும் செய்முறைகளையும் பெறுதல், அச்செயல்களைக் குருவாய் நின்று உண்மைப் பொருளைத் தெளியக் காண்பிப்பவர். திருவருளொளியிலே அநுபவ உணர்வு விளங்கும் போது அது மெய்யறிவென்று வழங்கப்படுகிறது.

நல்லோர் அருளுரைகளோ, நல்லாசிரியர்களின் அநுபவங்களோ, மனத்தின் ஈடுபாட்டைப் பெரிதும் எழுப்புகின்றன. அவ்வாறு எழுந்த ஈடுபாடு சிறிய நல்லாசையும் ஒவ்வொரு முன்னேற்றமும் நம் மன உள்ளத்தை விரிவுபடுத்தக் கூடியதே. வாழ்க்கை மாதிரியைக் கற்றுக்கொண்டு வெளியேத்

தொடர்ந்து மேலே போய்ப் பூத்துப் பொலிகின்றன. பெரியோர் காட்டும் வழிகளைப் பற்றிக்கொண்டு அருளொளியை நாடி மேலே செல்லுவோமாகில், இன்பமெல்லாம் எத்தனையோ அங்கே எழுந்து வாங்குகிற பெருங்கடலில் மூழ்கிவிடுவதும் இடம் பெறாமலும் சேர்ந்துபோட்ட இடத்திலே இல்லாமலாகும் இடத்திறகு மனமலை உயர்ந்து முன்பங்களில் அழுந்தாமை மட்டுமன்றி, சகலருக்கும் இவை பெறாமையிலே ஆசைச் சுமையற்ற எளிய உயர்ந்த உள்ளமுடையவன் உலகத்திலே வாழ்வான்.

'கள்ளேறிச் செல்வோருக்கு வெற்றியேயன்றித் தோல்வியில்லை' என்பார்கள். அவனுக்கு நேரும் அவனுக்கு வருகிற வெற்றிகளைத் தோல்வி என்று பிறருடைய எண்ணம். வேண்டுமாயின் சந்தர்ப்பம் வருகிற துன்பமும், தோல்வியே வருவதில்லை.

தாமும் கரையேறிப் போகாமல் நம்முடைய அருள்ளங் கூறுப்பி நம்மையும் தம்மோடு சேர்த்துக் கொள்ள ஆசை கொள்ளுகிற பெரியோர்கள் பெரும் மைக்க நியாயங்கள் முழுதுக்கும் பெரியோர் விட்டு வொழுதிய மறுமொழி கொடுத்திருப்பார்கள். நம் அக்கினையை விட்டுப் பெரியோரிடம் நன் புக வேண்டும். எழுமி சாற்றுமொழிந்து இருள்சேரக் கூசாமல் மனத்திலேயுள்ள சரித்திரங் காட்டி வேறும்; அவனியும் தூய்மை கொடுப்பார். அவன் அளவற்ற பொருளையோடும் திறனையும் கருதிக் கருணை செய்து மருந்து கட்டுகிறான். அழுக்கடைந்துள்ள முன்னிட்ட அருவருப்பான நம் மனத்தைப் பெரியோர்க்குத் திறந்து காட்ட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் அருள்மொழிகளாலே நம் மனத்தைத்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நல்வினை செய்து, ஆசீர்வாதமாகிய மருந்தையளித்து, நம்மைக் காப்பார்கள்.

அறாளை பட்டு வஸ்திரம் சட்டை கிடைக்கது; நல்ல கல்லானப்போது கிழுகள் கிடக்கிறது; இவைகளை உபயோகிப்பதால் என்ன நஷ்டம்? ஏன், பொன்னாலே செய்யப்பட்ட கூரிய கத்தி வழியிலே கிடக்குது. எடுத்து இடுப்பிலே சுற்றிக்கொள்ளலாமல்லவா? பெரிய ஞானக்கூட்டம்—நல்ல சாஸ்திரம்—இவருடைய பெருமையைக் காட்டுகின்றனவ தற்கு; விஸ்தரித்த பட்டாடைகள் தாயகதராவடை கள் எல்லாவற்றையும் அதிர முழுமையாக அணிந்து கொண்டு போகலாமல்லவா? இவைகளைப் போலத் தான் தேவைக்கு மேல் பந்தப் பொருளை உடைமை வைத்தலும்.

விளக்கின் ஒரு புறத்திலே ஒளிப்போக்கைத் தடுத்தால், மறு புறத்திலே பிரகாசம் அதிகமாகும். ஒரு ஒளி மடங்குதலால் கண்ணாடிக்குள் ஒளி மறை படி இரசம் பூசிவிட்டால் பொருளின் சாயை தங்கித் தோன்றுகிறது அதனாலன்றோ. தம்முடைய ஆட்டைக் கடத்துவிட்டால், வீடு போகவிடா மல் திருப்பிவிட்டால், மனத்திலே வரும் பராமானந் தம் தேக்கி நிற்கும். பழனிசாமி வருகிற கல் கை தெறுப்பின்றி ஏற்பதுடன் பாலத்தொன்று கடவுள் வழிபாடுகளாலும் உடலை வருத்திப் பயன் கொண்டால், உயிர் உயர்வுறும்; உள்ளிருப்பும் பொங்கும். சுவர்களை வெளியின்பக்கலே விடக்கு இசேடுமே, அவ்வளவும் உயர்ந்த பள்ளிடமாக மாறி வரும். புலன்கள் உல்லாச உள்ளவை உயிர் பட்டினி கிடக்கிறது.

பரீட்சைக்கு எழுதிவிட்டு காத்திருக்கிறோம். எழுதியதற்கு ஏற்பத்தான் இப்பொழுது முடிவு வரும். இப்பொழுது படிப்புகள் முடிவை அடுத்த முறை பெறலாம், ஒரு கஷ்டம் வந்துவிட்டதென்று கடவுளை நேற்று கையுடன் கும்பிட்டோம். இன் னும் சில நாட்களில் பெரிய கஷ்டம் வந்துவிடுகிறது. என் தெரியுமா? எப்பொழுதோ ஆகிய இந்த வேண்டிய உடம்படுத்திக்கொண்டோம். இன்ன காரியம் வரவேண்டுமென்று. அது வந்துவிட்டது. முடிவைச் சரி பண்ணிய வேண்டுமோ? இல்லை வேண்டுமோ நிறைவேற்றுமோ? நேற்றைக்கு 'ஐயா, சுவாமி, பகவானே, எனக்கு அது கஷ்டமாம் இல்லாக்க வேண்டும்,' என்று அழுதோம். இன் றைக்கொருக்கு, 'எம்பெருமானே, அது வந்துவிடப் போகிறதே! அதை பாராயணஞ்செய்ய வேண்டும் சாமி,' என்று படைக்கிறோம். அது வந்துதான் விடு கிறது. வாயைப் பொத்திக்கொண்டு ஏற்க வேண்டு வதுதான் ஆனால், 'வருவது வருக!' என்றிருந்தால், இந்தக் கஷ்டங்கள் வந்திராதல்லவா? இறைவனே நோக்கி 'ஐயா, நீயே கதி. எது செய்வதாயினும் செய்துகொள்,' என்று கூறிவிட்டிருந்தால், அவன் நம்மை காத்துவிட்டிருப்பானல்லவா?

'பஞ்ச சீலங்கள் புத்த மதத்தினர்க்குரியன; இராமாயணங்கள் போக மதத்தினர்க்குரியன; அஷ்ட புண்ணியங்கள் சைவர்க்குரியன,' என்று பொதுவான நல்லறங்களிலேயும் பொருள்கொண்டு தனித்தனி அறியும் வழியாகும். ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தே துக்கு நல்லவையெல்லாமே கடவுளும். உண்மை யொன்று ஆகுகின்ற தெரிவென்று அவிரோதப்புடை

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யாரை ஆறுதலாகப் பார்த்தால், உடலாட விராவ் கின என்ன செய்வது?

பெரியோருக்கு அமைந்திருந்த தெய்வ வழியைக் கண்டு அதிலே செல்லத் தொடங்கினேன், மற்றவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு தான், ஆனால், நிலைமையாளருக்கு எவ்வளவு கூறினாலும், அவர்கள் திருந்துவார்களா? அதற்கு ஒரே வழி தன்னைக் கடவுட்கு இருத்திக்கொண்டு தன்மேற் படிந்த கடவுட்சாந்நித்தியம் அவர்மேல் வீசச் செய்வதே. அவர்களோடு தேடாது சேர்ந்து உறவாடி நிற்றலே.

இரங்கல் உரைகள்

1947-ஆம் ஆண்டு, ஆடித்திங்கள், 19-ஆம் நாள் அருட்புரு விபுலானந்த அடிகளார் அவர்கள் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்தார்கள். அடிகளாரின் மறைவு தமிழுலகிற்கு ஏற்பட்டதொரு பெருநட்டம்; தமிழகத்திற்கும் ஈடு செய்ய முடியாத நட்டமாகும். என்றாலும், 'இருப்பது பொய்; இறப்பது மெய்,' என்ற ஆன்றோர் மொழிக்கிணங்க, மனிதப்பிறவி எடுத்த எவரும் இறந்துதானாக வேண்டும். அந்தப் பொது விதிக்கு யாருமே விலக்காக முடியாது. ஆனாலும் அன்று, அடிகளார் இப்பிறப்பைப் பெரும்பேறு பெற்றார். அத்துயரினை மறப்பதற்காகவும் அடிகளாரின் பக்தர்களுக்கு ஆறுதல் கூறும் முகமாகவும் பல அறிஞர்களும், பெரியார்களும், புலவர்களும், தலைவர்களும் இரங்கற்பாக்களையும் இரங்கல் உரையினையும் யாத்துள்ளார்கள். அந்த வகையிலே அன்பர்கள் விபுலானந்த அடிகளாரைப் பற்றி யாத்துள்ள இரங்கல் உரைகளிற் சிலவற்றை இங்கு நினைவுகூர்தல் பொருத்தமுடையதாகும்:

1

சிறந்த தமிழ்ப் பேராசிரியரும் ஆங்கிலம் முதலிய பல மொழிகளில் மிக்க திறமை படைத்தவர்களும் ஆகிய சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள், அண்மையில் பூரணம் எய்தினமையறிந்து மிக்க வருத்தமடைகின்றேன்! இவர்கள் தமிழ்மொழியின் மேல் அன்பு அருள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முதலிய உயர்குணங்களும் படைத்தவர்கள்; ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆராய்ச்சியறிவும் பேச்சு வன்மையும் வாய்க்கப்பெற்றவர்கள்; என்றும் சாந்தமே நிறைந்தவர்கள். யாழ்நூலை வெளிப்படுத்தும் சுவாமிகள் பூதவுடல் மறைந்ததை நினைந்தால், 'இந்நாளில் இவர்கள் தோற்றம் செய்தாரோ!' எனக் கொள்ளத்தக்கதாக உள்ளது. சுவாமிகளுக்குச் செய்யுளியற்றும் திறமையும் உரைநடை எழுதும் வன்மையும் நன்கமைந்திருந்தன. பிறமொழிப் புலமைக்களஞ்சியம் இன்று காலஞ்சென்றதால் மறைப் பட்டுவிட்டது. அடிகள் இன்னும் பல்லாண்டிருப்பின் தமிழுலகம் பெரிதும் பயன் எய்துமே! அங்ஙனம் இல்லாமல் போனது பெருங்குறையே. அடிகள் தமிழ்நாட்டிற்கு அளித்த தொண்டும், தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்த்தபடி நெடுநாள் வையாமல் எடுத்துக்கொண்டது பெரிதும் இரங்கத்தக்கதே! அடிகள் நல்லுயிர் இறைவனடி நிழலிற் பொருந்து அழிவில்லாத இன்ப நுகர்ச்சியில் தங்கப்பாடு வாழ்வாராக!

மகாமகோபாத்தியாய, பண்டிதமணி,
மு. கதிரேசச் செட்டியார்.

*

2

தமிழ் நாட்டின் கலை இன்று அஸ்தமித்துவிட்டது. இது ஈழநாட்டிற்கு மட்டுமன்றி, தமிழ் நாடு முழுவதற்கும் ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அவர் மறைவுக்கு உண்மையில் துக்கப்பட வேண்டியவன் நான்; ஏனெனில், சுவாமிகள் எங்கள் திருச்சி ரேடி-யோவில் கவியரங்கு நடைபெற்ற போது சந்தித்து கூட்டத்துக்கு வரவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்.

வந்தேன். ஆனால், சுவாமிகள் தமக்காகவே சேயப்புறப்பட்டுவிட்டார். அவரது ஞானபாரம்பரியத்தில் அவர் விட்டுச் செல்லும் சேவையை நாம் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

—கவிஞர் வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை.

*

3

முழுமை வளர்ச்சிப்பின் இலட்சியமாய அவர் செந்தமிழ் மொழியான மிடையே அடிகள் மறைந்தது பெருந்துயரளிக்கிறது. விபுலானந்தர் கல்வியும் ஒழுக்கமும் அமைந்த உரைப் பண்கொண்ட பெரியார். அவர் செய்த யாழிசை நூல் தமிழ் உள்ள மட்டும் தமிழுக்கு இசைபொருள் தந்து நிலைபெறும். விபுலானந்தரை இழந்து வருந்தும் தமிழ் மக்களுக்கு என் அனுதாபமாகுக! அவர் வரலாற்றையும் விரிவாக எழுத வேண்டும்.

—யோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

*

4

அண்மையில் விபுலானந்த அடிகள் நம்மைவிட்டு நீங்கியது தமிழுலகத்திற்கே பெரிய நஷ்டம். யாழ் நூலையது வெளிவர இறைவன் அருளினனே!

—கி. வா. ஜகந்நாதன்

*

5

தமிழ் மொழியை வளர்த்திட்ட அருமருந்தன்ன புதல்வரைத் தமிழன்னை இழந்துவிட்டாள். நாடு தன் அறிவும் ஆற்றலும் இழந்துவிட்டது. எங்கும், எல்லாரும் அறிந்த விபுலானந்த அடிகள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறைந்துவிட்டார். அவரது மறைவு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். யாழ் நூலைக் கருவூலத்தைத் தருவதற்காகத்தான் அடிகளைத் தரித்திருந்தார். தோற்றுவித்தது என்று சொல்லத்தக்கதாக மறைந்து விட்டார்.

பண்டிதமணி, புலவர்மணி
இ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை

* * *

6

ஈழநாட்டிற் பிறந்த ஆங்கிலமும் தமிழுங் கற்றுப் பெரும்புலவராய் மதிக்கப்பெற்று விளங்கியவர்களுள் ஒருவராய் எண்ணப்பெறும் சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளுடைய பெரும்பிரிவு இன்று எவர்கள் உள்ளத்திலும் பெருந்துயரளிக்கிறது. சுவாமிகள் தம் நாட்டிலன்றிப் பிறநாடுகளிலும் சென்று, கற்றோரும் கல்லாரும் வியப்படையுமாறு பிரசங்கங்கள் செய்து பெருமதிப்புப் பெற்றவர்கள்; மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலிருந்து வெளிவரும் 'செந்தமிழ்' பத்திரிகையிலும் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சுக்கூடத்திலிருந்து வெளிவரும் 'ஈழகேசரி' பத்திரிகையிலும், மற்றும் பல பத்திரிகைகளிலும் எவரும் பாராட்டத்தக்க பல கட்டுரைகளை எழுதிவெளிப்படுத்தித் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குப் பயனளித்தவர்கள்; சிலப்பதிகாரமென்னும் முத்தமிழ் நூலினை நன்கு ஆராய்ந்து, தாம் புதியதாக ஒரு யாழ் நூலியற்றி [illegible] தேயத்தில் உள்ள திருக்கொள்ளம்பூதூரிலே பல புலவர்களும் கூடிய சபையிலே அரங்கேற்றிப் புலவர் பலராலும் மதிக்கப் பெற்றவர்கள்; செய்யுளியற்றும் வன்மையும் பூண்டவர்கள்; பாடும் வன்மையுமுடையவர்கள்;

சிதம்பரத்திலுள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப்பேராசிரியராயிருந்தவர்கள்; சென்ற சில ஆண்டுகளாகக் கொழும்பிலுள்ள பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்ப் பகுதிக்குத் தலைவராயிருந்தவர்கள்; மற்றும் பல பெருமைகளும் வாய்ந்த சுவாமிகளை இழந்து பெருந்துயருறும் தமிழ்மக்களுக்கு யாமும் எம்துயரைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். சுவாமிகளுடைய உயிர் சாந்தியடைவதாக!

—வித்துவான் சி. கணேசையர்

* * *

7

தமிழ்ப் பெரியாரான விபுலாநந்த அடிகள் மறைந்தமை கேட்டுத் திடுக்கிட்டுப் போனேன்! முத்தமிழ் வித்தகரை இனி என்று காண்பேன்! அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ப் பேராசிரியராய் இருந்து அருந்தமிழ்த் தொண்டு அவர்கள் ஆற்றியதை விளங்கி வியந்து நாங்கள் எல்லாம் உவகைமிக்கோம்! அவர்களுடைய மதங்க சூளாமணி, யாழ் நூல் ஆகிய அருங்கலங்கள் என்றும் தமிழ் மக்களுக்கு அணிசெய்வன ஆகும். அவர்கள் இறைவன் அடியில் இரண்டறக் கலந்திருப்பார்கள் என்பது உறுதி.

—டாக்டர். அ. சிதம்பரநாதஞ்செட்டியார்

* * *

8

உயர்திரு. விபுலாநந்த சுவாமிகள் அவர்கள் மறைந்துவிட்ட செய்தி கேட்டு ஆழ்ந்த துயரடைகிறேன்! இவ்வளவு விரைவில் சுவாமிகள் மறைந்துவிடுவார் என்று நான் கன

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

விதும் நினைக்கவில்லை. தமிழுலகம் பரிகரிக்க முடியாதபடி ஒரு பெரியாரை, அறிஞரை, அருளாளரை இழந்துவிட்டது. அடிகள் பூரணமாக எழுதவிருந்த அரிய நூல்களைத் தமிழுலகம் எதிர்பார்த்திருந்தது. ஆனால், சுவாமிகளின் புகழ் மட்டும் தமிழ்ப்பாஷை உள்ள வரையில் நிலைநிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. ஏனென்றால், சுவாமிகளால் எழுதப்பட்ட மதங்க சூளாமணியும், யாழ்நூலும் தமிழருக்குப் பொக்கிஷமாய் விளங்குவன. யாழ் நூலை எழுதுவதற்குச் சுவாமிகள் பதினாலு ஆண்டுகளுக்குமேல் உழைத்தார்கள். அந்நூலைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் அவர்கள் எவ்வளவு வருந்தியுழைத்தார்கள் என்பது நேரில் பழகிய எனக்கு நன்றாகத்தெரியும். பொதுவாகத் தமிழுலகும், சிறப்பாகத் தமிழ் இலங்கையும் சுவாமிகள் விபுலாநந்த அடிகளை இழந்துவிட்டன. இனி இன்னொரு விபுலாநந்தர் தோன்றுவதற்கு இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகள் செல்லுமோ!

—மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி

* *

௩

எமது ஆசிரியப் பெருந்தகை அருள்மிகு விபுலாநந்த அடிகள் 19—7—47இல் திடீரென இறைவன் திருவடி அடைந்தார் என்பதைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்டேன். அந்தோ! இனி அடிகளின் திருமுகத்தை என்று காண்பேன்! அவர்களது தித்திக்கும் மணிவார்த்தைகளைக் கேட்கும் நாள் என்றோ! அடிகளின் மெலிந்த உடலையும், பரந்த நெற்றியும், இனிய குரலும், சுந்தரமான ஒளிவீசும் மலர்ந்த முகமும் அவரைக் கண்டோர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை

கொள்ளும். அடிகள் முத்தமிழும் அறிந்த வித்தகப் புலவர். அவரது இயற்றமிழ்ப் புலமையினை அவர் எழுதியுள்ள ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளால் அறியலாகும். அவர் பல்லாண்டுகளாக அரிது முயன்று ஆராய்ந்து அண்மையில் வெளியிட்ட யாழ் நூல் ஒன்றே அடிகளின் இசைத்தமிழ்ப் புலமையினை விளக்கப் போதிய சான்றாகும். அவர் எழுதிய மதங்க சூளாமணி என்ற நாடகத் தமிழ்நூல் அவருக்கு நாடகத்தமிழிலிருந்த புலமையினை எடுத்துக் காட்டும் சான்றாக உள்ளது. அடிகள் ஆங்கில இலக்கியத்தின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அறிந்தவர் என்பது அவர் ஆங்கிலேயக் கவிதை பொருள் பற்றி எழுதிய கட்டுரைகளால் அறியலாகும். அவர்க்குப் பிரெஞ்சு மொழியும் தெரியும். அடிகளார்க்கு வடமொழிப் பயிற்சியும் உண்டு. அவர் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் முதலிய தத்துவங்களையும் நன்கு அறிந்தவர். 1935-ஆம் ஆண்டு, மார்கழி மாதம், 19, 20, 21-ஆம் நாட்களில் வேலூரில் நடைபெற்ற சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் 30-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவை ஒட்டிய மகாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். அப்பொழுது அவர்களின் தலைமையில் பேசும் பேறு எனக்கிருந்தது. இத்தகைய பல புலமைமிக்க அடிகளாரை இனி என்று காண்போம்! யான் 1931 முதல் 1934 வரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் (B.A. Hons. Tamil Language and Literature) படித்த போது அடிகளார் என்னைச் 'சுந்தரம்' என்று சொல்லியே பாசத்துடன் அழைப்பதுண்டு. சிதம்பரம் கோயிலுக்குப் பொழுதுபோக்கில் நாள் எங்களை அழைத்துச் செல்வதுண்டு. இனி

எம் ஆவியோடு ஒன்றியிருக்கும் செல்வன்! அந்தோ! தமிழ் நாடும் ஈழமும் ஓர் இசை வாணரை இழந்தன. இத்துணைப் பெருமை மிக்க அடிக ளாருக்குச் சிறந்த நினைவுக்குறி ஏற்படுத்துதல் வேண் டும். அன்னாரது திருவுருவப்படம் தமிழ் நாட்டுப் புலவரோடு தமிழ்ச் சங்கத்திலும் இடம் பெறுதல் வேண்டும். சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணா மலைப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் முதலிய இடங்களில் அன்னாரது பெயரால் பரிசு கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அடிகளாரின் பல திறப் பட்ட தொண்டுகளைப் பாராட்டி ஒரு நினைவு மலர் பிரசுரித்தல் காலத்தின் இன்றியமையாதது. இவைகள் எல்லாம் சிறக்க நடைபெற இறைவன் திருவருள் கூட்டுவானாக! அடிகளாரின் ஆன்மா அமைதி அடைவதாக!

—பூ. ஆலால சுந்தரம்

* * *

10

முத்தமிழ்ப் பெரும்புலவரை—பல்கலைச்செல் வரை—அறிவொழுக்கத்தாலுயர்ந்த பெரியாரைத் —தமிழ்த் தொண்டரை—தமிழ்த் தாயின் தலைப் புதல்வரை—தமிழ் உலகின் இசை வள ஞாயிற் றை—தமிழ்ப் புலவர் மரபைத் துலக்கிய தண்மதி யை—சொற்பெருக்கொண்டலைத்—தமிழ் மக்களின் அறிவுக் களஞ்சியத்தை—இன்று நாம் இழந்து வருந்து கின்றோம்! ஆளுடைய பிள்ளையார் ஏழிசைப் பேருருவாக்கியது போலவே, அடிகளாரும் சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களிலிருந்த இசைத்தமிழ் அணிகலன்களை ஒன்று சேர்த்து உருவுடன்

புத்துயிரும் அளித்திருக்கின்றார். தமிழ் மக்கள் என் றும் நினைத்து நினைந்து வியக்கத்தக்க முறையில் யாழ் நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

—பண்டிதர், வித்துவான் கா. பொ. இரத்தினம்

* * *

11

கலாநிதி பெரும்பேராசிரியர்; ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழி, இலத்தீன் ஆகிய மொழிகளில் பாண் டித்தியமுடையவர்; விஞ்ஞான பண்டிதர்; கணித சாஸ்திரம் இயற்பியல் வித்தகர்; ஆராய்ச்சித் திறத்தவர்; முத்தமிழிலும் வல்லவர்; பெருமையும் புகழும் தாமே வந்தடையப் பெற்றவர்; பெரு வித்துவான்களால் மதிக்கப்பெற்ற பெருந்தகை; நல்ல பத்திமையினர். இவ்வாறு சிறந்த பாண்டித்திய மும், உயரிய விவேகமும், பரந்த அறிவும், ஆழ்ந்த நுண்ணுணர்வும் இத்துணையென்று அளவிட்டுக் கூற முடியாது. மக்களின் மேம்பாட்டிற்கு ஊழியராயுடையார் பரிசீலனை வழி காட்டியாக நின்ற முத்தமிழ் முனி வரை இனி என்று காண்போம்!

—குமாரசாமிப் புலவர் அம்பலவாணர்

* * *

12

முத்தமிழிலும் சிறப்புப் புலமை பெற்று பல மேருவின் விளக்குப் போலத் தமிழ் நாடெங்கும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த சுவாமிகளின் தேகவி யோகமானது பெருநஷ்டமாகும்.

—பண்டிதர் க. சபா. ஆனந்தர்

* * *

18911

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

13

செந்தமிழுலகின் கண்ணா விளங்கிய யாழ்நூல், விபுலாநந்த அடிகளை இழந்தோம் உள்ளமும், வள்ளுவர் ஆதிகர், தொல்காப்பியர் ஆய்வர் என்று பேர உருக்கொண்ட யாழ்ப்பெரும்புலவரை — அறிவுப் பேழையர் கள் ரசிக்கவும், அழிவிலின்ற மீந்த ஞானியை—வேதாந்த விளக்கைப் பறி கொடுத்துச் செயல் தமிழகத்துக்கு என்றும் ஈடு செய்ய முடியாத பெரிழப்பாகும். அடிகளாரின் புகழ் அறிவுச் சுடர் அறிவொளி ஞாயிற்றுக்கு என்றும் வாழ்கப்படுக!

—வித்துவான் க. வேந்தனார்

* * *

14

தமிழ் மொழியினதும் தமிழனதும் புகழைத் தசிர்காமம் தொடங்கி இமயம் வரை அல்லலையில் நிலைநாட்டிய பன்னிரண்டு பெரியார் அறுபட்டார். விபுலானந்த அடிகள் இல்லமை நீத்துப் புகழுலகு புக செய்திகேட்டுப் பிரிவாற்றாது உள்ளம் கலங்காத தமிழருண்டோ? தமிழ்ப் புலமை, வேதாந்த சித்தாந்த ஞானம், வடமொழிப் பயிற்சி, கணித அறிவு, விஞ்ஞான சாஸ்திர விற்பன்னராய், மேனாட்டிலக்கியக் கல்வி இவையெல்லாம் ஒருங்கு வாய்த்த ஓர் பெரும் பண்டிதர். அடிகளாரைப் போலப் பெற்றுள்ள இன்னொருவர் இருக்கிறார். நல்லரைத் தமிழ் அன்னை எப்பொழுது பெற்றெடுக்கப்போகிறது? சிறந்த ஆராய்ச்சி முறைகள் மேனாட்டில் மலிந்து வளர்ந்து, அம்முறையின எடுத்தாளுதல் எம் நாட்டில் அரிதாக விருக்கும் இக்காலத்தில், அவற்றைத் தழுவி அடிகள்

பதினெட்டு ஆண்டுகளாகத் தென்மொழி வடமொழி இரண்டிலுமுள்ள இலக்கியங்களைத் துருவி ஆராய்ந்து, தமது நுண்மதிகொண்டு கணித சித்தாந்த சாஸ்திர அறிவைப் பிரயோகித்துப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் மறைந்தொழிந்த இசைத் தமிழ்ப் பாணியினை உலகறிய விளக்கிக் காட்டினர். அடிகளது இவ்வாற்றலான ஆராய்ச்சியின் பயனே, சமீபத்தில் கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க ஆதரவில் அரங்கேற்றப்பட்ட யாழ் நூல் என்பது. அடிகளுக்கு யாம் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு ஒன்றே உண்டு. சிரஞ்சீவி பட்டம் பெற்ற அவருடைய வாழ்வு எங்களுக்கும் எங்கள் பின்னோருக்கும் நெடுநாள் நின்று அறிவொளி பரப்பி, அளவில்லா ஊக்கமும் அளிப்பதற்கு ஞாபகச் சின்னம் நிறுவுதல் அமைத்தல் வேண்டும். இக்கடமையைத் தமிழன் ஒவ்வொருவனும் தனது இன்றியமையாக் கடமைக் கொள்வான் என்று எதிர்பார்க்கின்றோம்.

—க. ச. அருணந்தி

* * *

15

ஈழத்து ஞானாசிரியம் மறைந்தது. தமிழுலகிற்கு ஒளியூட்டிய மணி விளக்கு மறைந்தது. தமிழ்ப் பெருமக்கள் யாவரையும் மிகவுயர்ந்த ஸ்தானம் வகித்த தமிழ் நாட்டு முத்தமிழ்ப் பேராசிரியரை இன்று பறிகொடுத்துவிட்டோம்.

—ஈழகேசரி அதிபர் நா. பொன்னையா

* * *

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

16

தமிழகம் தமிழ் மொழியை வளர்த்த ஞானி ஒருவரை இழந்துவிட்டது. ஈழம் தன் செல்வச் சீமானை இழந்துவிட்டது. இன்னும் பல காலம் வாழ்ந்து பணி செய்யக் கொடுத்துவைக்காமல் இறைவன் சதி செய்துவிட்டது. அரும்பெருந்தொண்டு புரிந்தவரான விபுலாநந்த அடிகளார் மறைந்துவிட்டார். அவர் நஷ்டம் பொறுக்க முடியாதது தான். இருந்தும், பிறவிபெற்றதன் இறுதிப்பயன் மரணமாக இருப்பதினாலே, யாமென்ன செய்வது! அடிகளார் காட்டிய செம்மையான பாட்டையிலே, அவரது கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நடப்பதே, நாம் அடிகளாருக்குச் செய்யும் கைம்மாறு ஆகும்.

—"திருவருள்"

* * *

17

மதங்கசூளாமணி முதலிய அரும்பெரு நூல்களை இயற்றியவரும், 'இலங்கையிலும் தமிழ் கற்றுணர்ந்தவர்களிருக்கின்றார்கள்,' என்பதற்கு அத்தாட்சியாக விளங்கியவரும், இளங்கோவடிகளைப் போன்று இளமையிலே துறவு பூண்டு தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வதையே தமது பெரும்பணியெனக் கொண்டு வாழ்ந்த பெரியாருமாகிய சுவாமியவர்கள் இறந்த செய்தியையறிந்து வாய்விட்டழ வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

—பண்டிதர் வி. ஏ. ஜோன்பிள்ளை

* * *

18

'உலகின் எந்தப்பொருளிலுள்ள பற்றை விட்டாலும் தமிழிலுள்ள பற்றை மட்டும் விடமாட்டேன்,' என்று கூறியது மாத்திரமல்லாது தமிழ்ப்பணிக்கே இறைபணிப்புனிதத் தூய வாழ்க்கை வாழ்ந்து வந்த சுவாமி அவர்கள் இறந்தமை மிகவும் துக்கம்.

—வித்தியாதரிசி எஸ். தியாகராஜா

* * *

19

தமிழுக்குத்தொண்டு செய்தோர் என்ற முறையில் ஆராய்ந்தால் சுவாமியவர்களின் மரணம் தமிழ்ச்சமூகத்திற்கு மாத்திரமன்றி, முஸ்லிம் சமூகத்திற்கும் பெரிய ஒரு நஷ்டமாகும்.

—கம்பளை நகர சபைத்தலைவர் ஜனாப் S. M. சரீப்

* * *

20

தெளிவுற எழுதல், சொற்பொருள் யாத்திடுதல், சொற்பொழிதல் என்னும் மூன்றிலும் சிறந்த புலமை ஒருங்கே அமையப் பெற்ற சுவாமிகளவர்களின் இறப்பு, தவிர்க்க முடியாத நஷ்டமாகும்.

—ஆசிரியர், எஸ். நடராஜா

* * *

21

வேதாந்த அமுதினைத் திரட்டி மக்களுக்கு வழங்கிக்கொண்டிருந்த சுவாமிகளவர்களின் பிரிவு கவலையைக் கொடுக்கிறது.

—வித்தியாதரிசி, வே. சிவகுரு

* * *

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

22

இலக்கியம், இலக்கணம், விஞ்ஞானம், சமயம், தருக்கம் முதலிய விடயங்களிலெல்லாம் மன்னருக்கு மாமன்னராக வந்த தன்மையிலும் ஒப்பற்ற தகைமை பொருந்த விளங்கிய சுவாமி அவர்களின் பிரிவு பெருத்த நட்டமாகும்.

—அகில இலங்கைத் தமிழாசிரியர் சங்கத் தலைவர்

* * *

23

ஒரு பெரிய தமிழ் மேதை பல பாஷைகளிற் பாண்டித்தியம் பெற்ற பேரறிஞராகவும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் கலாசாரத்துக்கும் புத்துயிர் அளித்து வந்த தொண்டராகவும் விளங்கிய சுவாமி யவர்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தமை பொதுவாகத் தமிழ் நாட்டிற்கும் சிறப்பாக ஈழத்திற்கும் ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு பெரிய நட்டமாகும்.

—க. வைத்தீஸ்வர ஐயர்

* * *

24

சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் கடவுளின் மனிதராகக் காட்சியளித்தார்; கற்றுத் துறைபோய ஞானச்செல்வராக வாழ்ந்தார்; ஆங்கிலவாணியைக் கலைக்கோட்டில் அணி செய்தார்; இக்கற்ற குழந்தைகளுக்குத் தந்தையும் தாயுமாகத் திகழ்ந்தார்; தேற்றும் போன்ற உள்ளம் உடையவர். அவர் ஆற்றலிருந்து கலைச்செல்வங்கள் பொங்கியெழுந்தன. புலமை மிக்க கவிஞர்; சான்றோர் விற்பன்னர்; தத்துவ ஞானி; தமிழுலகிலே சாதுவுக்கும் இப்படியாக அடிகளார் விளங்கினார். இன்று இமாசலத்து மலர்

களுடன் ஒன்றி விட்டார். அழுத்த இப்பெயர் மறு மனங்களையும் வாடாமலர்; தேன்சுவைத் தேன் சொரியும் செந்தமிழ் மலர்; என்றுமே விளக்கு வாய்ந்த மணிமுடியே.

—ஈழகேசரி அரியரெத்தினம்

* * *

25

மாணிக்க கங்கை போன்று சுவாமிகள் அருளும் ஞானமதியும் ஆய இன்பமும் பொருந்திச் சொற் பெருக்கும் சொல்லழகும் பொருளமைதியும் சுவை யின்பமும் சுரந்து நிற்பவர்; மாசற்ற துறவுடைய வர்; ஒழுக்க விளக்கும் உடையவர்; கற்றோர்மிகக் கூறியவர்; கடமை பொருந்து வீறுடையோர்; பெரி யறிஞரும் பலகலைச்செல்வனுமான பெருந்தகை பிரிந்த பிரிவைப் பெருமானன்றி யாம் ஆற்றியோம்.

—ந. சிவப்பிரகாசம்

* * *

26

தமிழுலகிலே திகழ்ந்த ஒரு பெரிய அறிஞர்கடல்—தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளர்—பல்லாயிரக் கணக்கான இலங்கை இந்திய மாணவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டிய கற்பகச் சோலை—நீண்டகாலமாகக் கல்வி ஸ்தாபனங்களில் ஈடுபட்டு மேலான சேவை செய்த கர்மயோகி—விபுலானந்தர் மறைந்தார். விபுலானந்தம் நீடூழி வாழ்க!

— 'வீரகேசரி,' ஆசிரியர்

* * *

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

27

ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின் இலங்கையில் தமிழ்வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டு உழைத்த பெரியார் அருட்டிரு விபுலாநந்த அடிகளாராவர். இப்பெரியார் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழுக்குச் செய்துவந்த சேவையை நினைத்துப்பார்த்தால், இவர் தமிழுக்குப் புத்துயிரளிக்க வந்த அவதாரபுருஷர் என்பது நன்கு விளங்கும். எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடி நிழலைச் சேர்ந்த இவரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

— 'இளைஞன்' ஆசிரியர்

*　*　*

28

சுவாமிகளின் பிரிவுச்செய்தி வெளிவந்தது, வீழ்ந்த வாழை செனித்திருந்தது. கற்றுரைப் பிரிதலே அரிதாகும். கற்றவரும் பேராசிரியரும் துறவியுமாகிய சுவாமிகளின் பிரிவினால் சேர்ந்த துயர் இலகுவில் ஆறுவதொன்றன்று. சுவாமிகள் போன்ற பெரியார்கள் 'இனிப்பிறவாமை ஒரு தேகம் கண்டாய்' என்றன்றே, தங்கள் சற்கருமங்கள் முடிவுற்றவுடனே இம்மண்ணுலகை விட்டகல்வரென்பது உண்மை அல்லவா? சுவாமிகள் ஆத்மா சாந்தியடைக!

— 'இந்து சாதனம்' ஆசிரியர்

*　*　*

29

செந்தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் உரிய முறையில் அவ்வத்துறை வல்லுநர் பலர், பெரும்புலமை படைத்து, சமஸ்கிருத மொழி வல்லுநராய்த் திகழ்ந்து, ஈழநாட்டிலன்றித் தென்னாட்டிலும் வடநாட்டிலும் புலவர் பலர் மதிப்பிற்குரியராகி, மேனாட்டுக் கலைப்பீடப் பேராசிரிய ஸ்தானங்களை அலங்கரித்து, அழிந்தொழிந்த பண்டைய இசைக்கருவியாகிய 'யாழை'த் தமது நுண்மாண் நுழைபுல ஆராய்ச்சியால் தமிழ் உலகுக்குதவிய சிறந்த பணி உயர்திரு. சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களது அகால மரணம் தமிழுலகுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத பெருநஷ்டமாகும். ஆனால், இன்று பெருந்துயர் அடையும் தமிழ் மக்களுக்கும், அடிகளாரின் அன்பர்களுக்கும் எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். சுவாமிகளது ஆன்மா சாந்தியடைவதாக!

—குரும்பசிட்டி, தென்மயிலைச் சன்மார்க்க சபை

*　*　*

30

பேரறிவும் துறவும் இலங்கை மாதாவின் மேலைச் செல்வருமான சுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார், 19—7—47-ஆம் நாள் சனிக்கிழமை இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்ததை எண்ணி, அவரது பிரிவால் வருந்துபவர்களுடன் மட்டக்களப்பு வெளித்த சமூகத்தினராகிய நாங்களும் வருந்துகிறோம். சுவாமியவர்கள் மட்டக்களப்பின் கல்வி முன்னேற்றத்துக்காக அநேக பாடசாலைகளை ஸ்தாபித்துள்ளார்; அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலை, இலங்கைச் சர்வகலாசாலைகளில் தமிழ்ப் பேராசிரியராய் இருந்து கல்வி முன்னேற்றத்துக்காக உழைத்திருக்கிறார். 'பிரபுத்தபாரத' என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராய் இருந்து மிகுந்த பணியாற்றியுள்ளார். புத்தமதவளர்ச்சிக்காகப் பல அரிய பிரசங்கங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஆற்றியிருக்கிறார். யாழ் நூல் என்னும் இசைத் தமிழ் நூலை பதினாங்கு ஆராய்ச்சியின் பின் வெளியிட்டிருக்கிறார். இவரது பிரிவு இலங்கை மாதாவுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டமாகும். அடிகளின் ஆன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கிறோம்!

—மட்டக்களப்பு பௌத்த சமுகத்தினர்

வணக்கம்!

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
நூலகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

67

(3)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org